

'A'

**Assam
Legislative Assembly
Debates**

মত্য়মেস্ব জগতি

OFFICIAL REPORT

PROCEEDINGS OF THE SEVENTH SESSION OF THE
ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED
AFTER THE SEVENTH GENERAL ELECTION
UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC
REPUBLICAN CONSTITUTION
OF INDIA

BUDGET SESSION

VOLUME-VII

No. 21

The 4th April, 1985

Price Rs. 13.60

10

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1985

(Budget Session)

Volume—VII

No. 21

Dated, the 4th April, 1985

CONTENTS

	Page
1. Questions and Answers	1
2. Calling Attention Notice	15
3. Government Bills	22—70
(1) The Assam Lokayukta and up-Lokayukta Bill, 1985:	22
(2) The Assam Colleges (Taking over of Management and Control) Bill, 1985.	23
(3) The Assam Land (Requisition and Acquisition) (Amendment) Bill, 1985,	23
(4) The Assam Official Language (Amendment) Bill, 1985,	27
(5) The Assam Fire Service Bill, 1985.	70
4. Adjournment	71

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1985

Thursday, April 4th 1985.

The House met at 9 A. M. in the Assembly Chamber,
Dispur with Mr. Speaker in the Chair.

STARRED

QUESTION AND ANSWERS

(To which oral replies were given)

Date :— 4th April, 1985

Mr. Speaker :—Now pending question No. 153:

Shri Harendranath Talukdar— May I know from the Hon. Minister as he has stated in his reply that there is one tube well scheme where it has been taken up and also the date of taking over of the scheme ?

Shri Zahirul Islam (Minister)— In Chaigaon, Sir, for the year 1984-85.

Shri Harendranath Talukdar— May I know the exact date of executing the work ?

Shri Zahirul Islam (Minister)— Administrative approval is accorded and the work will be allotted after calling for tenders.

Shri Harendranath Talukdar :—How many proposals have been recieved by the Govt. from the SDO by now ?

Shri Zahirul Islam (Minister)— We have received 4 proposals for deep tube well at Chaigaon; The names are Jorsumulu, Kamacherra, Choudhurypara, Bamunigaon.

Shri Harendranath Talukdar— May I know from the Hon. Minister: Whether these schemes will be taken up ?

Shri Zahirul Islam (Minister)— All the 4 schemes have been taken up in the list of work for this year.

বিঃ উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ চিকিৎসালয়

শ্রীলেখন লাহনে সুধিছে :

* ১৮০। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে :

(ক) উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ ২০০ খন বিচনায়ুক্ত চিকিৎসালয়খনৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য্য কেতিয়া সম্পূৰ্ণ হব ?

(খ) এই চিকিৎসালয়ৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য্য কেতিয়া আৰম্ভ হৈছিল ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্রী)য়ে উত্তৰ দিছে :

১৮০।(ক) প্ৰথম পৰ্য্যায়ৰ কাম ৬৪ খন বিচনায়ুক্ত চিকিৎসালয়ৰ অংশটো ১৯৮৫ ইং চনৰ জুলাই মাহত হব বুলি আশা কৰা যায়।

(খ) ১৯৮৩ ইং চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত আৰম্ভ হৈছিল।

শ্রীলেখন লাহন :—এই হস্পিটালৰ কাৰণে কিমান টকা খৰচ কৰাৰ কথা আছিল আৰু এতিয়ালৈকে কিমান টকা খৰচ কৰা হ'ল মন্ত্রী মহোদয়ে জনাবনে ?

শ্রীভূমিধৰ বৰ্মণ (স্বাস্থ্য মন্ত্রী)—চাব, তাত প্ৰথম পৰ্য্যায়ৰ কাম কৰিবলৈ টকা দিয়া হৈছিল ৪-১২-৭৮ তাৰিখে এইচ-এল-এ ৬৭৫ | ২৭২ চিঠি মতে চিকিৎসকৰ বাসভৱন, নাৰ্চৰ বাসভৱন, তৃতীয় শ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰীৰ বাসভৱন ইত্যাদিৰ কাৰণে আৰু ইতিমধ্যে ৬৩ খন বিচনায়ুক্ত হস্পিটালৰ কাৰণে উপযুক্ত বাসভৱন আদি সম্পূৰ্ণ হৈছে মাত্ৰ পানী যোগানৰ কামখিনি ঠিকমতে সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই। যদিও ১০-৯-৮৩ তাৰিখে ৬৩ খন বিচনায়ুক্ত ওৱাৰ্ডৰ কাৰণে কৰিব দিয়া কামৰ এডমিনিষ্ট্ৰেটিভ এপ্ৰোভেল দিয়া হৈছিল সেই কাম ১৯৮৩ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত অসম চৰকাৰৰ নিৰ্মাণ িগমে লৈছিল আৰু শতকৰা আশী ভাগ কাম সম্পূৰ্ণ হৈছে বাকীখিনি সম্পূৰ্ণ হব বুলি এপ্ৰিল মাহ লক্ষ্য লোৱা হৈছে তেতিয়াহলে আমি যে মাহত এই কাম আৰম্ভ কৰিব পাৰিম বুলি আশা বাখিছো।

শ্রীলেখন লাহন :—মন্ত্রী মহোদয়ে হস্পিটালৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য্য ১৯৭৯ চনত আৰম্ভ কৰা হৈছিল বুলি কৈছে কিন্তু আমি জনামতে সেই হস্পিটালৰ কাম ১৯৭৭ চনৰ বাজেট এণ্টিমেটত দিয়া হৈছিল। আমি জানিব বিচাৰিছো কিমান টকা নিৰ্মাণৰ বাবে দিয়া হৈছিল আৰু এতিয়ালৈকে কিমান টকা আদায় দিয়া হৈছে ?

শ্রীভূমিধৰ বৰ্মণ (স্বাস্থ্য মন্ত্রী)—মোক জনোৱামতে ১৯৭৮ চনতে তাত দিয়া হৈছিল আৰু এডমিনিষ্ট্ৰেটিভ এপ্ৰোভেল দিয়া হৈছিল আৰু এতিয়ালৈকে তাত মুঠ টকা দিয়া হৈছে বিয়াল্লিশ লাখ একত্ৰিশ হাজাৰ চাৰিশ পচিশ টকা।

শ্রীলেখন লাহন :—এই হস্পিটালৰ কাৰণে অবিজিটনেল এণ্টিমেট সাতচাল্লিখ লাখ টকাৰ কাৰণে দিয়া হৈছিল। এতিয়া প্ৰশ্ন হ'ল ১৯৮২ চনত যদি হস্পিটালৰ কাম আৰম্ভ কৰিলে তেনেহলে এই ১৯৭৭ চনৰ পৰা ১৯৮২ চনলৈ টকা নিদিয়া কাৰণে ১০০ খন বিচনায়ুক্ত হস্পিটালৰ ৬৪ খনৰ উইং কৰা হৈছে গতিকে এই ক্ষেত্ৰত ১৯৮২ চনৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে টকা নিৰ্মাণৰ কাৰণে দিয়া নাছিল কি কাৰণত মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবেনে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী)—এভাইলিবিগিটি অব ফাণ্ডৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে।

শ্রীলেখন লাহন :—তেতিয়াহলে ২০০ খন বিচনায়ুক্ত হস্পিটাল খন নিৰ্মাণ কৰিবলৈ টকাৰ অভাৱ নহব নেকি মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো।

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী)—চাব, ইতিমধ্যে গড়কাপ্তানী বিভাগলৈ লিখিছো এই দুশৰ পৰা ৬৪ বিয়োগ কৰি বাকীখিনি ব্যৱস্থা কৰাৰ কাৰণে প্লেন এণ্টিমেট দিয়াৰ কাৰণে।

শ্রীমথুৰা ডেকা—মন্ত্ৰী মহোদয়ে আগতে মে মাহত লব পৰা হব বুলি কলে আৰু এতিয়া গড়কাপ্তানী বিভাগক প্লেন এণ্টিমেট বিচাৰি লিখাৰ কথা কৈছে এইটো বুজি নাপালো।

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী)—এইটো বাকীখিনিৰ কাৰণেহে। হোৱাখিনি এপ্ৰিলত সম্পূৰ্ণ হলে মে মাহত লব পৰা হব। বাকীখিনিৰ প্লেন এণ্টিমিট আহিলে পিচত কৰা হব।

শ্রীমথুৰা ডেকা :—বোগী থাকিব পাৰিলে খাদ্য আৰু ঔষধপাতিৰ ব্যৱস্থা হব নে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী)—চাব, বোগী থাকিলে খাদ্য আৰু ঔষধৰো ব্যৱস্থা হব।

বিঃ প্ৰত্নতাত্ত্বিক খনন কাৰ্য্য

শ্রীমথুৰা ডেকাই সুধিছে :

* ১৮১। মাননীয় শিক্ষা বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবেনে :

(ক) কমলপুৰ চক্ৰৰ অন্তৰ্গত মদন কামদেৱ পাহাৰত প্ৰত্নতাত্ত্বিক খনন কাৰ্য্য হৈ থকা জানেনে ?

(খ) যদি জানে, উক্ত খনন কাৰ্য্যত কিমান টকা মঞ্জুৰী কৰিছে জনাবেনে ?

(গ) বৰ্তমানলৈ কিমানটা মূৰ্ত্তি আৰু নক্সা উদ্ধাৰ হৈছে জনাবনে ?

(ঘ) উক্ত পাহাৰত উঠাৰ বাবে কোনো আলি বাটৰ ব্যৱস্থাৰ কথা ভাবিছে নেকি ?

শ্ৰীমুকুট শৰ্মা (শিক্ষা বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে :

১৮১। (ক) হয়।

(খ) ষষ্ঠ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত ইয়াৰ বাবে এক লাখ টকা ধাৰ্য্য কৰা আছিল। চলিত বছৰৰ বাজেটত ২৫ (পচিশ) হেজাৰ টকা ধাৰ্য্য কৰা আছিল। তদুপৰি চলিত বছৰতেই পৰিপূৰক দাবী হিচাবে এক লাখ নব্বৈ হাজাৰ টকাৰ মঞ্জুৰী দিয়া হৈছে।

(গ) ইয়াত উদ্ধাৰ কৰা মূৰ্ত্তিৰ সংখ্যা ২০০ বো অধিক হব। গাঠনিত থকা নক্সাৰ সংখ্যাও সমানে হব।

(ঘ) হয়।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা :—অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বাস্তাটো ভেখেতসকলে হয় বুলি কৈছে। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে, এই বাস্তাটো কেতিয়া হব ? এই বাস্তাটো যাব পৰা অৱস্থাত আছে নে নাই ? মন্ত্ৰী মহোদয়ে কেতিয়াবা তালৈ গৈছে নেকি ?

শ্ৰীমুকুট শৰ্মা (মন্ত্ৰী)—অধ্যক্ষ মহোদয়, বাস্তাটোৰ যিখিনি অংশ পাহাৰৰ ওপৰলৈ গৈছে সেইখিনি আৰকিয়লজিকেল ডিপাৰ্টমেন্টৰ পৰা কৰিম। বাকী অংশটো কৰাৰ কাৰণে পি, ডাবলিউ, ডিক অনুৰোধ কৰিব লাগিব।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা— অধ্যক্ষ মহোদয়, বাস্তাটোৰ পাহাৰ অংশটো ফৰেষ্টে বনাইছে। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো তেখেতে তালৈ গৈছিল নেকি ?

শ্ৰীমুকুট শৰ্মা (মন্ত্ৰী)—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই নিজে অনুভব কৰিছো মই তালৈ যাব লাগে। মই অতি সোনকালে যাম।

শ্ৰীহেমেন দাস— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই মূৰ্ত্তিবিলাক কোন শতিকাত কৰা হৈছিল মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো।

শ্ৰীমুকুট শৰ্মা (মন্ত্ৰী)— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিলাক একাদশ, দ্বাদশ শতিকাত কৰা হৈছিল।

Re: Embankment at Rakhalkhalerpar.

Shri Altaf Hussain Mazumdar, asked :

* 182: Will the Minister, Revenue be pleased to state—

(a) When the Government took possession of land for embankment at Rakhalkhalerpar Pt. II in Silchar Sub-Division of Cachar vide L. A. (FC) Case No. 1 of 1978-79?

(b) Whether the land owners have been given full compensation?

(c) If not, why?

Shri Padam Bahadur Chouhan (Minister of State, Revenue) replied;

182. (a) On 18-2-79.

(b) No, Only 50% compensation has been paid to pattadars in 1979.

(c) Due to non-receipt of fund from the Requiring (F/C) Department, full payment could not be made by the Deputy Commissioner, Cachar. Very recently the Collector, Silchar received the fund for payment of remaining 50% compensation, which is being paid to the Pattadars.

Shri Altaf Hussain Mazumdar :—Mr. Speaker, Sir, will the Hon'ble Minister be pleased to state whether the Flood Control Department was required to deposit the money before acquiring the land?

Padam Bahadur Chouhan (Minister of State)—Sir, we had asked for that but they had deposited only 50% of the total value. Recently, on 15-3-85 they have deposited the rest of the 50%:

Shri Altaf Hussain Mazumdar :—Sir, recently it was given in this House that the entire amount is to be deposited by the department according to the new system. Will the Hon'ble Minister kindly inform us what is the procedure now followed? Whether only 50% has got to be deposited or the entire money has got to be deposited?

Shri Padam Bahadur Chouhan, (Minister of State): Sir, we always ask for the whole amount full for but some difficulties sometime the department deposit only 50%. In this case, Sir, already they have deposited the remaining 50% and

we will make the payment soon:

Shri Altaf Hussain Mazumdar : Sir, will the Minister be pleased to ask the departments to take a firm policy regarding depositing 100% money ?

Shri Padam Bahadur Chouhan, (Minister of State)—
We will insist.

শ্রীমথুৰা ডেকা :—অধ্যক্ষ মহোদয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিছাৰিছো যে, টকা নিদি তেওঁলোকক কিয় ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰি বখা হৈছে ?

শ্ৰীপদম বাহাদুৰ চৌহান (মন্ত্ৰী)—সেইটো নিয়ম মতে বৰা হৈছে।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা :—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে, নিয়ম মতে ১৯৬৭ চনৰ পৰা লৈছে কিন্তু টকা পইচা নিদি মানুহ বিলাকক বখাই থব নেকি ?

শ্ৰীপদম বাহাদুৰ চৌহান (মন্ত্ৰী)— অধ্যক্ষ মহোদয়, তাৰ ব্যৱস্থা ইতিমধ্যে কৰা হৈছে।

Shri Altaf Hussain Mazumdar— Will the Minister be pleased to state when the balance amount of 50% will be paid by the Flood Control Department.

Shri Padam Bahadur Chouhan (Minister of State)—
Sir, I have already informed the House that on the 15 th of March, 1985 this amount has been deposited to the D. C; Cachar.

Re: Flow Irrigation Scheme.

Shri Harendra Nath Talukdar, Asked :

* 183. Will the Minister, Irrigation be pleased to State :

The number of minor flow Irrigation Schemes taken up by the Government during the year of 1983-84 and 1984-85 in the State ? (List may be shown Constituency wise).

Shri Zahirul Islam (Minister, Irrigation) replied :

183. In 1983-84 — 21 nos.

1984-85 — 24 nos.

The list of schemes Constituencies wise is placed on the table of the house.

Shri Harendra Nath Talukdar :—Mr. Speaker, Sir, it appears from the list that not a single Flow Irrigation scheme has been taken up from Choygaon Constituency. I submitted a proposal long ago with regard to Dinali Irrigation Project which comes under T. S. P. Whether this scheme has been received by the Government from the H. P. O: Irrigation Choygaon ?

Shri Zahirul Islam (Minister)—Sir, these are sanctioned by the T. A. D. and not by Irrigation Department.

Shri Harendra Nath Talukdar— Sir may I know whether the Irrigation Department can take up the scheme or not ?

Shri Zahirul Islam (Minister)— Sir, we will take up provided this is sanctioned by the T. A. D. department.

Shri Harendra Nath Talukdar— Sir, there is already a scheme on the river Dinali. There is a bund on the river. So, this has created some problem regarding erecting the quarter. May I know from the Hon'ble Minister whether the department will take up the scheme instead of waiting for approval by the T. A. D. ?

Shri Zahirul Islam (Minister)—Sir, we cannot take up T. S. P. scheme unless it is sanctioned by the T. A. D.

Shri Harendra Nath Talukdar— May I request the Hon'ble Minister to request the T. A. D. to take up the scheme ?

Shri Zahirul Islam (Minister)— It will be done.

Shri Altaf Hussain Mazumdar— Sir, may I know from the Hon. Minister whether any proposal was received from the Borkhola Constituency ?

Shri Zahirul Islam (Minister)— Almost all the schemes that have been received have been sent to the Executive Engineer for reports. As soon as the reports are received these will be considered.

শ্রীঅলিত বড়ো :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই জলসিঞ্চনৰ আচনিবিলাক টি এচ-পি এৰিয়াত আছে। এই বিলাক টি-এচ-পি বিভাগৰ পৰা চেঙচন কৰা হয় নেকি ?

শ্রীজৈহিকল ইছলাম (মন্ত্রী)— অধ্যক্ষ মহোদয়, আচনি আমি তৈয়াৰ কৰো। টকা ভাগ কৰি দিয়া থাকে। টি-এচ-পিত বেলেগ এলোকেচন থাকে। আই-টি-ডি-পিএ এপ্ৰোভ কৰাৰ পাচত ছেট লেভেল কাউনচিলে ফাইনেলি চিলেক্ট কৰে।

Re : Sub-Registrar's Office.

Shri Bimal Gayari, asked :

* 184. Will the Minister, Registration be pleased to state—

(a) Whether there is any proposal with the Government to open a Sub-Registrar's Office at Mashalpur, the H. Q. of the Baska Revenue Circle ?

(b) If not, whether the Government will consider it in the interest of the local public ?

Shri G. C. Langthasa (Minister, Registration) replied :

184. (a) Yes.

(b) This proposal is under examination.

শ্রীবিমল গয়াৰী :— চৰকাৰৰ ওচৰত এইটো প্ৰস্তাৱ থকা বুলি কৈছ। এতিয়া মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে বাস্কা আৰু চাপাণ্ডৰিত ট্ৰাইবেল বেণ্ডত টি-এচ-পি এৰিয়া বুলি চেণ্টাৰ টেন মতে কাৰ্য্যকৰীকৰণ সম্পূৰ্ণ কৰাৰ কাৰণে অস্তু: কৰ্টেক পদ্ধতিত হলেও সোনকালে চাবৰেজিষ্টাৰ অফিচ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্রীজি, চি লাঙথাচা (মন্ত্ৰী)— তাত চাব বেজিষ্টাৰ অফিচ হোৱা নাই বুলি কৈছে। নিয়মমতে কম পক্ষেও ১৫০০ ডকুমেণ্ট হব লাগে। তাত যিটো দেখা গৈছে ১২৭৫-৭৬, ১২৭৬-৭৭, ১২৭৭-৭৮ এই তিনি বছৰৰ যিটো বেকৰ্ড সেই অনুযায়ী ১৫০০ এতিয়ালৈকে হোৱা নাই। তথাপিও ১২৭৮-৭৯, ১২৭৯-৮০, ১২৮০-৮১, ১২৮১-৮২, ১২৮২-৮৩, ১২৮৩ ৮৪ চনৰ বেকৰ্ডৰ কাৰণে আ টি আৰু অনুসন্ধান কৰিবলৈ দিয়া হৈছে। তাৰপৰা ৰিপোর্ট পালেই সোনকালে ব্যৱস্থা কৰা হব।

শ্রীবিমল গয়াৰী :— মন্ত্ৰী মহোদয়ে যিটো তথ্য দিছে এইটো সত্য নহয় বুলি ভাবা। বাস্কা অঞ্চলত মাটি কিনা-বেচা চলি আছে। বাস্কা আৰু জালাহত মাটি

সম্পৰ্কীয় বহুতো দলিল পত্ৰ ইত্যাদি বন্ধ হৈ আছে। মলবাৰী, টিছ আৰু মৰ্ণেবাৰীত এই তিনিটাৰ তথ্যবোৰ কৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰিছে? মই অল্পবোধ কৰিব বিছাৰিছো ইয়াৰ এটা সত্য তথ্য আনি ইয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে?

শ্ৰীজি, চি লাঙথাচা (মন্ত্ৰী)—নিশ্চয় কৰিম।

শ্ৰীমথুৰা ডেকাঃ—এইবিলাক হ'ল চৰকাৰৰ আয়ৰ পথ। কিন্তু এইবিলাক লেহেম কৰি চৰকাৰৰ আয় হবলৈ নিদিয়ৈ কিয়?

শ্ৰীজি, চি লাঙথাচা (মন্ত্ৰী)—বেৰিফেট্ৰচন ডিপাৰ্টমেণ্টটো বহু বছৰ আগতেই ১৯০৮ চনতেই জন্ম হৈছিল। কিন্তু দেখা গৈছে এই ডিপাৰ্টমেণ্টটোৰ ফানচন যিমান ইম্পোৰ্টেণ্ট চৰকাৰে এতিয়ালৈকে সিমান যত্ন লোৱা নাই। মই যেতিয়া চাৰ্জত আছো গোটেই অসমতেই য'ত য'ত অনুবিধা হৈ আছে সেই অনুবিধাবোৰ দূৰ কৰাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰি আছো।

[Stander question 185 was not put members being absent]

বিঃ চাবুৱাৰ মনসা মন্দিৰ

শ্ৰীমথুৰা ডেকাই সুধিছে:

* ১৮৬। মাননীয় শিক্ষা বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) চাবুৱাৰ মনসা মন্দিৰখন কিমান পূৰণ জনাবনে?

(খ) উক্ত মন্দিৰৰ সৈতে খটান মিচনাৰী হস্পিটালৰ মাজত মাটি লৈ কোনো

বিবাদ থকা জানেনে?

(গ) উক্ত মন্দিৰৰ নিৰ্মাণৰ বাবে যি টকা খৰছ হৈছে, এই টকা কৰ পৰা সংগ্ৰহ হৈছে জানেনে?

(ঘ) উক্ত মিচন হস্পিটালৰ ডাক্তৰ হুজনে মিচন কৰ্তৃপক্ষৰ মাটিখিনিত ঘৰ সাজি থকা কথাটো জানেনে?

(ঙ) বৰ্তমানে উক্ত মাটিৰ দখল লৈ ডাক্তৰ হুজনেৰ ওপৰত আদালতত কোনো গোচৰ কজু হৈছে নেকি?

(চ) যদি হৈছে, উক্ত গোচৰ বৰ্তমানে কি অৱস্থাত আছে জনাবনে?

শ্ৰীমুকুট শৰ্মা (শিক্ষা বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে:

১৮৬। (ক) প্ৰত্নতাত্ত্বিক দিশৰ পৰা চাবুৱাৰ মনসা মন্দিৰ প্ৰাচীন নহয় আৰু প্ৰত্নতাত্ত্বিক আইনৰ ফালৰ পৰা ই প্ৰাচীন কীৰ্তি চীনেৰ ভিতৰত নপৰে।

(খ) অজ্ঞাত।

- (গ) অজ্ঞাত।
 (ঘ) অজ্ঞাত।
 (ঙ) অজ্ঞাত।
 (চ) অজ্ঞাত।

শ্রীমথুবা ডেকা :— মাননীয় অধক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্রীমহোদয়েটো অজ্ঞাত বুলিয়েই কলে কিন্তু মহিটো মিছা কথা কোৱা নাই। এই সম্বন্ধে বহুত ঘটনাই ঘটি আছে। এইবোৰ মন্ত্রীমহোদয়ে অনুসন্ধান কৰি চাবনে ?

শ্রীমুকুট শৰ্মা (মন্ত্রী)— মহি আগতেই কৈছো এই মন্দিৰটো প্ৰত্নতাত্ত্বিক দিশৰ পৰা আমাৰ হাতত নপৰে। এই মন্দিৰটোৰ কিবা সমস্যা থাকিলে আমাৰ কোনো দায়িত্ব নাই। সেই সম্পৰ্কে বেলেগ বেলেগ যিবিলাক বিভাগৰ দায়িত্ব আছে সেইবিলাক বিভাগৰ লগত আলোচনা কৰিলে ভাল হয়।

Re : E & D Sub-division at Barjatrapur.

Shri Altaf Hussain Mazumdar, asked :

* 187: Will the Minister, Revenue be pleased to state :

(a) When land was acquired for construction of E & D Sub-division at Barjatrapur in Silchar ?

(b) Have the land owners been paid full compensation ?

(c) If not, why ?

(d) Whether the Govt. will take immediate steps for payment ?

Shri Padam Bahadur Chouhan (Minister of State, Revenue) replied :

187. (a) Notification U/S 4(I) of L. A. Act, 1894 for acquiring 5 Bighas of land in L. A. case No. 5/69-70 was published on 11-3-70. But publication of Declaration U/S 6 and other formalities including giving of award have not yet been completed.

(b) 50% compensation was paid to the interested parties on. 5-5-70.

(c) Due to non completion of the formalities, the

remaining 50% could not be paid as yet.

(d) Yes.

Shri Altaf Hussain Mazumdar:—Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister has stated that the land was acquired as long back as on 11-3-70 but upto now publication of Declaration under section 6 and other formalities including giving of award have not yet been completed. It is astounding that for the last 15 years declaration under section 6 could not be completed and the award has not been given. The poor people are moving from pillar to post; is it not the responsibility of the officer or officers to complete these within a reasonable time? May I know from the Hon. Minister what are the difficulties and how these things are going on?

Shri Padam Bahadur Chouhan (Minister of State)—Sir, when this acquisition case was started at that time both Flood Control and Irrigation department were one department. These two departments were bifurcated afterwards and some confusion arose. That is the only reason for delay in finalising the case.

Shri Altaf Hussain Mazumdar—Will the Hon. Minister be pleased to state when these difficulties arose and in which year?

Shri Padam Bahadur Chouhan (Minister of State)—Sir, as and when these two departments got separated these difficulties arose.

Shri Altaf Hussain Mazumdar—Mr. Speaker, Sir, when the separation took place and who were officers sitting on it, will the Hon. Minister let me know?

Shri Padam Bahadur Chouhan (Minister of State)—Sir, that information is not available with me. Hon. Minister for Flood Control and Irrigation will be able to tell better than me. We have written several times and only on 22-3-85, the Additional Chief Engineer, Flood Control informed

that the area of 17 bighas of second case is no longer needed and requested to drop the case, Now, an area of 15 bighas under the first case is to be acquired by the Irrigation Department.

Shri Altaf Hussain Mazumdar :—Mr. Speaker, Sir, it seems for want of coordination between Revenue, Flood Control and Irrigation Departments, these poor people are suffering whose land was acquired as long back as in 1970. Will the Hon. Minister be pleased to take up the matter with these departments ?

Shri Padam Bahadur Chouhan (Minister of State)—
Certainly, Sir.

Shri Hassan Uddin— Mr. Speaker, Sir, what is the time required for payment of compensation to the land owners ?

Shri Padam Bahadur Chouhan (Minister of State)—
Sir, it is very difficult to say how much time will be required for payment of compensation to land owners.

Re : Lift Irrigation schemes.

Shri Harendra Nath Talukdar, asked :

* 188: Will the Minister, Irrigation be pleased to State—
The number of Lift Irrigation Schemes taken up in the state in the years, 1983-84 and 1984-85 ?

(Figure may be shown Constituency-wise).

Shri Zahirul Islam (Minister, Irrigation) replied—

188. In 1983-84 — 37 nos.

In 1984-85 — 52 nos.

A list of schemes constituency wise is placed on the table of the house.

Shri Harendra Nath Talukdar— Mr. Speaker Sir, it appears from the list that the Singimari Lift Irrigation Scheme had been taken up in 1984-85, but this was an

old scheme. May I know from the Hon. Minister whether any scheme has been received from the S.D.O. Irrigation—any new scheme?

Shri Zahirul Islam (Minister)—Sir, I have replied that whatever schemes have been received from the Department and also from the Hon. Members, we have sent them to the Engineers to submit feasibility reports. We are to get feasibility reports on them first.

Shri Harendra Nath Talukdar—My I know whether Gumi Lift Irrigation Scheme has been taken up by the Government?

Shri Zahirul Islam (Minister)—Sir, we have received a proposal about Gumi Lift Irrigation Scheme, and it will be considered in due course.

Shri Harendra Nath Talukdar—Not in 'due course' sir, it is an important matter for we have to go in for more production and for that we will have to provide for Irrigation very early. Therefore may I know from the Hon. Minister whether this scheme will be taken up during the current financial year?

Shri Zahirul Islam (Minister)—Sir, we will consider it during the current financial year.

Shri Altaf Hussain Mazumdar—Sir, I do not find any scheme for my constituency included in the list but it was forwarded to the Chief Engineer i. e. Bhairabnagar scheme. Will the Hon. Minister be pleased to inform us about the fate of that scheme?

Shri Zahirul Islam (Minister)—Sir, there is one scheme for Burkhala constituency which has been taken up. That is the Lift Irrigation Scheme from the river Barak in Buri deel area.

Shri Binoy Kumar Basumatary—Sir, may I know whether the Burla Lift Irrigation Scheme in my constituency of

Udalguri will be taken up in the current financial year?

Shri Zahirul Islam (Minister)— Sir, I will require a separate notice of question for that.

বিঃ চাৰিহুৱাৰ ই এচ্ আই ডিচপেনচেৰী

শ্ৰীমথুৰা ডেকাই সুধিছে :

* ১৮৯ মাননীয় শ্ৰম বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

ক) চাৰিহুৱাৰ ই এচ আই ডিচপেনচেৰীৰ ডাক্তৰ পদটি কিয় খালী বখা হৈছে জনাবনে ?

(খ) ডাক্তৰ নথকা অৱস্থাত কোনো শ্ৰমিকে ছুটিৰ সুবিধা পোৱাৰ পৰা বঞ্চিত আৰু মালিক পক্ষই শ্ৰমিক উপস্থিত নথকা বাবে চাৰ্টিফিকেট দিয়া বিষয়ে জানেনে ?

(গ) ডাক্তৰ নথকা অৱস্থাত শ্ৰমিকসকল ছুটিৰ কালত নাৰ্য্য সুবিধা চৰকাৰে দিয়াৰ ব্যৱস্থাও আছেনে ?

(ঘ) আজিলৈ উক্ত ডিচপেনচেৰীত স্থায়ী ডাক্তৰ কিয় নিযুক্তি হোৱা নাই জনাবনে ?

শ্ৰীৰামেশ্বৰ খানোৱাৰ (শ্ৰম বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে :

১৮৯ ক) চাৰিহুৱাৰ ই এচ্ আই ডিচপেনচেৰীত নিয়োগ কৰা ডাক্তৰজনৰে উক্ত পদত যোগ নকৰাত পদটি ১-১-৮৫ তাৰিখৰ পৰা ১৯-২-৮৫ তাৰিখলৈ খালী হৈ আছিল যদিও তেওঁৰ ই, এচ্ আই ডিচপেনচেৰীৰ ডাক্তৰৰূপে সপ্তাহত দুদিনকৈ চাৰিহুৱাৰ ই, এচ, আই ডিচপেনচেৰীত কাম চলাই আছিল।

(খ) কোনো শ্ৰমিকে ছুটিৰ সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হোৱা নাছিল E. S. I: Medical Manual ত মালিক পক্ষই শ্ৰমিক উপস্থিত নথকাৰ বাবে কোনো চাৰ্টিফিকেট দিয়াৰ বিধান নাই, গতিকে এই বিষয়ে কোনো গুশ্ব নুঠে।

(গ) আছে।

(ঘ) ইতিমধ্যে স্থায়ী ডাক্তৰ নিয়োগ কৰা হৈছে আৰু কামত ১৯-২-৮৫ ইং তাৰিখে যোগ কৰিলে।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা— অধ্যক্ষ মহোদয়, ২ ফেব্ৰুৱাৰীত ডাক্তৰজনক নিয়োগ কৰা হয়। কিন্তু ডাক্তৰজনে এতিয়াও যোগদান কৰিছে নে নাই মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

শ্ৰীদিপক মূৰ্মু (মন্ত্ৰী)—ডাক্তৰজনে ১৯-২-৮৪ ইং তাৰিখেই যোগদান কৰিলে।

CALLING ATTENTION

Mr. Speaker— Now item No. 2 Shri Durgeswar Patir to call the attention of the Hon. Chief Minister.

—‘O’—

Shri Durgeswar Patir— Sir, I beg to call the attention of the Chief Minister under Rule 54 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly to the news item appearing in the “Assam Tribune” dated 2nd March, 1985 under the caption “Assam Forest Guard Among six killed by Naga Villagers”.

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্যমন্ত্ৰী)—অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা বহুদিন ধৰি অভয়াপুৰ সংৰক্ষিত বনাঞ্চলত নগাই চোৰাংভাৱে প্ৰবেশ কৰি বহুত মূল্যবান গছ-গছনি কাটি সেইবোৰ নগালেণ্ডলৈ লৈ যাবলৈ ধৰে। এই চোৰাংভাৱে গছ কাটি নিয়াটো যেতিয়া অসম চৰকাৰৰ দৃষ্টিগোচৰ হ’ল তেতিয়া অসম চৰকাৰে তৎক্ষণাত নগালেণ্ড চৰকাৰৰ ওচৰত তীব্ৰ প্ৰতিবাদ কৰে আৰু নগাসকলৰ অবৈধ কামৰ পৰা বিৰত ৰখাবলৈ টানি অন্তৰোধ কৰা হয়। অভয়াপুৰ সংৰক্ষিত বনাঞ্চল অসমৰ ভিতৰত পৰে আৰু নগালেণ্ডৰ লগত হোৱা ১৯৭২ চনত অস্ত্ৰবৰ্ত্তীকালীন চুক্তি অনুসৰি এই বনাঞ্চলৰ দায়িত্ব অসম চৰকাৰৰ বন বিভাগৰ হাতত থাকিব বুলি দুয়ো চৰকাৰৰ মাজত সিদ্ধান্ত কৰা হয়। সেয়েহে নগা ছফ্ৰ্তিকাবীয়ে চোৰাংভাৱে কাটিবলৈ যোৱা গছৰ টুকুৰাবোৰ বন বিভাগৰ বিষয়াই জব্দ কৰি বন বিভাগৰ কাৰ্যালয়লৈ লৈ আহিব ধৰে। এই কান চলি থকা সময়তে ইং ১৭-২-৮৫ তাৰিখে ছফ্ৰ্তীগ্যাজনক ঘটনাটো অভয়াপুৰ বনাঞ্চলৰ ভিতৰত নগাৰ হাতত ঘটিবলৈ পায়।

ইং ২৭-২-৮৫ তাৰিখে শিৱসাগৰ বন সংমণ্ডলৰ অধীনত সোনাৰী আঞ্চলিক বন কাৰ্যালয়ৰ বনৰক্ষী কুল ৰবপাত্ৰ গোহাই ৭ জন বন বিভাগৰ বনুৱা লগত লৈ অভয়াপুৰ সংৰক্ষিত বনাঞ্চলৰ ভিতৰত থকা প্ৰায় দুই কিলোমিটাৰ ছবত নাকুক চাফ্ৰাই বাস্তাৱ মেৰামতিৰ কাম এটিৰ কাৰণে গৈছিল। কিন্তু আগদিনা হোৱা বৰষুণৰ কাৰণে বনুৱাসকলে কাম কৰাটো সম্ভৱপৰ নেদেখি তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ পৰা বনবিভাগৰ শিবিৰলৈ ঘূৰি আহিছিল। প্ৰায় ১২ মান বজাত সীমান্ত অঞ্চলত নগা গাৰ্ৰৰ এদল নগা ছফ্ৰ্তিকাবীয়ে অতৰ্কিতে বনাঞ্চলৰ ভিতৰত তেওঁলোকৰ ওপৰত গুলি চলায়। ফল স্বৰূপে বনৰক্ষী কুল ৰবপাত্ৰ গোহাইৰ খিতাতে মৃত্যু

ঘটে আৰু আন দুজন বহুৱা শ্ৰীলোকনাথ মুৰা আৰু শ্ৰীমঙ্গলা মুৰা গুৰুত্বৰ ভাবে বন্দুকৰ গুলিত আহত হয়। বাকী কেইজন বহুৱা আঘাত নোপোৱাকৈ পলাই সাৰে। এই পলাই অহা বহুৱাই প্ৰথমতে নাফুক বনবিভাগৰ শিবিৰত খৱৰ দিয়ে যে নগাই তেওঁলোকৰ ওপৰত বনঞ্চলৰ ভিতৰত গুলি চলায়। ঘটনাটোৰ খবৰ পাই পুলিচে ঘটনাস্থলিলৈ যায় কিন্তু তাৰ আগেয়ে নগা ছফ্ৰতিৰ দল পলাই যায়। গধূলি পুলিচে 'বনবক্ষী' কুল বৰপাত্ৰ গোহাইৰ মৃতদেহ আৰু আহত বহুৱা শ্ৰীলোকনাথ মুৰা আৰু মঙ্গলা মুৰাক উদ্ধাৰ কৰে। আহত দুজন বহুৱাক চিকিৎসাৰ কাৰণে অসম চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়লৈ পঠোৱা হয়।

সেই দিনাখনেই বনঞ্চলৰ আন এটি অংশৰ পৰা (দুল বৰপাত্ৰ গোহাইক হত্যা কৰা ঠাইৰ কিছু আতৰত) ২ জন বনবিভাগৰ বহুৱাক নগাই অপহৰণ কৰে। এই অপহৰণ কৰা বহুৱা সকলক মাৰ-খৰ-কৰি হাত বান্ধি নগালেণ্ডৰ ভিতৰত তাকুম বস্তিলৈ লৈ যায়। বহুৱাসকলক তাকুম বস্তিৰ কিছু দূৰত গহত বান্ধি কিছুমান বন্দুকধাৰী নগাই পহৰা দি থাকে আৰু নগা গাঁও অঞ্চলৰ বহুতো নগাই তাকুম বস্তি অপহৰণ কৰা বহুৱাসকলৰ ভবিষ্যৎ সম্পৰ্ক মেল (সভা) পাতে। সভাৰ অন্তত অপহৰণ কৰা বহুৱাসকলক পুনৰ বনৰ ভিতৰলৈ লৈ যায় আৰু তেওঁলোকক শাৰি পাতি থিয় কৰায়। তেতিয়াও তেওঁলোকক হাত বান্ধি থোৱা আছিল। অপহৰণ কৰা বহুৱাসকলৰ ভিতৰত শ্ৰীবাৰ্জিকা মুৰা নামৰ এজন বহুৱাই নিজে মুকলি হৈ সেই ঠাইৰ পৰা পলাই সাৰে। শ্ৰীচোণীয়া মুৰা নামৰ আন এজন বহুৱাই পলাবলৈ যত্ন কৰোতে নগাই পিচফালৰ পৰা গুলি কৰে কিন্তু বহুৱাজন গুলি খাই পলায়। তেওঁলোক ছয়োজনে সোণাবী আৰক্ষী চকীত খবৰ দিয়ে যে নগাই অপহৰণ কৰি নিয়া বহুৱাৰ ওপৰত নগালেণ্ডৰ ভিতৰত গুলি কৰে। পিচদিনা বাতিপুৰা ইং ২৮-২-৮৫ তাৰিখে গোটেই অঞ্চল অগ্ৰসন্ধান কৰি পুলিচে চাৰিজন বহুৱাৰ ক্ৰমে কাৰ্ট্ৰিজ ভূমিক গন্ধিয়া মুৰা, সমৰা মুৰা, মুৰুবা মুৰাৰ মৃতদেহ আৰু গুৰুত্বৰ ভাবে আহত হোৱা দুজন বহুৱা ক্ৰমে শ্ৰীবিৰছা মুৰা আৰু শ্ৰীলোগা মুৰাক উদ্ধাৰ কৰে। আহত দুজন বহুৱাক লগে লগে চিকিৎসাৰ বাবে অসম চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়লৈ পঠোৱা হয়। ডিব্ৰুগড় নোপাওতেই বাটত আহত বহুৱা শ্ৰীলোগা মুৰাৰ মৃত্যু হয়। অপহৰণ কৰা বহুৱাসকলৰ ভিতৰত শ্ৰীসছিৰাম মুৰা নামৰ বহুৱা এজন ইং ১-৩-৮৫ তাৰিখে বন্দুকৰ গুলিৰ আঘাটৰ সৈতে ঘৰলৈ ঘূৰি আহে আৰু তেওঁকো অসম চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়লৈ চিকিৎসাৰ কাৰণে পঠোৱা হয়। মুঠতে এই অমানুষিক নগাৰ আক্ৰমণত মুঠ ৬ জনক হত্যা কৰা হয় আৰু ৫ জনক গুৰুত্বৰ ভাবে বন্দুকৰ গুলিৰে আঘাট কৰা হয়।

অসম চৰকাৰে নগালেণ্ড চৰকাৰৰ ওচৰত তীব্ৰ প্ৰতিবাদ জনায় আৰু নগা দুৰ্ভৃতিসকলক বিচাৰি উলিয়াবলৈ অসম পুলিচৰ হাতত গটাই দিবলৈ অনুবোধ জনায় বাবে এই দুৰ্ভৃতিকাৰী সকলক বিচাৰ আইনমতে কৰা হয়। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ গৃহ-মন্ত্ৰণালয়লৈ ঘটনাটোৰ সবিশেষ বাতৰি তাঁৰ যোগে পঠোৱা হয়। আৰু নগা দুৰ্ভৃতিকাৰীৰ কাৰ্য্যৰ তীব্ৰ প্ৰতিবাদ জনোৱা হয়। ইয়াৰ উপৰিও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা অতিৰিক্ত কেন্দ্ৰীয় পুলিচ বাহিনী বিচৰা হৈছে যাতে সীমান্ত অঞ্চলত বাপকভাবে পুলিচ পহৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। চৰকাৰে ইতিমধ্যে জিলা কৰ্তৃপক্ষক সীমান্ত অঞ্চলত সতৰ্কতা অৱলম্বন কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছে আৰু পুলিচ পহৰা কটকটীয়া কৰিবলৈ কোৱা হৈছে।

অসম চৰকাৰৰ পৰা ১০০০ টকা বনৰক্ষী কুল বৰপাত্ৰ গোহাইৰ বিধবা পত্নীক আৰু ৫০০ টকাকৈ মৃত প্ৰতি বনুৱা সকলৰ পৰিয়াললৈ এককালীন জৰুৰী সাহায্য হিচাবে দিয়া হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও চৰকাৰে ৫০,০০০.০০ টকা মৃত কুল 'বৰপাত্ৰ গোহাইৰ বিধবা পত্নীলৈ ৫,০০০.০০ টকা প্ৰতি মৃত বনুৱা সকলৰ পৰিয়াললৈ সাহায্য হিচাপে দিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে। আহত সকলৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে প্ৰত্যেককে ২,০০০.০০ টকাকৈ দিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে।

শ্ৰীভূৰ্গেশ্বৰ পাটীৰ : আজি আমাৰ চুবুৰীয়া ৰাজ্যৰ সৃষ্টি হোৱাৰ পিছত অসম সীমান্তত অসমীয়া মানুহক হত্যা কৰি আছে। আলোচনা চলি আছে, তথাপিও আজি অসমীয়া মানুহক হত্যা কৰি থকা দেখা গৈছে। সেই কাৰণে সীমামূৰীয়া গাওঁবিলাকৰ মানুহক ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে কিবা এটা ব্যৱস্থা হলে ভাল আছিল। অকল নগালেণ্ডৰ কথা কব খোজা নাই। অৱশ্যে পেপাৰ-পত্ৰত নিদিয়াৰ কাৰণে অৰুণাচল সীমাৰ কথা গম নাপাব। প্ৰতি মাহে সেইবিচাক ঘটনা হৈ থাকে। তেওঁলোকে আমাৰ মাটিত বেদখল কৰে, অসমীয়া মানুহক হত্যা কৰে। গতিকে তেওঁলোকক বন্দুক দি হলেও নিৰাপত্তা দিয়াৰ ব্যৱস্থা লবনেকি ?

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্যমন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, নতুন ৰাজ্যবিলাক সৃষ্টি হোৱাৰ পিছত প্ৰত্যেকখন ৰাজ্যই অসমৰ বহু অঞ্চল দাবী কৰি আহিছে। এইটো অতি পুৰণা কথা হৈ আছে। নগালেণ্ড, মিজোৰাম, অৰুণাচল, মেঘালয়, এই চাৰিখন ৰাজ্য অসমৰ পৰা গৈছে। এই আটাইকেইখন ৰাজ্যই আমাৰ ৰাজ্যখনৰ বিভিন্ন অঞ্চল দাবী কৰি আহিছে। নগালেণ্ডৰ লগত যিখিনি বিবাদ আছিল, সেইখিনি নিষ্পত্তি কৰিবৰ কাৰণে ১৯৭২ চনত সুন্দৰম কমিচন হৈছিল।

সুন্দৰম কমিচনৰ যিটো সিদ্ধান্ত, মতামত নগালেণ্ডে গ্ৰহণ নকৰাৰ কাৰণে কাৰ্য্যকৰী কৰিব নোৱাৰিলে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বাকী বাজাৰ লগত বহু আলোচনা হৈছে আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে মাজে সময়ে বিষয়া আৰু মন্ত্ৰী পৰ্য্যায়ত নিষ্পত্তি কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰি আহিছে। সচা কথা সীমা মুৰত থকা বহু লোকৰ হত্যা হৈছে। ১৯৭৯ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত নগালেণ্ডৰ কাবৰীয়া অঞ্চলত বহু হাজাৰ লোকৰ মৃত্যু হোৱা কথা সদনে জানে। এতিয়া আমি এই কথাবিলাক আলোচনা, মোকা-বিলা কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছা আৰু সদনে জানি সুখী হব যে আমি এতিয়া অন্তত নিজৰ ফালৰ পৰা সেই বাজ্যবোৰৰ লগত আলোচনা কৰি বহু-খিনি সীমা নিষ্পত্তি কৰিব পাৰিছো। ইয়াৰ আগলৈ চাৰ্ভে কৰা হৈ আছিল। চাৰ্ভে কৰা হৈছে বহু অঞ্চল সম্পূৰ্ণ কৰিব পৰা নাই নানা কাৰণবশত। ছয়ো ফালৰ অনেক লোক আছে, মাটিৰ সম্পৰ্কৰ কথা আছে। নিষ্পত্তি কৰিবলৈ সময় লাগিব। সীমামুৰীয়া অঞ্চলত চোবাং কাবৰাবৰ কাৰণে অশান্তি হৈ থাকে। শ্ৰীপাটিৰে উত্থাপন কৰা প্ৰস্তাৱৰ সম্পৰ্কত ইয়াৰ উত্তৰ দিছো। পোণে পেণে নগালেণ্ড চৰকাৰক জগৰীয়া কৰিব খোজা নাই। ব্যৱসায়ীয়ে চোবাং কাবৰাব কৰিবৰ কাৰণে আজি সীমাত কু-কাৰ্য্য কৰি আছে আৰু এই পৰিশ্ৰেক্ষিতত ঘটনা ঘটিবলৈ পালে। নগালেণ্ড বুলিয়েই নহয়, অৰুণাচলৰ সীমা জোনাই, ধেমাজি মহকুমাত সীমামুৰীয়া ঠাইবিলাকত মাজে সময়ে অশান্তি হৈ আছে। কোনো অঞ্চলত সিপাৰৰ মানুহ আহি খেতি কৰে আৰু ইপাৰৰ মানুহ গৈ সিপাৰত খেতি কৰে, এইদৰে জমিদাৰি ব্যৱস্থা চলি আছে। এই কথাবিলাকে বহু সময়ৰ সৃষ্টি কৰি আছে আৰু বুজাপৰাবে এই সময়্য সমাধান কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছো। আমি সীমান্ত অঞ্চলত আমাৰ বন্ধা বাহিনীৰ শক্তি বঢ়াবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছো। মই ভাবো যে বন্দুক দিলে সময়্য সমাধান নহব। বন্দুক লব পৰা লোকক বন্দুক দিয়াত অনুবিধা নহব।

শ্ৰীহেমেন দাস : নগা, অসমীয়া ভাৰতৰ মানুহ। এতিয়া প্ৰশ্ন যিটো ছয়োখন প্ৰদেশৰ ভিতৰত হৈছে। গোটেই বিষয়টো কেন্দ্ৰৰ হাতত। সেই কাৰণে মই ভাবো যে আমাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত দায়িত্ব দি তেওঁলোকে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি দিয়ক। ছয়োখন বাজ্যৰ বিবাদ মিমাংসার্থে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক দিব লাগে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ছয়োখন বাজ্যৰ জন স্বার্থত সীমা ঠিক কৰি দিব লাগে। আজি অসমীয়া মানুহে নগা মানুহৰ বিৰুদ্ধে অস্ত্ৰ লোৱাটো আৰু নগা লোকে

অসমীয়া মানুহৰ বিৰুদ্ধে অস্ত্ৰ লোৱাটো ক্ষতিকারক হ'ব। অন্য বিষয়ৰ প্ৰতি দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছোঁ যে চোৰাং কাৰবাৰৰ দলবিলুকে প্ৰায়ভাগ বনাঞ্চলত কাম কৰি মানুহবিলাকক বেয়া কামত লিপ্ত কৰিছে। বনাঞ্চলৰ চৌহদত কাঠৰ চোৰাং কাৰবাৰৰ বিৰুদ্ধে বন্দুক দিব লাগে আৰু এই বন্দুক যাতে সচা ব্যৱহাৰ হয়।

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্যমন্ত্ৰী) : এই আটাইকেখন ৰাজ্যৰ সীমাৰ কথাটো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে লৈছিল আৰু সুন্দৰম কমিচন কৰি দিছিল। এতিয়া যিকোনো কাৰণত নহওক লাগে অৰুণাচল, মেঘালয়, নগালেণ্ডে কৈছে যে আমি নিজে আলোচনা কৰি ঠিক কৰিম, কেন্দ্ৰৰ হস্তক্ষেপ নালাগে। গৃহমন্ত্ৰী আহোতে নগালেণ্ডৰ বিবাদ আলোচনা কৰিবলৈ সভা হৈছিল, মইও গৈছিলো। তেতিয়া নগালেণ্ডৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে স্পষ্টকৈ কৈছে যে অসমৰ লগত যিখিনি আছে আমি সমাধান কৰিম। গতিকে কেন্দ্ৰক নালাগে। দুয়োপক্ষই আলোচনা কৰি ঠিক কৰিব লাগে। নগালেণ্ডে ভাৰত ৰেফাৰ চাৰ্ভে কৰিব। তেওঁলোকে কৈছে আমি একেলগে চাৰ্ভে কৰিম, দুয়োপক্ষই মোকাবিলা কৰিম। আমাক বিশ্বাসত লৈছে। অৰুণাচল, মেঘালয়, নগালেণ্ডে কৈছে এই সম্পৰ্কত কেন্দ্ৰই মূৰ ঘামাব নালাগে, আমি ঠিক কৰিম। বিশ্বাস আছে যে বুজাপৰাৰে সীমা ঠিক কৰিব পাৰিম।

শ্ৰীহেমেন দাস : কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক বিশ্বাস নকৰিব আমাক বিশ্বাস কৰিব, ৰাজনৈতিক দৃষ্টিকোণৰ পৰা প্ৰশ্নয় দিয়া অনুচিত। ভাৰতৰ সম্প্ৰীতিৰ স্বার্থত এই দৃষ্টি-সূচীক প্ৰশ্নয় দিয়াটো অনুচিত। আমাৰ চৰকাৰে বৰ্ণিতভাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক কব লাগে সংবিধান অনুযায়ী আমাক মীমাংসা কৰি দিয়ক। আমি খুব সুখী হ'ম যদি এই বিষয়টো সোনকালে মীমাংসা কৰাৰ কাৰণে আগুৱাই আহে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ চাৰ্ভে নীতি নামানে, অসমৰ চাৰ্ভে নামানিব, তেওঁলোকে নিজে এটা সিদ্ধান্ত দিব, সেইটোকে মানি ল'ব লাগিব। দেশৰ স্বার্থত এইটো মানি লোৱাটো অনুচিত হ'ব। এতিয়া মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে বিশ্বাস দিছে যে আমাৰ ভিতৰত কৰিম। এইটো টাইম বাউণ্ড কৰি ল'বক। দীঘলীয়া কৰিলে জটিলৰ পৰা জটিলতৰ হৈ আছে। সোনকাল শেষ কৰাৰ কাৰণে আগুৱাই অহাটো বৰ্ণিত ভূমিকা হ'ব। কেন্দ্ৰৰ সিদ্ধান্ত নামানে, এইটো প্ৰশ্নয় দিয়াটো অনুচিত হ'ব।

শ্ৰীহিৰেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্যমন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, কেন্দ্ৰক অবিশ্বাস কৰিবলৈ আমাৰ একো নাই। কেন্দ্ৰৰ পৰা মানুহ আহিলেও আমাৰ বহুতো কথা লুপ্ত। স্থানীয় ভাবেই আমি বহুতো সমস্যাৰ সমাধান কৰিবলগীয়া হয়। কেন্দ্ৰৰ পৰা মানুহ আহিলে তেওঁলোকৰ বিষয়াসকলে মাত্ৰ চাৰ্ভেহে কৰে। তাৰ বাবেও যথেষ্ট সময়ৰ প্ৰয়োজন হয়। এতিয়া আমি যোৱা ছুৰছবৰ আলোচনাৰ পিছত মেঘলয়ৰ প্ৰায়বিলাক লেখা মাৰিগে। মাত্ৰ কাৰবি আংলঙৰ ফালৰ অলপ আৰু কামৰূপ জিলাৰ দুই ঠাইত অলপ বাকী আছে। নগালেণ্ডৰ লগত আলোচনা কৰি ২৪ কিল'মিটাৰ ঠাইত সীমাত দুয়োপক্ষই পিলাৰ দিব পাৰিছা। অকণাচলৰ লগত মই জনাত ডিব্ৰুগড়ৰ ফালে প্ৰায় কথাই সম্পূৰ্ণ হৈ গৈছে। শিৱসাগৰতো গৈছে। এতিয়া সমস্যা হৈছে যে, ধেমাজীৰ জোমাই অঞ্চলটো আৰু লক্ষীমপুৰৰ কথাখিনি। অধ্যক্ষ মহোদয়, তাৰ মানুহখিনি ট্ৰেডিচনেল, মানুহবিলাকে আমাৰ নিজৰ মানুহ দুয়োপাৰে থাকে। তাৰোপৰি মানুহবিলাক মিচিং মানুহ গতিকে তেওঁলোকক আতৰাই পঠোৱা টান।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো : অধ্যক্ষ মহোদয়, অভয়পুৰী সংৰক্ষণ বনাঞ্চলত এই ঘটনা ঘটাত আৰু গছ কটাত বহুতো অফিচৰৰ সহযোগত সংঘটিত হৈ আছে। আমি এইটো খবৰ পাইছো। এই কথাটোৰ বাবে যি গন্দগোলৰ সৃষ্টি হৈছে তাক মীমাংসা কৰাৰ বাবে অসম চৰকাৰে নগালেণ্ড চৰকাৰৰ লগত এই সময় চোৱাৰ ভিতৰত আলোচনা বিলোচনা কৰিচোনকি? কিয়নো আলোচনা বিলোচনা কৰিলেও বহুতো কামৰ সমস্যা সমাধান হ'ব পাৰে। তাৰোপৰি সেই অঞ্চলৰ চাৰ্জত যিজন বেঞ্জ অফিচৰ আছে তেওঁক হেঁসফাৰ কৰা হৈছিল চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কিন্তু সেই বিষয়াসকলৰ বদলিৰ ব্যৱস্থা এতিয়ালৈকে হোৱা নাই। আনহাতে এনেকৈয়ে বিষয়াসকলৰ—।

মাননীয় অধ্যক্ষ : বড়ো আপুনি বহুকণে। যিহেতুকে এই বস্তুটো এটা দৰ্ক বী বিষয় সেই কাৰণে এইটাৰ ওপৰত অলপ কৈছে। কিন্তু That does not mean that we will carry on the matter to such a length সেই কথাটো চিন্তা কৰিব। আমাৰ এই বস্তুটোৰ ইম্পৰটেল আছে গতিকেই স্পষ্টীকৰণৰ লগে লগে ২/৪ টা কথা কোৱা হৈছে।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো : অধ্যক্ষ মহোদয়, গতিকে এই ইচ্ছাটো লৈ আমাৰ চৰকাৰে নগালেণ্ড চৰকাৰৰ লগত আলোচনা বিলোচনা কৰি আমাৰ চৰকাৰে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবনে?

শ্রীসত্য ভাতী : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সোনাৰী সমষ্টিটো অভয়াপুৰীৰ নিচিনাকৈ এনে ঘটনা ঘটছে। এতিয়া সোনাৰীৰ নামতোলা, জানকী পথাৰ, টেঙালী বামত উত্তপ্ত অৱস্থাৰ সৃষ্টি হৈছে। সেই অঞ্চলত চোকা পহৰাব ব্যৱস্থা কৰিছে যদিও আৰু চোকা পহৰা দিব লাগে। আজি কিছু দিনৰ আগতে নগালেণ্ডৰ ভিতৰত এজন নেপালী মানুহ হত্যা কৰিছে। গতিকে আজি মজুতৰ সকলৰ ভয় হৈছে। তাৰোপৰি নামতোলাৰ মজুতৰ সকলৰ ওচৰত হাতীৰ কেচও আছে। তাত পহৰাব ব্যৱস্থা কৰিছে যদিও প্ৰথৰ চোকা পহৰাব ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তাৰোপৰি বৰপাত্ৰ গোহাইক চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা ৫০ হাজাৰ টকাৰ সাহায্য দিয়াত আমি সুখী হৈছো আৰু সেইদৰেই আমাৰ সিকল বনুৱাই চৰকাৰৰ কামত আত্মনিয়োগ কৰিছিল, সেইসকলক চৰকাৰে সিদ্ধান্ত কৰি ৫ হাজাৰকৈ টকা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। এইটো অতি নগন্য টকা। গতিকে আৰু এবাৰ সিদ্ধান্ত কৰি তেওঁলোকৰ সাহায্যতো যাতে বৃদ্ধি কৰে তাৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলো। অৰুণাচল অঞ্চলৰ চৰাইপুং নামৰ ঠাইত মাটিৰ চেটেমেন্ট হোৱা নাই। বড় নগাবিলাকে তাত বেদখল কৰি আছে। গতিকে সেই অঞ্চলত যে কোনো ধৰণৰ অপ্ৰীতিকৰ ঘটনা নহব তাৰ কোনো কাৰণ নাই। গতিকে তাত শক্তিশালী ফৌজ দিয়াৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলো।

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া : (মুখ্যমন্ত্ৰী) অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্য বড়ো ডাঙৰীয়াই যিজন বিষয়াৰ বদলিৰ কথা কৈছে, সেই সম্পৰ্কত আমালৈ খবৰ আহিছে। সেই বিষয়াজনকহে বাকী সকলে ভিক্টিমাইজ কৰিছে। আমালৈ অহা ৰিপোৰ্টত প্ৰকৃত ঘটনা দেখা গৈছে। আমালৈ অহা ৰিপোৰ্ট মতে দুজন কাঠৰ ব্যৱসায়ীয়ে সীমামুৰীয়া ঠাইবিলাকত এই পাৰৰ কাঠ কাটি ইপাৰে লৈ যায় আৰু নগালেণ্ডৰ বন বিভাগৰ চিল মাৰি অসমলৈ আনি বিক্ৰি কৰে। নগালেণ্ডৰ সেই অঞ্চলত কাঠ নাই। অসমৰ ঠিকাদাৰজনে নগা নিয়োগ কৰি এই কাঠ কাটি নগালেণ্ডলৈ লৈ যায় আৰু নগালেণ্ডৰ বন বিভাগৰ চিল মাৰি অসমলৈ লৈ আহে। এই পৰিপ্ৰেক্ষিতত এই ঘটনা ঘটিবলৈ পাইছে। ৰিপোৰ্টমতে এই বিষয়াজনে এই বিলাক কামত বাধা দিছিল আৰু বহুতো কাঠ চীজ কৰিছিল। সেই কাৰণেই এই বিষয়াজনক এইবিলাক কামত লিপ্ত দেখুৱাই বদলি কৰা হৈছিল গতিকে গোটেই কথাটো চাই নিৰপেক্ষ তদন্ত কৰিবলৈ দিয়া হৈছে। আৰু তদন্ত হোৱাৰ পিছত গোটেই কথাটো প্ৰকাশ পাব আৰু ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হব।

মাননীয় সদস্য তাঁতী ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে সেই অঞ্চলবিলাকতো টেনচনৰ সৃষ্টি হৈছিল আৰু তাৰ পিছত চৰাইদেউ মহকুমাতো কিছুমান ঘটনা হৈছিল। ইপাৰৰ লগত বেপাৰ বাণিজ্য কৰিছে, কিন্তু এইবিলাক কোনোবা দুৰ্কাৰ্য্যকাৰীয়ে প্ৰচেষ্টা কৰি হত্যাৰূপ কৰিছে। আমি এইবিলাক নিজে নিয়ন্ত্ৰণ কৰি তদন্ত কৰিছো। তেখেতৰ আন আন পৰামৰ্শবিলাকো চৰকাৰে বিবেচনা কৰিব। প্ৰায়বিলাক ঘটনাতোই চোৰাং কাৰবাবীসকল জৰিত হৈ আছে। সেইবিলাকেই এই ঘটনাৰ সৃষ্টি কৰিছে। ফলত আমাৰ দুখন ৰাজ্যৰ মাজত মনোম্যাপিন্যৰ সৃষ্টি হৈছে।

Shri Benoy Kumar Basumatary : Sir, whether these two businessmen have been arrested as Chief Minister has alleged ?

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister) : Mr. Speaker, Sir, we have instructed to arrest these two persons. One of them has since been arrested and the other one will be arrested soon.

GOVERNMENT BILL

Mr. Speaker : Now item No. 3.

Shri Hiteswar Saikia : (Chief Minister) Sir, I beg leave to introduce the Assam Lokayukta and Up-Lokayuktas Bill 1985.

Mr. Speaker : Is it the pleasure of the House to grant leave to introduce the Assam Lakayukta and Up-Lokayuktas Bill 1985 ?

Leave is granted: Now here is a message from the Governor.

RAJ BHAVAN

Dated Shillong, the 2nd April 1985;

Under the provision of Article 207 (1) of the Constitution of India. I, Bhisma Narain Singh, Governor of

Assam, recommend the introduction in the Assam Legislative Assembly of "The Assam Lokayukta and Up-Lokayuktas Bill 1985.

Sd/ Bhishma Narain Singh
Governor of Assam.

Sri Hiteswar Saikia (Chief Minister) : Sir, I beg to introduce the Bill.

(Secretary, A. L. A.—Read out the Title of the Bill)

Mr. Speaker : Item No. 4.

Shri Mukut Sarma (Minister, Education) : Sir, I beg leave to introduce the Assam Colleges (Taking over of Management and Control) Bill 1985.

Mr Speaker : Is it the pleasure of the august House to grant leave to introduce the Assam Colleges (Taking over of Management and Control) Bill 1985 ?

Leave is granted. Here is a message from the Governor.

RAJ BHAVAN

Dated the 3rd April 1985.

Under the provision of Article 207 (1) of the Constitution of India, I, Bhishma Narain Singh, Governor of Assam, recommend the introduction in the Assam Legislative Assembly of the Assam Colleges (Taking over of Management and Control) Bill 1985.

Sd/ Bhishma Narain Singh
Governor of Assam.

Shri Mukut Sarma (Minister, Education) : Sir, I introduce the Bill.

(Secretary, A. L. A.—Read out the title of the Bill.)

Mr. Speaker : Item No. 5 (a).

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister) : Sir, I beg to move that the Assam Land (Requisition and Acquisition) (Amendment) Bill, 1985, be taken into consideration.

শ্রীহেমেন দাস : চাব, এই বিলখনৰ বিবোধীতা কৰাৰ প্ৰশ্নই উঠিব নোহোৱাৰে এতিয়া প্ৰশ্ন হৈছে যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ এই সিদ্ধান্তটো লব লগা হৈছিল অসমত বিদেশী খেদাৰ সন্দৰ্ভত। আমি শুনিছিলো যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বাংলাদেশ আৰু ভাৰতৰ সীমান্তত কঁটা তাঁৰৰ বেৰ দিয়াৰ কাম আৰম্ভ কৰিছে। পিছত শুনিলো এই কাম স্থগিত হৈ আছে। তেতিয়াও যে এই কাম পূৰ্ণ গতিত চলিছিল তাৰ সংবাদ আমাৰ হাতত নাই। অধ্যাদেশ পাছ হোৱাৰো আজি বহুত দিন হল। চাব, এতিয়া প্ৰশ্ন হৈছে যে অধ্যাদেশ এখন জাৰি কৰিলে যাতে কঁটা তাঁৰৰ কাম ক্ষিপ্ৰ গতিত আগবাঢ়ি যাব পাৰে। কিন্তু ক্ষিপ্ৰ গতিতটো নগলেই যি গতিত আৰম্ভ হৈছিল সেই গতিও বন্ধ হৈ বৈ আছে। আজি কঁটা তাঁৰৰ বেৰ দিয়াৰ যিটো সিদ্ধান্ত সেই সিদ্ধান্তৰ কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ওপৰত গুৰুত্ব অৰোপ কৰা হৈছে।

এই কঁটা তাঁৰৰ বেৰৰ পৰা যে অকল সীমান্তই বক্ষা হব এনে নহয় সীমান্তত বসবাস কৰা লোকসকলৰ সম্পত্তি বিশেষকৈ গৰু-ছাগলী তাত অতি মাত্ৰাই চোৰ হয়, এই কঁটা তাঁৰৰ বেৰ সেইখিনি মানুহৰ সম্পত্তি বক্ষা কৰাত সহায়ক হব।

দ্বিতীয় প্ৰশ্ন হৈছে অধিগ্ৰহণ কৰাৰ পিছত তাত বিচুমান মানুহ গৃহস্থী হব। এতিয়া চৰকাৰে চিন্তা কৰিব লাগিব যে সেই মানুহখিনিক পুনৰ স্থাপন ক'ত দিব পৰা যায়। কাৰণ তেওঁলোকক বিকল্প বাসস্থানৰ মাটি দিব লাগিব। কেবল তেওঁলোকক তাৰ পৰা উঠাই দিয়াটোৱেই যাতে চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য নহয়। ইয়াত অসমৰ দুয়োফালে কাটাৰ আৰু ধুবুৰীৰ গোৱালপাৰা জিলা আছে। ধুবুৰী আৰু গোৱালপাৰা জিলাৰ সীমান্ত বহু বেছি দীঘলীয়া। মাটি তাত অধিগ্ৰহণ হলে আমি তালৈ যোৱা নাই যদিও শুনিছো সীমান্তত মানুহৰ দাঘলীয়া বসতি। সেই মানুহখিনিয়ে সেই ঠাই এৰি আহিব লগা হলে যাতে তৎক্ষণাত পৰিকল্পিতভাৱে আৰু স্থানীয় ভাবে পুনৰ সংস্থাপনৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে লব লাগিব। এতিয়া আমি আশা কৰিছো সদনত বিলখন পাছ কৰি দিয়াৰ পিছত যাতে ঠিক অধ্যাদেশ পাছ কৰাৰ পিছত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কঁটা তাঁৰৰ বেৰ নিদিয়াকৈ বৈ থাকিব লগা হোৱাৰ দৰে আমাৰ চৰকাৰেও সিদ্ধান্তলৈ বহি থাকিব লগা হোৱাটো সমীচিন নহব। এতিয়া কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ মূলতঃ সেইটোৱেই হৈছে। বাংলাদেশে আপত্তি কৰিছে, তেওঁলোকে আপত্তি কৰিব। আপত্তিৰ কাৰণে আমি আমাৰ নিজৰ সীমান্ত বক্ষা নকৰিম সেইটো কোনো এখন স্বাধীন দেশৰ

কাম হব নোৱাৰে। গতিকে, আমি আমাৰ দেশৰ নিৰাপত্তা বন্ধাৰ কাৰণে ইতিমধ্যে যি সিদ্ধান্ত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ললে কিন্তু কাৰ্য্যকৰী কৰোতে কিয় বিলম্ব হৈছে তাত আমাৰ সন্দেহ হৈছে। এনে বিলম্বত জনসাধাৰণৰো সন্দেহ হোৱাটো স্বাভাৱিক। আজি এই সিদ্ধান্ত কাৰ্য্যকৰী কৰি জনসাধাৰণক সন্দেহ-মুক্ত কৰাৰ প্ৰশ্ন আহিছে। সচাকৈয়ে এই সীমান্ত অঞ্চলৰ মানুহখিনিৰ কাৰণে চৰকাৰে যি চিন্তা কৰিছে কাৰ্য্যতঃ আমি এই চিন্তা কোনো কাৰ্য্যকৰী হৈছে বুলি ভবা নাই। যিহেতু সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত, কাম আৰম্ভ হোৱাৰ পিছত, পুনৰ স্থগিত ৰাখিব লগা হৈছে। মই আশা কৰো আমাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক কাটা তাঁৰৰ বেৰ দিয়াৰ কামটো তীব্ৰতৰ কৰাৰ বাবে আবেদন জনাওঁ।

এইখিনিকে কৈ মই বিলখনৰ প্ৰতি মোৰ সমৰ্থন আগবঢ়াইছো।

শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা কথা দাঙি ধৰাৰ কাৰণে ঠিয় হৈছো আৰু এই বিলখন সমৰ্থন কৰিছো। ইতিমধ্যে হেমেদ দাস ডাঙৰীয়াই এটা কথা কৈছে যে সীমান্ত অঞ্চলত য'ত মানুহৰ গাওঁ আছে সেই গাওঁ-বিলাকৰ ৰাইজক ভূমি অধিগ্ৰহণ কৰাৰ যোগেদি আন বিকল্প ব্যৱস্থা নকৰাকৈ হাৰাশাস্তি যেন কৰা নহয়। মূলতঃ আইনখন বানপীড়িত আৰু ডিচপ্লেচড মানুহৰ কাৰণে আছিল। আৰু সীমান্ত অঞ্চলত ৰাস্তা নিৰ্মাণ আৰু কাটা তাঁৰৰ বেৰ দিয়াৰ কাৰণে এই ভূমি অধিগ্ৰহণ বিলখন অনা হৈছে। আইন হৈ যোৱাৰ পিছত চৰকাৰে সীমামূৰীয়া অঞ্চলত এটা সময়ত কাটা তাঁৰৰ বেৰ দিয়াৰ কাৰণে তাৰ ৰাইজক উচ্ছেদ কৰিবলগীয়া হব। এই সীমামূৰীয়া অঞ্চলৰ পৰা ৰাইজক উচ্ছেদ কৰাৰ সময়ত যাতে এটা বিকল্প ব্যৱস্থা কৰা হয় আৰু মোৰ বোধেৰে চৰকাৰে এইটো কৰিব। এই ক্ষেত্ৰত মই এটা কথা উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছো যে ১৯৪৭ চনত দেশ বিভাজনৰ সময়ত কিছুমান ট্ৰাইবেল মানুহ গোভা গাওঁৰ বাতামাৰীত আহি বসবাস কৰিছিল। তেওঁলোকে ২৫২ বিঘা মাটিত খেতি-বাতি কৰি আছিল। দেশ বিভাজনৰ সময়ত তেওঁলোকে সীমান্ত অঞ্চলৰ পৰা আহিবলগীয়া হল। এইটো নগাওঁ জিলাৰ ঘটনা। তেওঁলোকে এতিয়া য'ত বসবাস কৰি আছে তাত আজিও মাটিৰ পত্তন পোৱা নাই, তৌজিবাৰী খাজানা দি বসবাস কৰি আছে। আমি ৰাস্তা বা কাটা তাঁৰৰ বেৰা নিৰ্মাণ সমৰ্থন কৰো কাৰণ—সীমান্তত গৈ আমি দেখিছো তাত শিলৰ খুটাৰ বাহিৰে একো নাই। আনকি বি, এচ, এফৰ জোৱানবিলাকো অহা যোৱা কৰিবলৈ

ভাঙ্গা বাস্তা নাই আৰু বাৰিষা তেওঁলোকৰ অৱস্থা আৰু চাব নোৱাৰা হয়। সেয়ে বাস্তা নিৰ্মাণ, কাঁটা তাঁৰৰ বেৰা দিয়াৰ কাৰণে আমি ভূমি অধিগ্ৰহণ সমৰ্থন কৰিছো। কিন্তু উচ্ছেদ হবলগীয়া বাইজে বিকল্প মাটি আৰু ক্ষতিপূৰণ আদি পাব লাগিব। নহলে আমি আজিও দেখিছো আগৰ ১৯৪৭ চনৰ পৰা বিবিলাক উচ্ছেদ হৈ অহা মানুহে বোতাঘাৰী মৌজাত বসবাস কৰি আছে মাটিৰ পট্টা পোৱা নাই। তেওঁলোকৰ পৰা আকৌ কিবা এটা কাৰখানাৰ কাৰণে মাটি বিচৰা হৈছে। আৰু তেওঁলোকক উচ্ছেদ কৰাৰ কাৰণে ইতিমধ্যে কাম আৰম্ভ হৈছে। তেওঁলোক মোৰ ওচৰলৈ আহিছিল মই স্থানীয় বিধায়কৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিছো। মই নিজেও স্থানীয় বিধায়কক কৈছো এতিয়াও কৈছো আৰু যে কাৰখানা এটাৰ কাৰণে যেন তেওঁলোকক উচ্ছেদ কৰা নহয়। আজি ৩৮ বছৰে তেওঁলোকৰ কিবা এটা ব্যৱস্থা কৰা প্ৰয়োজন আছিল। ম্যাদী মাটি দি তেওঁলোকক বসবাস কৰিবলৈ দিয়া উচিত আছিল। যিসকলক উচ্ছেদ কৰা হব সেইসকলক মাটি আৰু ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ অনুৰোধ জনাই মই সামৰণী মাৰিলো।

শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্যমন্ত্ৰী) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্য শ্ৰীদাস ডাঙৰীয়াই যিটো কথা উল্লেখ কৰিছে সীমান্তত কাঁটা তাঁৰৰ বেৰা আদিৰ কথাটো সেই ক্ষেত্ৰত ক'ওঁ যোৱা বছৰ এপ্ৰিল মাহতে ইয়াৰ কাম আৰম্ভ হৈছে কিন্তু বাংলাদেশৰ পৰা বাধা অহাৰ কাৰণে এইটো সাময়িকভাৱে স্থগিত ৰখা হৈছে। আজি কেইদিনমানৰ আগতে গৃহমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া শ্বিলংলৈ আহাতো মোৰ আগত কৈছে যে এই কাম সোনকালেই আৰম্ভ হ'ব আৰু তেওঁ ইতিমধ্যে কাম আৰম্ভ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছে।

দ্বিতীয়তে তেখেতসকলে উত্থাপন কৰিছে যে সীমান্ত অঞ্চলৰ পৰা যিসকল মানুহক উঠাই দিবলগীয়া হ'ব সেইসকলক মাটি দিয়াৰ কথা। সেই ক্ষেত্ৰত মই ক'ব খুজিছো যে মাটি বিক্ৰীজিচন বা একুইজিচন কৰিলে কমপেন্‌ছেচন মানুহে পাবই। আচলতে সেইসকলক মাটিৰ সলনি মাটি দিয়াৰ নিয়ম নাই, তথাপিহে আমাৰ মাননীয় সদস্যসকলে কৈছে যে সেই মানুহবিলাক অতি দুখীয়া মানুহ সেয়ে এই ক্ষেত্ৰত এই মানুহখিনিক মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ চৰকাৰে সিদ্ধান্ত ল'ব। মই এইখিনিকে কৈ তেখেতসকলে বিচৰা গোটেই কথাখিনিৰ স্পষ্টীকৰণ দিছো।

Mr. Speaker : Now, I put the Motion. The Motion is that the Assam Land (Requisition and Acquisition) (Amendment) Bill, 1985 be taken into consideration:

The Motion is adopted.

Now, item 5 (b). There is no Amendment. So, I put Clauses (2) to (4). Clauses 2 to 4 do form part of the Bill. The Clauses 2 to 4 form part of the Bill.

Now, I put Clause 1, Preamble, enacting formula and the Short Title of the Bill. Clause 1, Preamble, enacting formula and the Short Title do form part of the Bill.

The Clause I, Preamble, Enacting formula and the Short Title of the Bill form part of the Bill.

Now, item No. 5 (c).

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister) : Sir, I move that the Assam Land (Requisition and Acquisition (Amendment) Bill, 1985 be passed:

Mr. Speaker ; I put the Motion. The Motion is that the Assam Land (Requisition and Acquisition (Amendment) Bill, 1985 be passed:

The Motion is adopted. The Bill is passed.

Now, item No. 6 (a):

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister) : Sir, I beg to move that the Assam Official Language (Amendment) Bill, 1985 be taken into consideration with the following further amendments:

✓ Sir, Clause 5 A will be amended as follows :—“Without prejudice to the provisions contained in Section 3, the Bodo Language shall be used as an Associate Official Language for all or any of the official purposes in the State of Assam as are specified in the Schedule, in the Districts and Sub-divisions having substantial Bodo population as may be declared by the State Government from time to time.” Then Sir, I propose deletion of Sub-sec. 3 “Publication of important Government Rules, Regulations

and Notifications' and Sub-section 4 "Publication of important Government advertisements." proposed to be inserted under Sec, 3 of the Principal Act. With these further amendments I move that the Bill may be taken into consideration by the august House. ✓

Shri Benoy Kumar Basumatary : Sir, when I speak on this bill I wished to start in a different way but the carpet under my feet is pulled out by the Leader of the House. It is a good sign and I should congratulate the Leader of the house and we are happy to hear that the amendment we proposed to move has been taken over by the Govt. Mr. Speaker, Sir, I congratulate the Govt. once again for moving the same, But we must be very careful in dealing with the matter of languages. Today, we are in a very different situation than when the original bill came to the Assembly in 1960. Of course, Sir, this Assembly is not the same Assembly. We have heard that with the starting of the debates on the floor of the House a different situation arose in the state. We have seen how acrimonious and contradictory arguments were put forward on the floor of the House and we had seen a different scene at that time. Sir, this bill of 1960 had truncated the State of Assam at that time. We have seen how it has germinated the feeling of the division of the state. But today the situation is different as the Govt. is trying to use the same bill to please the oppressed and suppressed sections of this state. ✓ By this I would like to mean our Bodo people who were so long relentlessly striving hard and struggling to establish our language. With this amendment, the relentless struggle of our people will esta-

lish the Bodo language finally and, I am confident, that this House will accept and pass this bill. Sir, there is a realisation on the part of this Govt. and I have no other alternative than to congratulate this Govt. because when the Assamese Language Bill was introduced the issue was equality. Sir, the issue was whether by the introduction of Assamese Language official Bill all the groups of people living in the state will obtain equality? Sir, at that time the tribal people vehemently objected the Assamese Language bill not because that they hated the Assamese Language but because of the fact that they had realized the inherent right of developing their own language which is supported and protected by the Constitution of India. Sir, it is very good that this Govt. has come forward with this bill. But I think by this the problem will not be solved here. Sir, if Assam is not remain in peace, then the feeling of other groups of people has to be taken into consideration and their aspirations are to be met. Sir, some people will say that this Govt. have opened a Pandora's—box and as a result of that all the tribal groups and other ethnic groups will now come forward for their languages. Yes, Sir, it is true and they have got the full liberty to fight for their own language and we accept the feeling of others to establish equality. Sir, in the past the feelings of the oppressed and suppressed were neglected. We are now happy to see that there is a new realisation today. In this connection I wish to say “thanks to our people who sacrificed their lives for the cause of their rights and who had also shown paths to others to fight out their inherent rights.” Sir, we ‘Bodo’ tribal people will always extend our help-

ing hands to all other tribal groups who will equally fight to establish their own language. We will give all help in achieving their realisation because I take this opportunity to say that Assam is not only the land of Assamese people and to speak Assamese Language alone. It is not for the Assamese or Ahoms alone it is for every one of us and Assam will remain happy and maintain peace when every section of people will be happy in the state. Sir, I do not like to dilate much on this issue when the Leader of the House has accepted the amendment we proposed. Sir, we have seen how our people were treated by the earlier Chief Ministers of the State right from the time of late Gopinath Bordoloi. Here I would like to record my feeling of appreciation that this present Leader of the House on 30th of this month as Chief Minister of Assam has spoken our language at Udalguri. Sir, when a Chief Minister of a state takes the trouble to please every section of the people of the state then the problem of maintaining peace does not arise. Sir, there are mistakes and lot of harms is also done. In this connection I would like to refer briefly Chapter 15 at page 299 of the History of Assam written by Sir Edward Gait. Here it reads like this:

“The Kacharis may perhaps be described as the aborigines, or earliest known inhabitants, of the Brahmaputra Valley. They are identical with the people called Mech in Goalpara and North Bengal. These are the names given to them by outsiders. In the Brahmaputra Valley the Kacharis call themselves Boro or Bodo fisa (Sons of the Bodo). In the North Cachar Hills they call themselves Dimasa a corruption of Dimasa, so that this name must have

been in use when they were still in the Dhansiri Valley.

The history of us was also revised and serious injustices to the Boros and Kacharis were perpetrated. The originality of the Boros and Kacharis was eliminated by the Pundits of Assam. Whereas in the original History of Gait, this Chapter is there which I have collected from the British Library. The eliminated Section is like this. I wish to quote below :

“ The period from the seventh to the twelfth centuries : The first authentic information regarding ancient Kamrupa is furnished by the Chinese pilgrim Hiuen Tsang who visited India in the first half of the seventh century of our era and on his return to China wrote an account of his travels and gave a fairly comprehensive description of the various kingdoms he visited. Apart from what he has recorded and from one incident he mentioned in Bana's Harsa Charita and another in the story of a Chinese invasion Tirhut. Our knowledge of Kamrupa prior to the end of the twelfth century is confined to the information contained in the inscriptions on certain ancient copper-plates and on a rock on the bank of the Brahmaputra, near Tezpur. It was the practice of ancient Indian rulers, when making grants of land to Brahmans to record the fact on copper-plates, which served as the donee's title deeds. The inscriptions were drawn up by pundits attached to the Court and the language was usually Sanskrit verse. They commenced with a brief narrative of the rulers ancestry and usually gave some account of his personal qualities, his capital and the extent of country ruled by him. After this preamble, which to us forms the most interesting part, followed the name

and other particulars of the grantee and the specifications of the lands granted to him. None of the old Assam grants bear dates other than the regular year of the ruling monarch. Most of them were recorded a set of three copper-plates of which the centre one only was inscribed on both sides. Those plates had a hole at one end and were held together by a ring passed through this hole. To the ring was attached the seal of the ruler, usually heart-shaped combining in relief his emblem (e. g. an elephant or face) and below it his name and titles. Altogether seven sets of copper-plates have been discovered, the inscription on which record grants of land made by the king of ancient Kamrupa, viz—

- (1) The Pancha Khanda (Sylhet) grant of Bhaskar Varman : This was discovered in 1912 and has been described by Prof. Padmanath Bhattacharjee in *Epi-graphia India*, (Vol. XII Page 65).
- (2) The Tezpur Grant of Vana-Mala : This was described in the *Journal of the Asiatic Society of Bengal* for 1840, Page 766, The record is unsatisfactory both with regard to the original text and its translation.
- (3) The Nowgong Grant of Bala Varman : This was brought to light by me in 1895 and was described by late Dr. Hoerule in the *Journal of the same society* for 1897, Part 1, Pages 285,. On Paleographical groups, Hoerule thought that the inscription was prepared about 990 AD.
- (4) & (5) The Sualkuchi and Borgaon grants of Ratna Pala : These were obtained by me in 1896 and 1897 and deciphered in the *Journal* for 1898 Part 1, page 99

by Hoerule, who attributed them in the first half of the eleventh century. The translation of the Borgaon grant, which is typical of the whole series is given in Appendix C.

- (6) The Guwahati Grant of Indra Pala : This was obtained by me in 1893 and deciphered by Hoerule in the Journal for 1897, Part 1, Page 29.
- (7) The Banaras grant of Vaidya Deb : This was found at Kamanli (Banaras) in 1892 and deciphered in Epigraphia India (Vol. II, Page 347) by Prof Veuis, who calculated that it was prepared in 1142 AD.

The Tezpur rock inscription was shown to me in 1893 by an Indian gentleman. It was at once photographed but the result was not satisfactory. Some years afterwards the name of the King and his date were read from a rubbing, but it was not until 1917 that the full inscription was deciphered by Mahamohopadhyaya Hara Prasad Sastri in the Journal of the Bihar and Orissa Research Society 1917 page 508.

Hien Tsang was studying "the profound law of Budha" at the Nalanda monastery in Maghadha or South Bihar. When Kumar Bhaskar Varman, the king of Kamrupa, sent messangers to invite him to his capital. He at first declined to go but was induced to change his mind by 'Silabhadra', 'master of Shastras' who pointed out that it was his duty, to propagate the true law and that he ought not to neglect the opportunity offered by this invitation from a king who listened to "the teaching of heretics." From Pandra Vardhana going east of 900 li or so (about 150 miles) crossing the great river Kalotu. We came to the country of "Kamrupa" which Hien Tsang describes as follows :—

The country of "Kamrupa" is about 10,000 li (nearly 1700 miles) in circuit. The capital town is about 30 li. The land lies low but is rich and regularly cultivated. They cultivate the jack fruit and the cocoanut. These trees, though numerous are nevertheless much valued and esteemed. Water led from the river or from banked up lakes flows round the town. The climate is soft and temperate. The manners of the people are simple and honest. The men are of small stature and their complexion a dark yellow. Their language differs a little from that of mid-India. Their nature is very impetuous and wild their memories are retentive and they are earnest in study.

They adore and sacrifice to the Devas and have no faith in Buddha, hence from the time Buddha reappeared in the world, even down to the present day, there never as yet has been built on 'Sangharana' as a place for the priests to assemble. Such disciples as these, are of a puke faith, say their prayers secretly and that is all. There are abundant Deva temples and different sectaries to the number of several myriads. The present king belongs to the old line of Narayan Deb. He is of the Brahman caste. His name is Bhaskara Varman, his title Kumar. From the time that this family seized the land and assumed the Govt. there have elapsed a thousand generations. The king is fond of learning and the people are solikewise in imitation of him. Men of high talent from distant regions seeking after office, visit his dominions. Though he has no faith in Buddha, yet he respects Sramanas of learning. On the east, this country is bounded by a line of hills, so that there is no great city to the kingdom. The frontiers are

contiguous to the Barbarians of the south west of China. These tribes are in fact akin to those of the Man people (i. e. the south west Barbarians) in their customs. After a two month journey we reach the south western frontier of the prince of szechuen but the mountains and rivers present obstacles and the pestilential air, the poisonous vapours, the fatal snakes, the destructive vegetation, all these causes of death prevail.

On the south east of the country herds of wild elephants roam about in numbers, therefore, in this district, they use them principally for war. Going 1200 to 1300 li to the south (about 2000 miles) we come to Sanatala (East Bengal) (Buddhist Records of the Western World Vol II P. 195).

The great river which our traveller crossed before entering Kamrupa was clearly Karatoya, while as the eastern boundary was a line of hills adjacent to the tribes on the Chinese frontier, the country evidently extended as far to the east as does the modern province of Assam. As its circumference was nearly 1700 miles, it must have included the whole of Assam (except perhaps the Naga Hills, Lushai Hills and Manipur) and also Bhutan, North Bengal as far west as the Karatoya. and the part of Mymensingh which lies to the east of the old course of the Brahmaputra. It was in any case far larger than the adjoining kingdoms of Paundra Vardhana and Sanatala, the circumference of which is placed at only 700 and 500 miles respectively."

শ্রীহেমেন দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি যিখন বিল উত্থাপন কৰা হৈছে সেইখন মই বিবোধিতা কৰাৰ প্ৰশ্ন নাই। মাত্ৰ কেইটামান কথাটো দৃষ্টি

আকৰ্ষণ কৰাৰ লগতে মাননীয় সদস্য শ্ৰীবসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই উত্থাপন কৰা বিষয়টোৰ প্ৰতি দৃষ্টিপাত কৰিব বিচাৰিছো—অসমত আদিম বাসিন্দা কোন? তেখেতে দাবী কৰিছে যে বড়ো সকলেই অসমৰ আদিম বাসিন্দা। আজি আমাৰ মিছিং ভাইসকলে কব তেওঁলোকহে আদিম বাসিন্দা, গতিকে এই বিষয়টোলৈ মই নোযোৱাই ভাল। কিয়নো আজি অসমত বুৰঞ্জীবিদ সকলেই কব পৰা নাই যে অসমত প্ৰথম জনগোষ্ঠী কোন আছিল? বুৰঞ্জীবিদসকলে অসমলৈ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা মানুহ অহাটো দেখুৱাইছে—অষ্ট্ৰিকসকল কেনেকৈ আছিল, মঙ্গোলীয়সকল কেনেকৈ আছিল—সেয়ে এই বিষয়টো আজি ইতিহাস অধ্যয়নৰ বিষয় হৈয়ে আছে। অসমৰ জনজাতি বুলিলে কেৱল বড়োসকলেই নহয়—কাৰ্বি আৰু মিছিং সকলৰো সংখ্যা নিচেই তাকৰ নহয়। এই অঞ্চলৰ আদিম লোক যিয়েই নহওক এটা কথা কিন্তু এতিয়া ওলাই পৰিছে যে—যিসকলে আজি অসমৰ অস্তীৰ, অসমীয়াৰ অস্তীৰ বিপদাপন্ন বুলি কৈ আহিছিল সেইটো কিন্তু অমূলক প্ৰমাণ হৈছে। এই অঞ্চলৰ এটা জনগোষ্ঠী যিমানেই ক্ষুদ্ৰ নহওক তাৰ অস্তীৰ কিন্তু ইতিমাহে লোপ কৰিব নোৱাৰে ইয়াৰ জলন্ত উদাহৰণ হৈছে আমাৰ বড়ো ভাইসকল। দেশ স্বাধীন হোৱাৰ আগলৈকে অসমত বড়ো ভাষা চলা নাছিল। কিন্তু এই ভাষাটো হলে আছিল। মোৰ ঘৰৰ ওচৰতে কেইঘৰমান বড়ো ভাষী মানুহ আছিল—তেওঁলোকে শংকা কৰিছিল যে ‘অমুক’ অহাৰ কাৰণে আমি শেষ হৈ যাম। কিন্তু সেইটো সচা নহয় কিয়নো দেশ স্বাধীন হোৱাৰ পিচত আজি অসমৰ প্ৰাইমেৰী, হাইস্কুল আদিত বড়ো ভাষা প্ৰচলন হৈ আহিছে। আজি মাননীয় সদস্য শ্ৰীবসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই গোপীনাথ বৰদলৈ, বিষ্ণু মেধী আদিৰ দিনৰ পৰাই অসমত অসমীয়া ভাষা প্ৰচলন হোৱা কথা কৈছে। কিন্তু মোৰ বোধেৰে তেখেতসকলৰ দিনত অসমীয়া ভাষাৰ অস্তায়হে হৈছিল। কিয়নো ইংৰাজসকলে অসমত কাম চলাবৰ কাৰণে বঙালী কৰ্মচাৰী আনি বঙালী ভাষাৰ মাধ্যমেৰে অসমত শাসন কাৰ্য্য চলাইছিল। কিন্তু শেষত তেওঁলোকেহে অসমীয়াসকলক উচতাই দিছিল যে বঙালীসকলেই অসমীয়া ভাষাটো গ্ৰাস কৰিলে। তেতিয়া কিন্তু এই সাম্ৰাজ্যবাদীসকলৰ বিৰুদ্ধে মাত মতা লোক অসমত কোনো নাছিল। কিন্তু আজি অসমত প্ৰাইমেৰী স্কুলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বিশ্ববিদ্যালয়লৈকে অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰচলন হল। কেইঘৰমান আগতে মই এজন ৰাজ্যপালৰ লগত কিবা কথা আলোচনা কৰোতে তেখেতে মোক সুধিছিল—আপুনি ‘চনচ, অব্ দি চইল’ কিতাপখন পঢ়িছেনে? মই

কৈছিলো যে এইখনেই আন্দোলনৰ বেদ । তেখেতে আৰু কৈছিল যে বহিৰা-
গতই অসমৰ অস্তিত্ব বিপন্ন কৰিছে । কিন্তু ই সত্য নহয় । কিয়নো ১৯০১
চনত অসমত মাত্ৰ এখন কলেজ আছিল—আজি শ শ কলেজ হল, হাজাৰ হাজাৰ
স্কুল হ'ল আৰু তিনিখনকৈ বিশ্ববিদ্যালয়ো হল । এইবোৰেই প্ৰমাণ কৰে যে অসমত
অসমীয়া ভাষা তথা অস্তিত্বৰ লোপ নহৈ ইয়াৰ প্ৰচুৰ বিকাশহে হৈছে । মই যোৱা দুই
বছৰে বহু পণ্ডিতৰ লগত আলোচনা কৰিছো—আৰু তেখেতসকলক মই সুধিছো—
অসমত আচলতে অসমীয়া কোন ? উজনি অসমত যেতিয়া আহোমসকল আঠি
খিতাপি লয়হি তেতিয়া তেওঁলোকে অসমীয়া ভাষাকেই গ্ৰহণ কৰে । কিন্তু
মোৰ প্ৰশ্ন হৈছে তেওঁলোকে যে অসমীয়া ভাষা ললে তেওঁলোকক কোনে
ডমিনেট কৰিলে ? আজি অসম বুৰঞ্জীয়েও এই তথ্য দাঙি ধৰিব পৰা নাই ।
আজি বিজ্ঞানৰ যুগ । আমি সকলো কথা বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভঙ্গীৰে চাব লাগে ।
মই পণ্ডিত কেইজনক কৈছিলো যে আপোনালোকে বুজাই দিয়ক আজি অসমত
অসমীয়া ভাষা-কৃষ্টিৰ লোপ হোৱা নাই বৰ ইয়াৰ বিকাশ হৈছে । আগতে
অসমীয়া ভাষা কোৱা, ভাষা লিখা লোক কেইজন আছিল ? ১৮৭৬ চনত
অসমীয়া কিতাপ কেইখন আছিল ? শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱৰ কেইখনমান
পুথিৰ বাহিৰে আন একো নাছিল । কিন্তু সেইখিনিও কোনেও ধ্বংস কৰিব
নোৱাৰিলে । আৰু আজি তাৰ বিকাশ হৈ হৈ হেজাৰ হেজাৰ অসমীয়া ভাষাৰ
কিতাপ ওলাইছে, শ শ অসমীয়া সাহিত্যিক ওলাইছে আৰু দিনে দিনে অসমীয়া
ভাষা কোৱা লোক বাঢ়ি আছে । সেইদৰে আজি অসমত বড়ো ভাষা-সংস্কৃতিৰ
বিকাশ হৈছে । এই ভাষা স্কুল কলেজত প্ৰচলন হৈছে ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এইখিনিতে মই এটা সৰু কথা উল্লেখ কৰো । ১৯৬৭
চনত মই যেতিয়া শিক্ষকতা কৰিছিলো তেতিয়া এজন বড়ো লৰাই অসমীয়া
ভাষাত এটা কবিতা লিখি মোক দেখুৱাইছিল । মই লৰাজনক উদগনি দিছিলো
আৰু লগতে পৰামৰ্শ দিছিলো যে তেওঁ বড়ো ভাষাত কবিতা, গল্প, সাধু আদি
লিখাৰ কাৰণে । লৰাজনে সেইদৰে লিখিছিলও আৰু তেওঁ বঙালীও শিকিছিল ।
এইবোৰৰ পৰা ভাষাৰ বিকাশ সাধন হয় বিলোপ নহয় । সেইদৰে আমাৰ
বেজবৰুৱাই 'বুঢ়ী আইৰ সাধু' লিখি অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশ সাধন কৰিছিল ।
আমাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আজি বড়ো মাধ্যমত হিন্দি ভাষাটো জাপি দিয়াৰ
কাৰণে বড়োসকল কিমান লাভবান হব তাত সন্দেহ আছে । কিয়নো হিন্দি ভাষাৰ
ষিটো বৰ্ণ সেইটো তেওঁলোকৰ কাৰণে সম্পূৰ্ণ নতুন । আনহাতে চিনাকী অসমীয়া

ভাষা থকা হলেহে বোধকৰো বেছি সুবিধা হলেহেভেন। মই নিজে বঙালী ভাষাৰ ববীন্দ্র নাথ ঠাকুৰ, শবত চন্দ্র চট্টোপাধ্যায় আৰু কবি নজৰুল ইচলামৰ বহুতো কিতাপ পঢ়িছো— সেইটো এই কাৰণেই সম্ভৱ হৈছে যে এই ছয়োটা ভাষাৰ বৰ্ণমালা প্ৰায় একেই। আজিও আমাৰ নামঘৰে নামঘৰে বঙালী ভাষাৰ বাৰ্মান, মহাভাৰত চলি আছে। ✓

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি বড়ো ভাষাৰ মানুহৰ লগত অনুবিধা হৈছে। যিবিলাক হাইস্কুল, হায়াৰচেৰেকেণ্ডাৰী স্কুল হৈছে তাত মেথেমেথিক্চৰ টিচাৰ নাই। সেয়েহে বড়ো মাধ্যমত শিকোৱাটো কষ্ট হৈছে। এই ভাষাটোই বিকাশ লাভ কৰিব লাগিব। এই বিষয়ত পাৰদৰ্শিতা লাভ কৰিব লাগিব। ইয়াৰ কেতিয়াও ধ্বংস নহয়। আজি অসমত যি কাৰবি আছে, মিছিং আছে তেওঁলোকৰো এটা ঘৰুৱা ভাষা আছে। এই ভাষা বিকাশ লাভ কৰাৰ কাৰণে অন্য জন-জাতি বা অসমীয়াই ক্ষোভ কৰাৰ কোনো কাৰণ নাই। তেওঁলোকৰ বিকাশে আমাৰো বিকাশ। আমি সকলোৰে বিকাশৰ কাৰণে চিন্তা কৰিব লাগিব। এই বিষয়ত চৰকাৰে নিজে নজৰ দিয়াটো উচিত। ১৯৬০ চনতেই অসমীয়া ভাষাই আন্দোলন কৰিছে। সেই আন্দোলনত বেঙ্গলী ভাষাৰ মানুহক কিয় মাৰিব লগা হ'ল। এটা ভাষাৰ বাবে আন্দোলন কৰি আন এটাক মাৰিব নোৱাৰে। ১৯৬৮ চনত বড়ো ভাষাত কেইজনমান মানুহে আন্দোলন কৰিছে। তাত বাইজে বাধা দিয়া নাই, কিন্তু চৰকাৰে বাধা দিছে। ১৯৬৮ চনত ভাষা আন্দোলন চলিছিল। তাত কিছুমান দুষ্ট চক্ৰই দেশ প্ৰেমৰ নামত অন্য এটা সুমাই দিয়ে। জাতিৰ প্ৰেম, দেশ প্ৰেম, ধৰ্মপ্ৰেম এইবিলাক হৈছে সুন্দৰ অনুভূতি। এইবিলাকৰ নামত কিছুমান দুষ্ট চক্ৰই বেমেজালি ঘটায়। ইয়াত বি আহিছে বিলখনত—“5A. Without prejudice to the provisions contained in Section 3, the Bodo Language shall be used as an Associate Official Language for administrative and other purposes as are specified in the Schedule, in the Districts and Sub-divisions having substantial Bodo population as may be declared by the State Government from time to time. চাবচেনটিয়েলে কি ব্যাখ্যা দিব। চৰকাৰী কিমান পাৰচেণ্ট হ'ল এইটো বাখিব নেলাগিছিল। ইয়াত বিশেষ নাই। আন্দোলন কৰি দাবী অনু-ক্ৰিয়াৰ পাৰে যে ভৱিষ্যতে চৰকাৰে এইটো চাব। বৰপেটাত আমিও চাব-

চেনচিয়েলত এইটো নকৰো। আন্দোলনৰ বিবেচনাত দৰখাস্ত অহাত ভৱিষ্কতে চৰকাৰে এই সম্পৰ্ক বাস্তৱতে ধৰিব নেলাগে। অসমীয়া বঙালীৰ মাজত ১৯৫৬ চনৰ পৰা সুন্দৰ পৰিবেশ আছিল। কিন্তু ১৯৬০ চনত অসমীয়া ভাষা শিক্ষা সুকীয়া হব লাগে বুলি আন্দোলন চলিল। বাহিবৰ মানুহবিলাকে কয় অসমীয়া ভাষাত শিক্ষাব লাগে। তেতিয়া কাম-কাজবিলাক ভাল হব। যেতিয়া ভাষা আন্দোলন আৰম্ভ হল, তেতিয়া তাত অসমীয়া ভাষাৰ বিৰুদ্ধে লাগি গল। অসমীয়া ভাষা শিকোৱা মানুহবিলাক ওলাই যাবলৈ কলে। যিবিলাক ছাত্ৰই অসমীয়া ভাষা শুনিছিল, সেইবিলাকেই ১৯৬০ চনৰ ভাষা আন্দোলনৰ পৰা লুপ্তনা হল। কবিমগঞ্জত মই শিক্ষকতা কাম কৰিছিলো। সেই মানুহবিলাকৰ লগত একেলগে বহি মই আলাপ আলোচনা কৰিছো। কিন্তু ১৯৬০ চনত মই আহিব লগা হল। তাৰ পৰা মই এমাত ধৰি আহিব পৰা নাছিলো। কাৰণ দেখিলো তাত বঙালী বিলাকে ধৰি মাৰিছে। তেতিয়া মই ভাবিলো মোকো মাৰিব। মই পলাব লাগিল। মই এঘৰ মানুহৰ ঘৰত আশ্ৰয় লৈছিলো। আন এটা অসমীয়া পৰিয়ালেও সেই একঘৰ মানুহৰ তাত আশ্ৰয় ললে। কাৰণ উগ্ৰপন্থীসকলে মাৰিব ওলাইছে। তেতিয়া সেইঘৰৰ বুঢ়াকনে আমাক কলে—‘ভয় কৰোনা বাবা, এখানে থাকো। দুটোবাই এক বোগ……’।’ সেয়া আছিল অসমীয়া শ্ৰেমী মানুহ। তেওঁলোক অসমীয়া ভাষা শ্ৰেমী মানুহ নহয়নে? অসমীয়া ভাষা প্ৰচেষ্টাত বহুতো ক্ষতি কৰিছে। ১৯৬০ চনৰ পৰা তাৰ প্ৰচেষ্টাত ক্ষতি হৈছে। এই আন্দোলনৰ যিসকলে নেতৃত্ব দিছিল তেওঁলোকৰ লৰা-ছোৱালী অসমীয়া ভাষাত নপঢ়াই ইংৰাজী মাধ্যমত পঢ়ুৱাইছে। চৰকাৰে এইটো হিচাব নিদিলে। গুৱাহাটীত ইংৰাজী মাধ্যমৰ স্কুল কিমান, কোন কোন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক পঢ়ায় চৰকাৰে হিচাব নিদিলে। সেইদিনা মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে সুন্দৰ ভাবে কৈছে যে ভাষাৰ নামত গন্দগোল লগাব আৰু নিজৰ লৰা ছোৱালীক মাতৃ ভাষাত নহয় আন ভাষাত শিকায়। ১৯৬০ চনৰ পৰা আজি ১৯৮৪ চনলৈকে প্ৰায় ২৫ বছৰ ধৰি ভাষা প্ৰয়োগ হৈছে। এই আন্দোলন মাত্ৰ দেশপ্ৰেমই নহয়, কিছুমান অসৎ মতলবৰ লোকে কৰিছিল। যদি সচাই আন্দোলন হৈছিল তেতিয়া হলে ভাষাটো গঢ়ি উঠিব লাগিছিল। আজি ১৯৮৫ চনত অসমীয়া ভাষা গাৱেঁ-ভুঁইয়ে কিছুমান সৰু সৰু অফিচত অসমীয়া ৰাজ্যিক ভাষাত কাম-কাজ হোৱাৰ বাবে আন্দোলন গঢ়ি উঠিছে। অসমীয়া ৰাজ্যিক ভাষা আইন ২৫ বছৰ হৈ গল তথাপিও পূৰ্ণভাবে কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। ঠিক তেনেদৰে বড়ো ভাষাও

নহব। চৰকাৰৰ দায়িত্ব আছে।

আজি যিসকলে ভাষাৰ কাৰণে আন্দোলন কৰিছিল তেওঁলোকৰ দায়িত্ব ক'ত ? চৰকাৰৰো দায়িত্ব আছে—চৰকাৰী ভাষা আইন কাৰ্য্যকৰী বৰাব কৰ্মপন্থা চৰকাৰেই লব লাগিব। ঠিক তেনেকৈ বড়ো ভাষা কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰেই দায়িত্ব লব লাগিব। কিন্তু কাৰ্য্যকৰী কৰিব কেনেকৈ ? কাছাৰত বঙালীসকলৰ মাজত অসমীয়া ভাষা শিকাবলৈ অসমীয়া শিক্ষক অনুমোদন দিয়ে কিন্তু লামডিং, সব-ভোগত বঙালী স্কুলত অসমীয়া শিক্ষক নিদিয়ে। মোৰ সমষ্টিতে সবভোগত বঙালী স্কুল এখনত ১২৭৩ চনৰ পৰা এজন শিক্ষক আছে তেওঁৰ দৰ্মচা ১৪৫ টকা। ১২৭৩ চনৰ পৰা আছে বেলৱৈ কলনী হাইস্কুল। ছাৰাৰো এচেম্বলী কুয়েচন দিছো কিন্তু নাহে। মোৰ সমষ্টিত তেনেহলে অসমীয়া শিক্ষাৰ নামত কি চলিছে ? যিসকলে এই বিষয়টো দিল কবে তেওঁলোকতো অনাঅসমীয়া নহয়। কিন্তু কাছাৰৰ ক্ষেত্ৰত—এতিয়াও ৪০০ জন শিক্ষক কাছাৰত আছে— অসমীয়া শিকাবৰ কাৰণে দিয়া হৈছে। অসমীয়া তেওঁলোকে নাজানে কিন্তু অসমীয়া পঢ়ায়। তেনে শিক্ষক ৪০০ মান আছে। অকল 'ছ' টোকে 'শ' কৰিলে তাক অসমীয়া জনা বুলি নকয়। চৰকাৰে চাৰ্টিফিকেট কল কৰক তেতিয়া গম পাব এওঁলোকে অসমীয়া জানে নে নেজানে। তেওঁলোকে অসমীয়া নাজানে কিন্তু অসমীয়া পদ মঞ্জুৰী লৈ তাত কাম কৰি আছে। আজি দেবেশ চক্ৰৱৰ্তী বা মোৰ একেই প্ৰশ্ন। গতিকে মই কৈছো বড়ো ভাষাৰ বিল পাছ কৰাই নহয় গুৰুত্ব সহকাৰে স্কুলবিলাকত শিক্ষা দিয়া বা অগ্ৰ দিগত প্ৰয়োজনীয় সা-সুবিধা দিব লাগিব। লগতে জনজাতিৰ কাৰি, তিৰা তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰে যাতে প্ৰয়োজনীয় দৃষ্টি ৰাখে তাৰ বাবে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো। অসমখন এখন বিশাল দেশ আৰু বিভিন্ন গোষ্ঠীৰ লোক ইয়াত আছে। তেওঁলোকৰ বিকাশৰ কাৰণে সুযোগ নিদিয়াকৈ থকাটো উচিত নহব। এইখিনিকে কৈ মই সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীবিমল গয়াৰী : —(বড়ো ভাষাত)—

মাননীয় অধ্যক্ষ : আপুনি আজিয়েই কব নোৱাৰিব, আজি অসমীয়াতে কওঁক।

শ্ৰীবিমল গয়াৰী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আজিয়ে আৰম্ভ কৰিব বিচাৰিছিলো। আজি সমগ্ৰ অসমতে বড়োভাষী ৰাইজে নৱজন্ম পালে বুলি কব বিচাৰিছো। এইটো এটা ঐতিহাসিক বিষয়। এই বড়ো ভাষা মৰি যোৱাৰ উপক্ৰম হৈছিল। বুৰঞ্জী চালে আপোনালোকে বুজিব এই বড়ো জাতিৰ

এটা গৌৰবোজ্জল ঐতিহাসিক ঐতিহ্য আছে, এই ভাষা মৰি নাযায়। এই সন্দৰ্ভতে মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী মহোদয়ে এই পবিত্ৰ সदनত অসম অফিছিয়েল লেঙ্গুয়েজ এক্টৰ যি সংশোধনী আনিলে আৰু তেখেতৰ এই ক্ষেত্ৰত যি অৱদান তাৰ কাৰণে বড়ো সাহিত্য সভা তথা সমগ্ৰ বড়ো ভাষী বাইজৰ হকে মই চৰকাৰৰ শলাগ লৈছো। এইখিনিয়ৈ মোৰ কবলগীয়া।

* শ্ৰীদুৰ্গেশ্বৰ পাটৰি : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিল সম্পৰ্কে বক্তৃত্তা বাখিবলৈ গৈ মই মুখ্যমন্ত্রী মহোদয়ৰ এটা কথাৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো। যোৱা চেপ্তেম্বৰ মাহত মাননীয় শিক্ষা মন্ত্ৰীৰ লগত, লগতে শিক্ষা বিভাগৰ আয়ুক্ত ডিবেৰ্টৰ প্ৰমুখ্য আমাৰ মন্ত্ৰী পামেগামো আছিল— আমাৰ মিছিং জনজাতিৰ লোকৰ লগত আলোচনা মৰ্মে সিদ্ধান্ত হৈছিল যে মিছিং ভাষাক ৩ বছৰ পৰীক্ষামূলকভাৱে প্ৰি প্ৰাইমাৰী লেভেলত ইন্ট্ৰোডিউচ কৰা হব। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে নিশ্চয় তাৰ মাইনুট্চ অৱ দিস্কাচনও পাইছে। আমি চৰকাৰৰ ওচৰত মিছিং সমাজৰ তৰফৰ পৰা তাৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অভিনন্দনো জনাইছো। এতিয়া আমি জানিব পাইছো শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ে মুখ্য মন্ত্ৰীৰ অনুপস্থিততে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছে যে পুনৰ আলোচনা বহিব লগা হব পাৰে বুলি কৈছে। চাৰ, অলোচনাক্ৰমে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ লগত মিছিং সমাজৰ এই সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। এতিয়া শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয়ে এই সিদ্ধান্ত কিয় ললে নাজানো। এই ক্ষেত্ৰত সদৌ মিছিং সমাজ আচৰিত হৈছে। স্কিপ লৈ আপত্তি কৰা হৈছিল বুলি আমি জানিব পাৰিছো কিন্তু স্কিপ এটা ভাষা উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত এক্য আৰু সংহতি বজাই ৰখাৰ ক্ষেত্ৰত যুক্তি হব নোৱাৰে। পৃথিবীৰ ইতিহাসত আমি দেখিছো স্কিপৰ লগত সামঞ্জস্য ৰাখি জাতি ভাষাৰ অধ্যয়ন উদাহৰণ বিৰল। গতিকে এই বিষয়টো পুনৰ সিদ্ধান্তলৈ বা পুনৰ আলোচনালৈ এৰি দিয়াত মিছিং সমাজৰ মাজত সন্দেহ আৰু বিতৃষ্ণাৰ ভাবৰ সৃষ্টি হব। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ লগত মিছিং সমাজে আলোচনা কৰোতে ৩ বছৰ পৰীক্ষামূলকভাৱে প্ৰাক-প্ৰাথমিক পৰ্যায়ত মিছিং ভাষা ইন্ট্ৰোডিউচ কৰিবলৈ সন্মতি প্ৰকাশ কৰিছিল। লগতে মিছিং ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক প্ৰাক-প্ৰাথমিক পৰ্যায়ত শিক্ষাদান কৰাত সহায় কৰিবলৈ শিক্ষকসকলক টি-এ, ডিএ, দিয়াৰো সন্মতি প্ৰকাশ কৰিছিল। এই সিদ্ধান্ত যাতে এতিয়াওঁ বাহাল ৰাখে আৰু মিছিং ভাষী লোকসকলক ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত কিছু অৰিহনা যোগায় তাৰ কাৰণে মই মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অহুৰোধ কৰিলো আৰু মোৰ বক্তৃত্তাৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্রীহাজী মুদ্দিন : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি পৰিত্ৰ এই সদনৰ এই দিনতো ইতিহাসত ঐতিহাসিক দিন হিচাবে স্বৰ্ণাঙ্কনৰ লিখা থাকিব। সেইকাৰণেই লিখা থাকিব যে, অসমত বসবাস কৰা বিভিন্ন জনগোষ্ঠীবিলাকৰ ভাষা-সংস্কৃতি, ঐতিহ্য এই সকলোবিলাক বিকাশৰ কাৰণে অসম চৰকাৰে এক বিশেষ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। আজি এই সদনত বড়ো ভাষাৰ যিখন বিল উত্থাপন কৰাৰ কাৰণে আমাৰ মাননীয় সদস্যসকলে আত্মসন্তুষ্টি লাভ কৰিছে তাৰ লগতে মই এই কথাটোও উল্লিখ কৰিব খুজিছো যে, কাললৈ যাতে কিছুমান ভুল নকৰে। বড়ো লোকসকল বসবাস কৰা অঞ্চলবিলাকত বহুত বড়ো ভাষা নজন লোকো আছে। গতিকে এই বিলখন সদনত পাছ হৈ যোৱাৰ লগে লগে বড়ো অধ্যুষিত অঞ্চলত যিসকল অন্যান্য ভাষা-ভাগী লোক আছে সেইসকলৰ প্ৰতি যেন কোনো অবিচাৰ কৰা নহয়। কিয়নো আমি বাস্তৱ অভিজ্ঞতাৰ পৰা এইটো দেখা পাইছো যে ডিব্ৰুগড়ৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মানকাছাৰলৈকে যিসকল মৈমনসিঙীয়া লোকে বসবাস কৰি আছে সেই সকলৰ প্ৰায় সকলোৱেই নিজৰ বঙ্গলা ভাষা এৰি অসমীয়া ভাষা-কৃষ্টি, আদি গ্ৰহণ কৰিলে আৰু এইখন অসম তেওঁলোকৰে মাতৃভূমি বুলি গ্ৰহণ কৰিলে। এই লোকসকলৰ কিছুমানে ইমানে ধুনীয়া অসমীয়া জ্ঞান আহৰণ কৰিলে যে, নিজকে খিলঞ্জীয়া অসমীয়া বুলি চিনাকী দিয়া অসমীয়া লোকতকৈ এই মৈমনসিঙীয়া লোকসকলেহে বেছি সুন্দৰকৈ অসমীয়া ভাষা জ্ঞান আহৰণ কৰিলে। কিন্তু এইসকল লোককেই আজি আন্দোলনকাৰীসকলে অসমীয়া নহয়, বহিৰাগত বাংলাদেশী বুলি অভিহিত কৰিলে। ইয়াতকৈ পৰিতাপৰ কথা আৰু কি হব পাৰে? সেই কাৰণেহে মই আজি কব খুজিছো যে, সদনত বড়ো ভাষাৰ বিলখন উত্থাপন কৰাৰ কাৰণে আত্মসন্তুষ্টি লাভ কৰিলেই নহব, অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতি গ্ৰহণ কৰিও মৈমনসিঙীয়া লোকসকলে যেনেকৈ বাংলাদেশী বুলি অভিহিত হবলগীয়া হল আৰু ফলস্বৰূপে নানান আল-কালৰ সম্মুখীন হবলগীয়া হল সেইবিলাকেই যাতে বড়ো ভাষা-ভাষী লোকসকলৰ অধ্যুষিত অঞ্চলত বসবাস কৰা অন্যান্য ভাষা গোষ্ঠীৰ লোকৰ যাতে কোনো অনিশ্চয়তা হব নোৱাৰে তাৰ কাৰণেও চৰকাৰে সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰাপত্তা আৰু স্বক্ৰমাৱলম্বনৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিব লাগিব। এইখিনিকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীপত্ৰ্য তাঁতী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি সদনত বড়ো ভাষাৰ স্বীকৃতি দি যিখন বিল সদনত গ্ৰহণ কৰা হল সেই কাৰণে মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

ঠিক সেইদৰে ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা যিসকল মানুহ আহি এই অসমত বসবাস কৰি আছে সেইসকলৰ ভাষা-সংস্কৃতি আদিৰ স্বীকৃতি দিবৰ কাৰণে মই আমাৰ চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছো। মই বিশেষকৈ আমাৰ উড়ীয়া যিসকল লোক অসমলৈ আহি ইয়াতে বসবাস কৰি আছে সেই সকলৰো ভাষা-সংস্কৃতি আদি বিকাশৰ কাৰণে উড়ীয়া ভাষাকো স্বীকৃত ভাষা বুলি অচিৰেই ঘোষণা কৰিব লাগে। কিয়নো ভাৰতৰ ১৪ টা সাংবিধানিক স্বীকৃত ভাষাৰ ভিতৰে এই উড়ীয়া ভাষাটোও অন্যতম। গতিকে বড়ো ভাষাক আজি এই মৰ্যাদা দিয়াৰ লগে লগে আমিও এই সন্দেহ এই দাবী ৰাখিছো যে, উড়ীয়া ভাষাইও ভবিষ্যতে এই মৰ্যাদা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হব। এইখিনিকে দাবী আকাৰে এই পবিত্ৰ সন্দেহ ৰাখি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি যিখন বিল ইয়াত উত্থাপিত হ'ল এই সম্পৰ্কে আমাৰ বহুতেই কবলগীয়া আছিল। আপুনি যদি সময় দিয়ে আমি ভাটিবেলালৈকে কব পাৰো। কিন্তু যিহেতু আপুনি সময় নিদিয়ে গতিকে ভাৰতাবিকৈয়ে মই কেই আঘাৰমান কবলৈ আগবাঢ়িছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজিৰ পৰা অসমত তিনিটা ভাষা স্বীকৃত হ'ল, বড়ো অধুষিত অঞ্চলত বড়ো ভাষা, ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত অসমীয়া ভাষা আৰু কাছাৰত বঙালী ভাষা। ইয়াৰ কাৰণে আজি আমাৰ মূখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক ধন্যবাদ দিছো কিন্তু হয়তো ভৱিষ্যতে এনে এটা দিনো তেখেতৰ কাৰণে আহিব পাৰে বাৰ কাৰণে তেখেতে গৰিহণাও পাব পাৰে। আজি এইদৰে বিভিন্ন ঠাইত তিনিটা ভাষা আৰম্ভ কৰা হ'ল বা প্ৰচলিত হ'ল। এতিয়া কথা হ'ল যদি প্ৰত্যেকেই বেৰ দিয়ে তেতিয়া কি হ'ব ?

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই সিদিনা কোনো এটা প্ৰশ্নৰ উদ্ভবতো কৈছিলো যে, বড়ো অধিবাসী অঞ্চলত বড়ো ভাষা স্বীকৃতি দিয়াটোত মই উৎসাহী। কোকৰাঝাৰৰ মানুহখিনিয়ে অকল তাতে চাকৰি কৰি জীৱিকা উপাৰ্জন কৰিবনে বা সেইদৰে ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ মানুহখিনিয়ে অকল ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ জিলা কেইখনতহে আৱদ্ধ থাকিবনে বা সেইদৰে কাছাৰৰ যিখিনি মানুহ সেই মানুহখিনিয়ে অকল কাছাৰ জিলাতেই চাকৰি বাকৰি কৰি থাকিবনে? এই কথাবিলাকো আমি আজি ভাবিব লাগিব। এইটো কেতিয়াও হ'ব নোৱাৰে। সকলো ভাষা-ভাষীৰ মানুহেই যাতে সকলোতে গৈ মিলা-মিচাবে চাকৰি বাকৰি আদি কৰি থাকিব পাৰে তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা থাকিব লাগে। বিভিন্ন জাতিৰ মহামিলনতে অসমীয়া জাতিটোৰ সৃষ্টি। মানুহে

সদায় বুৰঞ্জীৰ কথা কয় কিন্তু ইয়াৰ বুৰঞ্জী নাই। ই এটা প্ৰেছিয়াৰ হৈছে। চিন স্বৰূপে জান-জুৰি আদি বৈ আহি ঠায়ে ঠায়ে শিল বালি আদি থৈ গল। এই যে এটা সহযোগ। কৰ মানুহ কলৈ গল তাৰ কোনো ঠিক নাই। সকলো নিবৰ হৈয়ে থাকিল। তাৰ পিছত প্ৰবল ভূমিকম্প হল যি ভূমিকম্প ১৯৫০ চনৰ ভূমিকম্পতকৈও অধিক প্ৰবল। এই ভূমিকম্পই তল ওপৰ কৰি চীনৰ পাদদেশৰ পৰা আবস্ত কৰি এই গোটটোই ভূখণ্ড ভেদ কৰি পেলালে। ফলত ব্ৰহ্মপুত্ৰ নাম লৈ বিৰাট জলাধাৰ অসমৰ বুকুৰে বাগৰি আহিল। উমানন্দ বৰ্ত্তমানে দ্বীপ হৈ পৰিছে কিন্তু সামান্যভাবে যদি চাই মনিকৰ্ণেশ্বৰ উমানন্দ, শুক্ৰেশ্বৰ এখন পাহাৰ আছিল। উৰ্বণীৰ নামনিত যেতিয়া বালিত চৰ পৰিব তাত যি লাইন চিন আছে— সেই চিনত কিছুমান সুন্দৰ সুন্দৰ মূৰ্ত্তি দেখা পোৱা যায়। ঠিক এনেদৰে কামাখ্যা হাজো এখন পাহাৰ হিচাবে আছিল। আমাৰ পুৰাণসমূহত যিবোৰ বৰ্ণনা আছে কাশ্মীৰৰ যুৱৰাজে অমৃতপ্ৰভাক বিয়া কৰোৱা বিষয়ে এনেবোৰ কথাৰ যথেষ্ট সত্যতা আছে। যিগৈত কাশ্মীৰৰ পৰা বহু লোকক শাস্ত্ৰসকলে খেদি পঠিয়াইছিল। এনেকুৱা উদাহৰণ আছে— নেফা, নেপাল, ভূটান আদিত তৈয়ামৰ পৰা বহুলোক প্ৰাণ বন্ধৰ বাবে পলাই গৈ থিতাপি লৈছিল। বড়োভাষী আৰু আন আন সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলে তেনেকৈয়ে এটি সময়ত নিজৰ প্ৰাণ লৈ জন সমাজৰ পৰা আতৰি থাকি সুকীয়া ভাষা-কৃষ্টিৰ সৃষ্টি কৰিলে। এনেবোৰ কাহিনীৰ গুৰিতে আছে— যদি আমি চাবলৈ যাও ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত অসমীয়া শব্দৰ সৈতে প্ৰায় সম্প্ৰদায়ৰ বহু মিল আছে। তেনেদৰে সংস্কৃতিৰ বেলিকাও দেখা গৈছে মিশ্ৰিত সংস্কৃতি প্ৰত্যেকে গ্ৰহণ কৰিছে— নিজা বৈশিষ্টতা কাৰো নাই, কোনেও কব নোৱাৰে আমাৰ যে একেবাৰে সুকীয়া কাৰো লগত কোনো ক্ষেত্ৰত মিল নাই। আজি বিশ্বনাথ ক্ৰমান্বয়ে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ মাজলৈ গৈ আছে। গতিকে এই যে ইতিহাস সি এনেকৈয়ে হৈ আছে। আজি অসম নাম কিয় হল এই বিষয়ে নানানজনে নানান বস্তুব্য দিয়ে। কিছুমান মানুহৰ মতে আহোমসকলৰ পৰাই অসম হল। এইদৰে যিয়েই যেনেকৈ ভাবে ঠিক সেইদৰেই কবলৈ আবস্ত কৰিলে।

✓ কোনোবাই কয় আহোম শব্দৰ পৰা অসম হৈছে, কোনোবাই কয় অসমান কাৰণেই অসম নাম হল। গতিকে দেখা যায় অসমলৈ যিয়েই আহিছে সিয়েই অসমৰ লগত মিলি গৈছে। মিশ্ৰিত সংস্কৃতিৰ লগত সুৰ মিলাই বৰ্ত্তমানৰ অসম হৈছে। বড়ো ভাইসকলেও দাবী কৰিব নোৱাৰে। আমাৰ গাতো বড়ো তেজ

আছে। বড়োসকলোৰো আমাৰ লগত যোগসূত্র আছে। এইটো উলাই কৰিব নোৱাৰো। মোৰ ভতিজা এজন আছে গাৰো পাহাৰত জন্মিছিল। তাৰ চকুবিলাক সৰু সৰু। গাৰোৰ নিচিনা। গোৱালপাৰাত জন্ম হলে ভাল স্বাস্থ্যৰ হব, বৰপেটাত জন্ম হলে মোটা হব সেইবিলাক ঠাই লৈ হয়—স্থানৰ জল-বায়ুৰ ওপৰত মানুহৰ গঠন পৰ্য্যন্ত। মাক পিতাকৰ আকৃতি স্থান বিশেষে নলবও পাৰে। ১৮৬০ চনৰ পৰা অসমত চাৰ্ভে আৰম্ভ হল। চাৰ্ভে কৰোতে বুৰঞ্জীবিদ সকলে বহুতে বহুত কথা কৈছে। মই সেইবিলাকৰ প্ৰতিবাদৰ প্ৰয়াসেৰে প্ৰবন্ধ লিখিছিলো। অসমৰ গাওঁবিলাকৰ নাম চৰাইৰ নামক কেন্দ্ৰ কৰি অথবা গছ নাইবা মাছৰ নামক কেন্দ্ৰ কৰিয়েই সৰহভাগ গঢ় লৈছে। গছৰ নামেৰে বেছি ভাগৰ নাম হৈছে যেনে—বেতকুছি, ভলুকাডোবা। শগুনঠুটি, কাউৰবাহা, শলমাৰী, মাগুৰমাৰী, পুথিমাৰী ইত্যাদি। চাৰ্ভে কৰি যি বস্তু পাইছিল বা বেছিকৈ পাইছিল সেই হিচাবে নাম দিছিল। কিছুমান ঠাইত চাৰ্ভে দলে জনসাধাৰণৰ পৰা সুবিধাজনক অভ্যৰ্থনা পোৱা নাছিল আৰু কোনো কোনো ঠাইত নিশ্চয়কৈ বেয়া ব্যৱহাৰ পাইছিল সেইবাবে সেইবোৰ ঠাইৰ নাম দিছিল যেনে—বিহদিয়া বা বিহগুৰি বিহপুৰীয়া আদি ঠাইৰ নাম দিছিল। চাৰ্ভে অফিচৰে বেয়াপোৱা কাৰণেই চুতীয়াপাৰা নাম দিছিল যদিও এতিয়া তেওঁলোকে সলাই মদনপুৰ কৰি লৈছে। ১৮২৬ চনৰ পৰা ১৮৬০ চনলৈ ইংৰাজৰ হাতলৈ অসম অহাৰ সময়ৰ পৰা এই হোৱা কাল চাৰ্ভে হোৱা নাছিল। চাৰ্ভেৰ কাম আগবাঢ়িছিল প্ৰকৃততে ১৮৬০ চনৰ পৰাহে। অসমৰ বুৰঞ্জীত কামাখ্যা মন্দিৰ, হাজোৰ হয়গ্ৰীৰ মন্দিৰ এইবিলাকে প্ৰধান স্থান পাইছে। হজৰ পৰা হাজো হৈছে। শুক্ৰেশ্বৰত বুদ্ধ মন্দিৰ আছিল কিন্তু এতিয়া নাই। প্ৰাগজ্যোতিষপুৰতে প্ৰথম জ্যোতিষ চৰ্চা হৈছিল কিন্তু পিছত কি কৰা হল—অশোক স্তম্ভবিলাক ভাঙি ছিঙি লৈ শিৱলিঙ্গ কৰিলে। কেইঘৰ কায়স্থ আহিছিল, কেইঘৰ ব্ৰাহ্মণ আহিছিল সেইটো মনকৰিবগীয়া কথা। যিমানঘৰ ব্ৰাহ্মণ আহিছিল তাক ৯ বে পুৰণ কৰিলেও বৰ্তমানৰ ইমান সংখ্যা হব নোৱাৰে। এইবিলাক ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ। হিমালয় পাহাৰ ইমান পুৰণি নহয় বুলি বৈজ্ঞানিকসকলে কাগজে পত্ৰে লিখিছে কিন্তু কাশ্মীৰৰ লগত তেতিয়াৰ অসমৰ কুণ্ডিল নগৰৰ এটা ঘনিষ্ঠ যোগসূত্র আছিল। হিমালয় পাহাৰ তেতিয়া এনেকুৱা নাছিল। পাদদেশৰ কাষে কাষে কাশ্মীৰলৈ বাস্তা আছিল। মানুহৰ অহা যোৱা আছিল। ডঃ গেইট চাহাবে বুৰঞ্জীত বহুত কথাই লিখিছে। আগৰ বহুত বুদ্ধিষ্ট লোক শাক্ত ধৰ্মৰ উংপীড়নত ৰব নোৱাৰি অসমলৈ পলাই আহিছিল।

জাতি গলেও লুকালে আৰু কুললুপ্ত কমিতা হ'ল আৰু যিসকলে জাতি-ধৰ্মকে খামোচ মাৰি থাকিলে সেইবিলাক জিকিল। অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ লোক সকলোৱে যুগী সম্প্ৰদায়ৰ কথা জানিছে। বহুতে বহুত কথা লিখিছেও। পণ্ডিত ৰাজমোহন নাথৰ প্ৰৱন্ধতো বহুত কথা লিখিছে। যুগী সম্প্ৰদায়ক শাক্ত ধৰ্মই বশ মনাব নোৱাৰাৰ বাবে নানা নিৰ্যাতন ভোগ কৰিব লগা হ'ল। শাক্ত সকলৰ পৰা নিজক ৰক্ষাব বাবে পলাই পলাই পাহাৰ, গুহা, হাবি বননিৰ মাজত থাকিব লগা হৈছিল। যুগীসকলৰ হাতৰ আখৰ বৰ ভাল। জীৱন ধাৰণৰ পদ্ধতি বৰ সহজ সবল, পৰিষ্কাৰ আৰু পৰিচ্ছন্ন। ডেওঁলোকৰো বহুত অংশ শাক্ত ধৰ্মৰ প্ৰভাৱত খৰকবৰক হৈছিল। যুগীসকলৰ দেহৰ গঠন, মুখ মণ্ডলৰ আকৃতি-প্ৰকৃতি কুললুপ্তসকলৰ লগত এক। সুন্দৰ ধুনীয়া মামুহ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই শিক্ষাৰ বাজেটৰ শিতানত মুছলমান শিক্ষাৰ কথা কৈছিলো। মুছলমান শিক্ষা বুলি কোনো শিক্ষা নাই। তেনে স্থানত যদি সুচল শিক্ষা বুলি স্থান দিয়া হয় ইয়ে কালক্ৰমত স্থান লাভ কৰিব। কালাপাহাৰে কামাখ্যা মন্দিৰ ধ্বংস কৰাৰ কথা, ঔৰংজেৱে হিন্দুৰ মঠ মন্দিৰ ধ্বংস কৰাৰ কথা এইবিলাক বুৰঞ্জীৰ কথা হলেও এইবিলাকৰ ওপৰত বিচাৰ্ত কৰাৰ যথেষ্ট থল আছে। মই ভাবো গাৱনৰ জৰিয়তে আৰু বহুত অপ্ৰকাশ্য কথা ওলাই পৰিব বাৰ দৰা হয়তো বুৰঞ্জীত পোৱা কথাৰ সলনি বহুত নতুন কথা আৱিষ্কাৰ হৈ পৰিব পাৰে। কিতাপ এখন মোৰ হাতত আছে জনতা চৰকাৰৰ দিনত প্ৰচলন বন্ধ কৰি দিয়া হৈছিল। ড: ভি, ডি কৌশলীৰ মডাৰ্ন হিষ্টৰীখনতো বেদ, বেদান্তৰ উপনিষদৰ বহু কথাই নপাত্তা কৰি দেখুৱাইছে। সিমানখিনি কথা কবলৈ ইয়াত সময় বহুত লব। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ে সিমান সময় দিয়াও টান হয়।

মাননীয় অধ্যক্ষ : সময় আছেই। কব পাৰিব।

শ্ৰীমথুৰা ডেকা : অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ খং উঠিলে নকওঁ। অৱশ্যে এইটো সুখৰ কথা আমাৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ খং বেছি সময় নাথাকে। এক চেকেণ্ডতে খং মাৰ যায়।

(সদনত হাঁহিব খলকনি)

অধ্যক্ষ মহোদয়, অনমৰ মাজত বিভিন্ন ভাষা হওক, উৰিয়াই স্থান পাওক, বাঙলা ভাষাই স্থান পাওক আৰু অন্যান্য ভাষাইও স্থান পাওক। টাই ভাষাই স্থান পাওক তাত আমাৰ আপত্তি নাই। আমি প্ৰকৃততে চৰকাৰী ভাবে সকলোকে পৃষ্ঠপোষকতা কৰিব লাগিব। ৰক্ষণাবেক্ষণ দিব লাগিব। মুখ্যমন্ত্ৰী

মহোদয়ে গুণৰ উত্তৰত কৈছিল যে - অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰচাৰৰ কাৰণে লিখনীৰ কাৰণে পঞ্চদশ হাজাৰ টকা খৰছ কৰিছিল। কেৱল চাইনবোর্ড লিখাৰ কাৰণে অসমীয়া ভাষাৰ কাৰণে, প্ৰচাৰৰ কাৰণে খৰছ কৰিছিল। অতি দুখৰ বিষয় অসমীয়া ডেকা হৰাই বিয়াৰ চিঠি, ইংৰাজীত লিখি ছপা কৰি বিতৰণ কৰে। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে যিটো দৃষ্টিভঙ্গী, যিটো পদ্ধতিৰে সমুদায় সম্প্ৰদায়ৰ সংমিশ্ৰণৰ কাৰণে চিন্তা কৰিহে অসমীয়া সমাজখনক বলবত কৰাৰ কাৰণে যি দৃষ্টিভঙ্গী লৈছে - সেইটো লক্ষ্য কৰিব লাগিব। যদি সেইটো নহয় তেতিয়াহ'ল বিভিন্নতা হ'ব। অসমীয়া সমাজখন জীয়াই থাকিব লাগিব। বহুত বহু অসম সাহিত্য সভাই প্ৰস্তাৱযোগে বড়োসকলৰ পৰা আঁতৰাই আনিছে বুলি কলেও অত্যাক্তি কৰা নহ'ব। মাত্ৰ এটা শব্দৰ কাৰণেই এইটো হ'বলৈ পাইছে। অসম চৰকাৰে বড়ো সকলক স্বীকৃতি দিছিল যদিও অসম সাহিত্য সভাৰ বহু অধিবেশনে শব্দ এটা উঠাই দিয়াৰ কাৰণে ঘটনা ঘটি গ'ল। বড়ো ভাইসকলে তেতিয়াৰ পৰা ইংৰাজীত কথা কয় আমাৰ লগত। এই কথাবিলাক যাতে পুনৰ সংঘটিত হ'ব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে সকলো সজাগ থকা উচিত। ইয়াতে জ্যোতিষ চৰ্চা হৈছিল। নবকানুৰৰ দিনৰে পৰা বাজধানীৰ নাম আছিল প্ৰাগজ্যোতিষপুৰ। নবকানুৰবোৰ বহুত আগতে ইয়াতে জ্যোতিষৰ চৰ্চা হৈছিল। এইটো অধ্যয়নৰ বিষয়। কোনে কোনে সেই চৰ্চা কৰিছিল কি পদ্ধতি আছিল সেই সকলোবিলাক এতিয়া অধ্যয়নৰ বিষয়। তেতিয়া গৱেষণাৰ জৰিয়তে সকলো কথা ওলাই পৰিব। ভাৰতবৰ্ষৰ ইতিহাসত বাংলাদেশ আৰু পাকিস্তানৰ জন্ম ধৰ্মৰ কাৰণে নহয়, ভাষাৰ ভিত্তিতহে যাতে বাংলা ভাষাই জাতীয় ভাষা হিচাবে স্বীকৃতি লব নোৱাৰে তাৰ কাৰণেই পাকিস্তান দেশৰ সৃষ্টি কৰা হ'ল। এইটো বিভিন্ন প্ৰকাৰে আওপকোয়া ভাবে হলেও স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। সেয়েহে মই মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ জৰিয়তে আৰু ব্যক্তিগত ভাবে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত আবেদন জনাওঁ যেন তেখেতে এটা সুন্দৰ পৰিবেশৰ গঢ় দিয়াৰ কাৰণে চেষ্টা কৰে। কোকৰাঝাৰ, ওড়ালগুৰিত বড়ো ভাষা, কাছাৰত বঙালী, ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত অসমীয়া প্ৰয়োগ কৰিব যাওঁতে চাব লাগিব ভাষা প্ৰচলন কৰোঁতে যাতে এখন আকৌ সংঘৰ্ষ হৈ নুঠে। ভাষা নজনাসকলৰ কি বিলৈ হ'ব যদি তেওঁলোকক মাৰধৰ কৰি খেদি পঠিয়ায়? এই ক্ষেত্ৰত মই বড়ো মাধ্যমৰ ক্ষেত্ৰত কৈছিলো এতিয়াও কওঁ যাতে বড়ো ভাষা, বঙালী ভাষা আৰু অসমীয়া ভাষা শিক্ষাৰ বাবে এটি শিক্ষানুষ্ঠান গঢ়ি তোলে। যদি ভাষা শিক্ষা গ্ৰহণৰ ব্যৱস্থা নেথাকে এই ভাষা মাধ্যমে জটিল ৰূপ লব আৰু

অসমবাসীক এক ছুৰ্গম এক্কাৰলৈ লৈ যাব। অসমৰ মানুহে নিজৰ নিজৰ ঠাইত চাকৰি কৰাৰ বাহিৰে স্থান নেথাকিব, আমি বিশাল সংস্কৃতিৰ পৰা আতৰি ক্ষুদ্ৰবো ক্ষুদ্ৰ হৈ পৰিম। এই অনুৰোধ জনাই আৰু প্ৰায় এক মিনিট থাকোতে মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিছো।

Mr. Speaker : The House stands adjourned till 2-30 P.M. today;

(The House re-assembled at 2-30 P.M with Mr. Speaker in the chair.)

শ্ৰীগুৰ্ণ বড়ো : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়; বাজ্যিক ভাষা আইন সংশোধনী বিলৰ ক্ষেত্ৰত মই দুই এটা কথা কব বিচাৰিছো। এই বিলখনৰ যোগেদি বড়ো ভাষাৰ অধিকাৰ কিছু পৰিমাণে হলেও বক্ষা কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে। সেই কাৰণে এই বিলখনত মই সমৰ্থন কৰিছো। এই বিলখনৰ যোগেদি বিশেষকৈ বড়ো ভাষা-ভাষী থকা অঞ্চল সমূহত, বড়ো ভাষাৰ যোগেদি কিছুমান দৰ্খাস্ত দিয়াৰ আৰু কিছুমান দলিল আদি কৰাৰ আৰু কিছুমান কল বেঞ্জলেখন আদি প্ৰকাশ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অধিকাৰ দিয়া হব। কিন্তু এইটো ঠিক যে কিছুমান নিৰ্দিষ্ট ক্ষেত্ৰতহে এই বড়ো ভাষা-ভাষী থকা অঞ্চলসমূহত এই আইন প্ৰয়োগ কৰা সুবিধা হব। আমি জানো যে—ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত ঐক্য সম্প্ৰীতি বক্ষা কৰাটো সম্ভৱ হব পাৰে। আজি বড়ো ভাষা জনজাতীয় সকলৰ ভাষা হিচাবে এই বড়ো ভাষা-ভাষী সকলৰ অধিকাৰ আছে। ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত সমান অধিকাৰ প্ৰদানৰ যোগেদি বিশেষকৈ বিভিন্ন সম্প্ৰদায়ৰ মাজত ঐক্য সম্প্ৰীতি বক্ষা কৰা সম্ভৱ হব পাৰে। সেই কাৰণে আমি আশা কৰো যে—এই বিল আইনত পৰিণত হোৱাৰ পাছত কাৰ্য্যকৰী হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত বড়ো ভাষা-ভাষী সকলৰ দাবী মানি লোৱাৰ যোগেদি বিশেষকৈ বিভিন্ন জাতি আৰু জনজাতিৰ মাজত থকা ঐক্য সম্প্ৰীতি বক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত সহায়ক হব। এইটো ঠিক যে—ট্ৰাইবেল জনসাধাৰণৰ এই দাবীসমূহ মানি লোৱাৰ যোগেদি ট্ৰাইবেল জনসাধাৰণে ইয়াৰ কাৰণে আন্দোলন কৰিবলগীয়া হৈছিল আৰু আন্দোলনৰ সময়ত চৰকাৰে ট্ৰাইবেল জনসাধাৰণৰ ওপৰত দমন পীড়ন চলাইছিল। কিন্তু বহুত দিনৰ মূৰত হলেও বড়ো ভাষাৰ দাবী মানি লবলৈ লৈছে। আমি জানো বড়ো ভাষা বিভিন্ন স্কুলত মাধ্যম হিচাবে চলি আছে। প্ৰাথমিক পৰ্য্যায়ত, এম, ই, পৰ্য্যায়ত আৰু আনকি কলেজ পৰ্য্যায়তো এম, আই, এল, হিচাবে স্বীকৃতি দিয়া হৈছে। কিন্তু এই ভাষা

আইন কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ যাওঁতে চৰকাৰৰ আঁক বহুত কৰিবলগীয়া আছে। আমি জনাত বড়ো ভাষাৰ হাইস্কুলবিলাকত বহুত শিক্ষক নাই। মই জানো বঙিয়া সমষ্টিত বৰঘুলী হাইস্কুলত মাত্ৰ দুজন শিক্ষকে পঢ়াবলগীয়া হৈছে। প্ৰাথমিক পৰ্য্যায়ত শিক্ষক নিযুক্তিৰ ক্ষেত্ৰত টি, এচ, পি, অঞ্চল ধৰি দিয়া হৈছে। যিবিলাক টি, এচ, পি, এৰিয়া, তাত শিক্ষক নিযুক্তি দিয়াৰ ফলত কিছুমান সুবিধাৰ সৃষ্টি হৈছে। টি, এচ, পি, এৰিয়াত বহুত অঞ্চলত ৩০ খন স্কুলৰ ভিতৰত মাত্ৰ ৫ খন স্কুলেহে শিক্ষক পাইছে। বাকীবিলাক এনেয়ে বৈ গৈছে। আজি সহযোগী ৰাজ্যিক ভাষা হিচাবে প্ৰয়োগ কৰক, তাত আপত্তি নাই। কিন্তু ৰাজ্যিক ভাষা হিচাবে প্ৰয়োগ কৰিবলৈ যোৱাৰ আগতে এইবিলাক সমস্যাৰ প্ৰতি নজৰ দিয়াটো উচিত। আজি এম, ভি, স্কুলত এজনো বড়ো ভাষাৰ শিক্ষক নিযুক্তিৰ ব্যৱস্থা হোৱা নাই। সেইবিলাক স্কুলত যদিও আৰহুণিবে পৰা বাইছে শিক্ষক বাখিছিল, মই জনাত আজি বেছিভাগ স্কুলতে দুটা মাধ্যম চলি আছে। অসমীয়া মাধ্যম আৰু বড়ো মাধ্যম। তাত বড়ো মাধ্যমৰ শিক্ষক নিযুক্তিৰ সুব্যৱস্থা হোৱা নাই। আজি এইবিলাক কথা চৰকাৰে বিবেচনা কৰিবলগীয়া হৈছে। আমি আশা বাখিছো যে— এই বিল প্ৰয়োগ কৰাৰ লগতে আমাৰ ট্ৰাইবেল জনসাধাৰণৰ আশা-আকাংখ্যা পূৰণ কৰাৰ যোগেদি বিশেষকৈ সমগ্ৰ দেশতে অসম তথা ভাৰতবৰ্ষৰ জাতীয় সংহতি কটকটীয়া কৰাৰ ক্ষেত্ৰত ই সহায়ক হব। এই বিল প্ৰসঙ্গত বৰ বেছি কৰিবলগীয়া নাই। এইটো ঠিক যে বিলখন ক্ৰটীহীন নহয়। যাৰ ফলত কোনো কোনো অঞ্চলত এই বিল প্ৰয়োগৰ ক্ষেত্ৰত কিছু বাধাৰ সৃষ্টি হব পাৰে। যিহেতু:ক কিমান পাৰ্চেণ্ট জনসংখ্যা হলে এই ভাষা প্ৰয়োগ হব পাৰে তাৰ কোনো উল্লেখ ইয়াত নাই। গতিকে এই আইনত থকা সুকণ্ডা লৈ কিছুমানে তাৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব। ইয়াৰ ফলত আইনখন প্ৰয়োগ কৰোতে অনুবিধাৰ সৃষ্টি হব। এইটো ঠিক যে আজিও অসমীয়া ভাষাই ৰাজ্যিক ভাষা হিচাবে কাৰ্য্যকৰী ৰূপ পোৱা নাই। বড়ো ভাষা সহযোগী ৰাজ্যিক ভাষা হিচাবে আইন কৰা হৈছে তাক প্ৰয়োগ কৰাৰ কাৰণে উচিত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা প্ৰয়োজন হব। এই আশা বাখি এই বিলখন সমৰ্থন কৰি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীঅলিত বড়ো : চেয়াৰমেন মহোদয়, সহযোগী ভাষা আইনৰ সন্দৰ্ভত মই ছাৰ কবলৈ উঠিছো। আমাৰ শ্ৰদ্ধাভাজন মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ বেফাৰ চলোৱাৰ যিখিনি গধূৰ দায়িত্ব আছিল আজিৰ পৰা সেই দায়িত্ব আঁক বাঢ়িল।

বি কি নহওক আজি এই গধূৰ দায়িত্ব মাজতো এই ভাষা আইনখন গ্ৰহণ কৰাৰ কাৰণে ধন্যবাদ নিদি নোৱাৰিলো। কিন্তু কথা হল আইনখন গৃহিত হব যেতিয়া ইয়াৰ মাজত বহুখিনি বিত্ৰাট, বহুখিনি সংঘাট আৰু বহুখিনি বিজুতি নঘটিব তাৰ মানে নাই। নতুন চৰকাৰে যেতিয়া ইচ্ছা কৰে তাত যিমানই হেঙাৰ নেথাকক, বাধা নেথাকক সেইটো অতিক্ৰম কৰি সহযোগী ভাষা হিচাবে কাৰ্য্যত ৰূপায়িত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সকলো বাধা অতিক্ৰম কৰিব পাৰিব বুলি আশা কৰো। অৱশ্যে এই সহযোগী ভাষা আইনখন দোপত দোপে উন্নতি কৰাৰ লগতে বহুখিনি কেৰোণ সোমাই আছে—যিবিলাক বিষয়ে বড়ো ৰাইজে চৰকাৰৰ ওচৰত বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন দাবী দাবা কৰি আহিছে। তাৰ ভিতৰত এই আইনখনৰ জৰিয়তে বড়ো ভাষাটো শিক্ষাৰ মানদণ্ড হিচাবে প্ৰয়োগ কৰাত চিন্তা কৰিবলগীয়া হৈছে। আমি জানো আমাৰ যিবিলাক হাইস্কুল আছে সেইবিলাকত উপযুক্ত হিচাবে শিক্ষা দিব পৰা নাই। সেইটো বিশেষকৈ বিজ্ঞান শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ঘটি আছে। বিজ্ঞান পঢ়া বা বিজ্ঞানৰ অভিজ্ঞতা সম্পন্ন বড়ো ভাষাৰ শিক্ষক নিচেই তাকৰ। আজি আমাৰ যিসকল অনাবড়ো শিক্ষিত বিজ্ঞান শিক্ষক আছে বা বি, এচ, চি, পাছ কৰা লৰা আছে তেখেতসকলক যদি বড়ো ভাষাৰ শিক্ষা দিয়া হয় এওঁলোকে অতি কম সময়ৰ ভিতৰতেই বড়ো ভাষা আয়ত্ত কৰি লব পাৰিব। গতিকে আজি যদি চৰকাৰে ইচ্ছা কৰে বা বিভাগে ইচ্ছা কৰে আমাৰ যিবিলাক বি, এচ, চি, অনা বড়োভাষী শিক্ষক আছে সেইবিলাকক যদি বড়োভাষা শিকাই বজাই বড়ো ভাষাৰ স্কুলত নিয়োগ কৰাৰ কাৰণে যত্ন কৰে তেতিয়াহলে নিশ্চয় এইক্ষেত্ৰত বহুখিনি আগবাঢ়িব পাৰিম—কাৰণ ভাষা শিক্ষাৰ প্ৰতি যদি আস্থা থাকে এইটো সহজেই আয়ত্ত কৰিব পাৰি। কিয়নো আমি দেখি আহিছো আমাৰ অনাবড়ো ৰাইজ বড়ো ৰাইজৰ লগত মিলিজুলি একেলগে থাকে আৰু বেহা-বেপাৰ কৰি আছে। তেওঁলোকে সহজেই ইজনে সিজনৰ ভাষাটো আয়ত্ত কৰি লব পাৰিছে। গতিকে শিক্ষিত আৰু বুদ্ধিমানৰ কাৰণে ভাষা শিকাটো অতি সহজ কথা। কেবল ভাষা শিকাৰ প্ৰতি আস্থা থাকিলেই হল। আজি কিন্তু শিক্ষাৰ মানদণ্ডৰ ক্ষেত্ৰত যিবিলাক শিক্ষকৰ প্ৰয়োজন সেইটো সুবিধাজনক হৈ উঠা নাই। কিন্তু বি এচ, চি পাছ কৰা লৰাই যদি বড়ো ভাষা শিকি লব পাৰে নিয়োগৰও সুবিধা আৰু বড়ো ৰাইজৰো সুবিধা হব। এটা কথা নকৈ নোৱাৰিলো এই বড়ো ভাষাটো সহযোগী ভাষা হিচাবে আইনত পৰিণত হোৱাৰ আগতে বড়ো ৰাইজে নানান ধুমুহাৰ মাজেৰে আহিবলগীয়া

হৈছিল। সেইদিকাক তৃতীয়া উল্লেখ নকৰে। প্ৰাইমাৰী স্কুলত যেতিয়া বড়ো মাধ্যমৰ ভাষা প্ৰয়োগ কৰা হয় তেতিয়াও অনেক ধুমুহা আহিলে, হাইস্কুল পৰ্যায়তো সেই একেই অৱস্থা, এই ক্ষেত্ৰত কিমান বিভ্রাট ঘটিছে সকলোৱে জানে। গতিকে ভৱিষ্যতেও এই বিভ্রাট যে নঘটিব সেইটো কব নোৱাৰি। মাত্ৰ এইটো আশা ৰাখিছো আৰু বড়ো ৰাইজেও আশা ৰাখিছে—ইমানখিনি গাঁধুৰ দায়িত্ব মূৰ পাতি লোৱাৰ পাছত যদি নানান অসুবিধাও আহি পৰে তেতিয়াহলেও এই সহযোগী ভাষাটো নিশ্চয় আগুৱাই নিব পাৰিব। দেখা গল বিলখনত যথেষ্ট ত্ৰুটি আছে। আগৰ বক্তাকেইজনে এই বিষয়ে কৈ গৈছে। বিশেষকৈ চাৰ্ভেইনচিয়েল পপুলেচনৰ ক্ষেত্ৰত বড়ো সমাজে একমত হব পৰা নাই। এই শব্দটোৰ এটা বেলেগ ৰূপ হব লাগিছিল। কিন্তু এই শব্দটোৰ কাৰণে এটা সন্দেহ থাকি গল। ইয়াৰ মাজতে বড়ো সমাজে ভাবিব পাৰে ইয়াৰ এটা আন্দোলন থাকিব পাৰে। চৰকাৰ যেতিয়া আস্থাভাজন হৈছে আৰু আগবাঢ়ি আহিছে সেইটো লুই কৰিব পাৰিব। মই আশা ৰাখিছো চৰকাৰে যেনেভাবে আগবাঢ়িছে তেনেভাবে আগবাঢ়ি যাব আৰু ইয়াৰ প্ৰকৃত মূল্যায়ন দিব আৰু এই বিলখন অনাৰ কাৰণে মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীৰ লগতে চৰকাৰক ধন্যবাদ জনালো আৰু ভৱিষ্যত এই দিশত মঙ্গল কামনা কৰি মোৰ কবলগীয়াখিনি ইমানতে সামৰণি মাৰিলো।

* শ্ৰীদেবেশ চক্ৰৱৰ্তী : মাননীয় চেয়াৰমেন মহোদয়, বড়ো ভাষাকে সৰকাৰী সহযোগী ভাষা হিচাবে স্বীকৃতি প্ৰদান কৰায় বড়ো ভাষা-ভাষী মাননীয় সদস্যগণ এবং সমগ্ৰ বড়োভাষী জনগোষ্ঠীকে এই আনন্দে আমি অভিনন্দন জানাচ্ছি। এই আনন্দে আমাদেও আনন্দ। আমাৰাও অন্যান্যসকল জনগোষ্ঠী এই আনন্দেৰ অংশীদাৰ। বৰ্তমান সময়ে এই বিল এনে চৰকাৰ সঠিক পদক্ষেপ নিয়েছেন এবং বলিষ্ঠ সিদ্ধান্ত নিয়েছেন। তাৰজন্য আমি মুখ্যমন্ত্ৰী মহাশয়কে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছ।

মাননীয় সদস্য শ্ৰীসত্য তাঁতী মহোদয়, পাটিৰ মহোদয়েৰ বক্তব্যেৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতে আমিও ২/১ টা কথা বলার প্ৰয়োজন অনুভব কৰিছ। ভাষা একটা আবেগ ও অনুভূতি সম্পন্ন বিষয়। ভাষাৰ মঙ্গলেই ৰাজ্যেৰ মঙ্গল হয় এবং ভবিষ্যতে একটা ৰাজ্যেৰ ইতিহাস সৃষ্টি হয়। সুতৰাং এই ব্যাপাৰে আমি সৰকাৰেৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰে বলতে চাই যে বড়ো ভাষাকে সহযোগী ভাষা হিচাবে স্বীকৃতি

দিয়ে সরকার যে উদারতার পরিচয় দিয়েছেন সেইভাবে আসামের অন্যান্য ভাষা-ভাষীদের প্রতিও দেখাবেন। যেমন আসামে হিন্দী ভাষা-ভাষী লোক প্রায় ২৯ লক্ষ রয়েছে। ডুমডুমা এলাকায় হিন্দীভাষী লোক শতকরা প্রায় ৮০ ভাগ। সেইসব এলাকায় সরকারী কাজকর্ম যেন হিন্দী ভাষায় চলে তার ব্যবস্থা যেন সরকারে করেন। এই ব্যাপারে মাননীয় সদস্য শ্রীসত্য তাঁতী মহোদয় বলেছেন যে— আসামের এক বিরাট জনগোষ্ঠী উড়ীয়া ভাষা-ভাষী লোককেও যেন এই সুবিধা দেওয়া হয় আপাততঃ; হয়ত এই ব্যাপারে অনুবিধা দেখা দিতে পারে কিন্তু তদূর ভবিষ্যতে যাতে এই ব্যাপারে সরকার দৃষ্টি দেন তার অনুরোধ রাখছি। তাছাড়া যে সমস্ত অঞ্চলে বাংলা ভাষা-ভাষীলোক রয়েছে ব্রহ্মপুত্র ভেঙ্গীতে যেসব এলাকায় বাংলা ভাষায় সরকারী কাজকর্ম চালু করলে রাজ্যের মঙ্গল হবে এবং জনসাধারণও এই ব্যাপারে আবেগ প্রবন হবে না এবং সরকারও তার উদার দৃষ্টিভঙ্গীর পরিচয় দিতে পারবেন। আমার মনে হয় প্রত্যেক এলাকায় যেসব ভাষা-ভাষী লোক বাস করছে তাদের ভাষার ব্যাপারে একটা প্রটেক্টশন দেওয়া প্রয়োজন এবং সংবিধানেও এই ব্যাপারে রক্ষা কবচ রয়েছে বলে আমার মনে হয়। সুতরাং অন্ততঃ সেইসব অঞ্চলে সব রকমের সরকারী যোবনা আঞ্চলিক ভাষায় যাতে হয় তার ব্যবস্থা যেন সরকার করেন নতুবা অন্য ভাষায় করা হলে সাধারণ লোকের পক্ষে এইসব বোঝা সম্ভব হবে না। এতে রাজ্যের ঐক্য আরও ক্ষুদ্র হতে পারে আমি মনে করি। নতুবা দেশের মঙ্গলের চেয়ে অমঙ্গলই হবে বলে আমি আশংকা করি। সুতরাং সরকারকে আবার অনুরোধ করব যাতে বড়ো ভাষার ব্যাপারে সরকার যে উদার নীতি গ্রহণ করেছেন অন্যান্য ভাষার প্রতিও যেন একই মনোভাব গ্রহণ করেন এবং বিশেষ করে মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী মহোদয় এই ব্যাপারে বিশেষ মনোযোগ দিবেন বলে আশা করে আমার বক্তব্য শেষ করলাম।

* শ্রীহিৰাজুদ্দিন আহমেদ : চেয়াৰমেন মহোদয়, আজি এই বিধান সভাত বড়ো ভাষাক সহযোগী ভাষা হিচাবে স্বীকৃতি দিয়াৰ কাৰণে যিখন বিল আনিছে এই বিলখন অনাৰ কাৰণে মই চৰকাৰ আৰু মাননীয় মুখ্যমন্ত্রী মহোদয়ক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো আৰু লগতে এই সন্দৰ্ভত বড়ো জনজাতীয় ভাইসকলে এই দাবী আদায় কৰিবৰ কাৰণে যি যত্ন কৰিছিল আৰু এই দাবী আজি কাৰ্য্যকৰী হ'ল তাৰ কাৰণে সমগ্ৰ বড়ো ভাইসকলে মোৰ অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো। চেয়াৰমেন মহোদয়, অসম এখন বৈচিত্ৰময় দেশ। ইয়াত নানা ভাষা-ভাষী, নানা

কৃষ্টি, নানা জাতি-উপজাতি, সংস্কৃতি ইত্যাদি আছে আৰু এই সকলো লগ লাগিয়েই মহান অসমীয়া জাতি গঠন হৈছে আৰু সেইকাৰণে আমি গৌৰৱ অনুভৱ কৰো। যেনেকৈ আজি আমাৰ ৰাজ্যখনৰ সোমাজেৰে মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰ বৈ গৈছে আৰু তাৰ আশে পাশে থকা পৰ্ব্বত ভৈয়ামৰ পৰা বিভিন্ন নদী-উপনদী ইত্যাদি বৈ আহি মহাবাহু ব্ৰহ্মপুত্ৰত বিলীন হৈছে ঠিক তেনেকৈ বিভিন্ন জাতি উপজাতি, ভাষা-কৃষ্টি আদি লৈ আজি অসমীয়া জাতি গঠন হৈছে। বন্ধুবৰ-সকলে কৈছে ভাষা এটা অনুভূতিশীল বস্তু কাৰণ ভাষাৰ মাধ্যমেৰে মনৰ কথা বা মনৰ ভাব ব্যক্ত কৰে। শিশুৱে মাকৰ কোলাত জন্ম লৈয়েই যি মাধ্যমেৰে কথা কবলৈ শিকে সেয়ে হল মাতৃভাষা। ঠিক তেনেকৈ অসমৰ বিভিন্ন জাতি উপজাতিৰ বিভিন্ন মানুহে মাকৰ পৰা যি ভাষা শিকিছে সেয়ে হল মাতৃভাষা। বৃহৎ আকাৰত এটা ভাষা সেয়া হল মহান অসমীয়া ভাষা। ইয়াৰ লগতে অসমত বড়ো ভাষা আৰু বঙালী ভাষাকো স্বীকৃতি দিয়া হৈছে। মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ মই দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো যে—অসমীয়া ভাষা আৰু সহযোগী ভাষা অনাৰ লগে লগে বিভিন্ন ভাষাৰ পৰাও দাবী উত্থাপন কৰিছে কিন্তু মই কোনো দাবী উত্থাপন কৰিব খোজা নাই। মিচিং ভাই আৰু বড়ো ভাষা-ভাষীৰ লোকে সহযোগী ভাষা হিচাবে দাবী কৰিছিল। কিন্তু আমাৰ গোৱালপাৰাৰ মানুহে গোৱালপাৰাৰ ভাষা হিচাবে দাবী কৰা নাই। আমাৰ গোৱালপাৰাৰ যি সংস্কৃতি, যি কৃষ্টি, সি অসমীয়াৰ লগত একেবাৰে মিলি যায়। গোৱালপাৰাৰ ভাষা কেৱল অসমতেই আৱদ্ধ হৈ থকা নাই অসমৰ বাহিৰতো জনাজাত আৰু গোৱালপাৰাৰ কৃষ্টি আৰু সংস্কৃতি অসমীয়া সংস্কৃতিৰ লগত সম্পূৰ্ণ মিলি যায়। গোৱালপাৰীয়া ভাষা বঙালী ভাষা নহয় ই অসমীয়া ভাষাৰ এক নিকটতম ভাষা। বঙালী ভাষাত কয়—“আমি তোমাৰ জন্যে অপেক্ষা কৰে আছি” কিন্তু অসমীয়াতে কব “মই তোমাৰ কাৰণে বাট চাই আছো’। সেইদৰে গোৱালপাৰীয়াত কব— ‘মই তোৰ জন্যে বাট চাই আছো। ঠিক এইদৰে বঙালীত ‘তুমি কোথায় গিয়েছিলি’ আমি কয়—‘তুই কতে গৈছিলি’।

মাননীয় চেয়াৰমেন : মাননীয় সদস্যগৰাকীয়ে গোৱালপাৰাখন সকলৈ দেখিছে।

* শ্ৰীচিৰাজুদ্দিন আহমেদ : পূৰ্ণ গোৱালপাৰাৰ লোকে আমাৰ নিচিনাই বা মই কোৱাৰ নিচিনাই কয় আৰু দক্ষিণে ফালে কিছু শুদ্ধ অসমীয়া কয়। ভাষাৰ নামত, জাতিৰ নামত, কৃষ্টিৰ নামত আৰু অন্যান্য কাৰণত অসমখন যাতে খণ্ড-বিখণ্ড নহয় তালৈ বিশেষ নজৰ দিব লাগে। অসমত যিখিনি মুছলমান মানুহ

আছে তেওঁলোকে অসমৰ কৃষ্টি-সংস্কৃতিৰ লগত ওতঃপ্রোতঃ ভাবে জড়িত হৈ আছে। সেইখিনিয়ে যদি বঙালী ভাষা কবলৈ যায় তেতিয়াহলে অসমৰ অসমীয়া ভাষা-কৃষ্টি নাথাকিব, কিয়নো আজি অসমত বৃজন সংখ্যক মুছলমান মানুহেই অসমীয়া ভাষা সাদৰে গ্ৰহণ কৰি আছে।

গতিকে মই ভাবো যে—আজি সকলো ভাষা জাতিক হৈ উঠক, সকলো ভাষা পৰিস্ফুট হৈ উঠক। কিন্তু তাকে কৰিবলৈ যাওঁতে যাতে বৃহত অসমীয়া ভাষা ধ্বংস নহয় তাক চাব লাগিব। বড়ো ভাষাক ৰাজ্য ভাষা হিচাপে গ্ৰহণ কৰাত চৰকাৰক ধন্যবাদ জনাইছো। বড়ো ভাইসকলৰ ইমানদিনৰ আশা প্ৰতিফলিত হোৱাত অভিনন্দন জনাইছো। অন্যান্য সৰু সৰু জাতি-উপজাতিৰ ভাষা-সংস্কৃতিৰ লগতে বৃহত অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতিৰ বিকাশ হয় আৰু এই উপ-জাতিৰ ভাষাসমূহ জীয়াই থাকে তাৰ বাবে আবেদন জনাই বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

* শ্ৰীঅক্ষয় শোভান : মাননীয় চেয়াৰমেন মহোদয়, অফিচিয়েল লেংগুৱেজ ট্ৰমেণ্ডমেণ্ট এক্টখনৰ প্ৰতি সমৰ্থন জনাই দুৰ্বাৰমান কবলৈ আগবাঢ়িছো। আজি এইটো বৰ প্ৰশংসনীয় কথা হৈছে যে—ট্ৰাইবেল বেণ্টত বসবাস কৰা বড়ো ভাইসকলৰ কাৰণে চৰকাৰে সুবিধা দিছে। কাছাৰ জিলাত যিসকল ভাই-ভনী বাস কৰা তেওঁলোকৰ কাৰণেও সুবিধা কৰি দিছে। ১৯৭৫ চনত যেতিয়া বড়ো ভাই-সকলে আন্দোলন কৰিছিল, কিন্তু চৰকাৰে কোনো ধৰণৰ সুবিধা দিব পৰা নাছিল। আমাৰ সৌভাগ্য আৰু গৌৰৱৰ কথা যে— বড়ো ভাইসকলক এই সুবিধা দিব পাৰিছে। স্বাধীন ভাৰতৰ সকলোৰে বিকাশৰ কাৰণ এক্সপ্ৰেচন থাকিব লাগে আৰু সেইখিনি কৰিবলৈ যাওঁতে যাতে ঐতিহ্যত বাধা নপৰে তাৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখিব বুলি আশা ৰাখিছো। আমি যদি অসমৰ বুৰঞ্জীৰ প্ৰাপ্ত মেলি চাওঁ তেন্তে দেখো যে—১৯৬২ চনৰ আগত অসমৰ যি মেপ আছিল, আজি সেইখন নাই। ১৯৬২ চনত নাগালেণ্ড এক্ট কৰি নাগালেণ্ডৰ ভাইসকল ফালৰি কাটি গল। নৰ্থ ইষ্টাৰ্ণ বিজিয়ন ৰিঅবগেনাৰাইচেন এক্ট মতে মেঘালয়, মিজোৰাম, অৰুণাচলৰ ভাইসকল ১৯৭১ চনত ফালৰি কাটি গল। গতিকে অসমৰ যি সীমা আছে ভৱিষ্যতে যাতে বাধাপ্ৰাপ্ত নহয়, আমি সকলোৰে ভাই-ভনীৰ দৰে মিলিজুলি থাকিব পাৰো তাৰ প্ৰতি নজৰ ৰাখিব লাগিব। শ্ৰীচিৰাজ উদ্দিনে গোৱালপাৰাৰ দাইলেক্টৰ কথা কৈছে যে অসমত তথ্য ভাৰতত নানা সমস্যাই দেখা দিছে। অসমীয়া ভাষা-কৃষ্টিৰ সম্পৰ্কত থুলতে কোৱা মক্ষিম।

টাই ভাষা আহোম ভাইসকলৰ আছে। অধিকাৰ আছে দাবী কৰিব পাৰে- সকলোৰে নিজৰ ভাষাৰ মাধ্যমত নিজৰ এক্সপ্ৰেচন প্ৰকাশ কৰাৰ স্বাধীনতা আছে, সেইখিনি কৰোতে যাতে অসমৰ ভৱিষ্যত বাধাপ্ৰাপ্ত নহয়, অসমীয়া হিচাপে বসবাস কৰিব পাৰো তাৰ প্ৰতি নজৰ বাখিব লাগিব। এইখিনিতে মই এটা কথা কব বিচাৰিছো যে—অসমীয়া ভাষা সাহিত্য এটা সংগঠন আছে। কিন্তু ৪/৫ বছৰে দেখিছো অন্যান্য লোকসকলক বহুলভাৱে লব নিবিচাৰে। ডিব্ৰুগড় বা অন্যান্য ঠাইত অসমীয়া সাহিত্য সভা বহে, ইয়াত দেখা যায় এক শ্ৰেণীৰ মানুহে এই সভা পাতে। এক শ্ৰেণীৰ লোকৰ ইয়াক নিজা সম্পত্তি বুলি ভাবে। আজি অসমীয়া সাহিত্য একশ্ৰেণীৰ মানুহৰ হাতত থাকিলে তুল বৃজাবুজিৰ সৃষ্টি হব। শ্ৰীচিৰাজুদ্দিনে কোৱাৰ দৰে ইয়াৰ দ্বাৰা ভৱিষ্যতে অসমৰ ক্ষতি হব। অসমীয়া ৰাজ্যিক ভাষা প্ৰয়োগ কৰাৰ জৰিয়তে এই কথা চাব লাগে যাতে অসমত বাস কৰা সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহে অসমীয়া ভাষা বুজি পায় তাৰ কাৰণে অসমীয়া ভাষা শিক্ষা দিয়াৰ কাৰণে যথোপযুক্ত ব্যৱস্থা হাতত লব লাগে। কাছাৰ জিলাৰ ভাইসকলৰ কাৰণে অসমীয়াক দ্বিতীয় ভাষা হিচাপে শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ঠিক সেইদৰে বড়ো ভাইসকলে বড়ো ভাষাৰ শিক্ষা লোৱাৰ লগতে অসমীয়াক ২য় ভাষা হিচাপে বাখে তাৰ প্ৰতি নজৰ বাখিব লাগে। গোটেই অসমৰ প্ৰচলিত ৰাজ্যিক ভাষা হিচাপে অসমীয়া ভাষাৰ মানদণ্ড চিৰদিনৰ কাৰণে বাধাপ্ৰাপ্ত নোহোৱাকৈ চলি থাকিব পাৰে তাৰ প্ৰতি দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰনি মাৰিলো।

* শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্যমন্ত্ৰী) : মাননীয় চেয়াৰমেন মহোদয়, আজি বড়ো ভাষাক অসমীয়া ভাষাৰ লগত সহযোগী ৰাজ্যিক ভাষা কৰিবলৈ যিখন বিল অনা হৈছে সেই বিলখনৰ ওপৰত আমাৰ ভালমান মাননীয় সদস্যই অংশ গ্ৰহণ কৰিছে। আজি এই বিলখন গ্ৰহণ কৰাৰ লগে লগে অসমৰ বড়োভাষী সকলৰ এই ভাষা অফিচিয়েল লেংগুৱেজ কৰিবৰ কাৰণে আন্দোলন চলাইছিল। এতিয়া সেইটো অধ্যায় শেষ হৈছে। এই ভাষা প্ৰথমতে প্ৰাথমিক পৰ্যায়ত তাৰ পিচত উচ্চ শিক্ষাৰ পৰ্যায়ত মাধ্যম হিচাবে কৰিবলৈ যাওঁতে বড়োভাষীক বহুতো লোকে বহুখিনি কষ্ট স্বীকাৰ কৰিবলগীয়া হৈছে। আৰু বহুতো বড়ো ভাষাৰ যুৱক-যুৱতীয়ে প্ৰাণ দিবলগা হৈছিল। কিন্তু এই ভাষাটো অফিচিয়েল লেংগুৱেজ কৰিবলৈ যাওঁতে আমি আন্দোলন কৰিবলৈ দিয়া নাছিলো। আমি এই ভাষাটোৰ যিটো গুৰুত্ব আৰু এই ভাষা কোৱা লোকসকলৰ অসমত যিটো

প্রাধান্য সেইটোলৈ লক্ষ্য ৰাখি আমি নিজেই তেখেতসকলে আন্দোলন কৰাৰ অগিত্তেই এই ভাষাক অফিচিয়েল লেংগুৱেজ হিচাবে স্বীকৃতি দিছিলো। এই বিলখনৰ সংক্ৰান্তত উদ্ভৱ হোৱা বহুতো কথা আজি ইয়াত উত্থাপিত হৈছে। আৰু সেই বিলখনৰ উদ্ভৱ মই দিবলগা হৈছে। মাননীয় সদস্য হোমেন দাস ডাঙৰীয়া প্ৰমুখ্যে বিভিন্ন সদস্যই এই ভাষাক স্বীকৃতি দিয়াৰ লগে লগে অসমৰ অখণ্ডতা সংহতিৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে। মাননীয় সদস্য আমাৰ বসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে—বড়োসকল অসমৰ ভূমিপুত্ৰ। তেওঁলোক আদিম লোক আৰু সেই সকলৰ ভাষাক স্বীকৃতি দিয়াত তেখেতে হান্দ প্ৰকাশ কৰিছে আৰু প্ৰশংসা কৰিছে। অসমৰ জাতি গঠন অন্যান্য ৰাজ্যৰ জাতি গঠনৰ নিচিনা নহয়। মাননীয় সদস্য শ্ৰীমথুৰা ডেকাই কৈছে যে— অসমীয়া সাহিত্যৰ স্বীকৃতি দিয়া হৈছে আৰু এইটো মহামিলনৰ স্বীকৃতি। এইটো কথা শতগুণে সত্য যে— অসমৰ ভাষা জাতি এটা বিশেষ গোষ্ঠীৰ সৈতে সৃষ্টি হোৱা নাই। অসমৰ ভাষা আৰু জাতি গঠন হৈছে অসমলৈ অহা বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ সৈ—যেনে অষ্ট্ৰিক হওক বা মঙ্গোলীয় হওক বা আৰ্য্য গোষ্ঠীয়েই হওক সকলো বিৱৰণী আমাৰ আছে। অসমৰ প্ৰাচীন ইতিহাস পোৱা মন্দিৰ ১৩ শ শতিকাত টাইসকল অসমলৈ প্ৰথমে আহি আৰু তাৰ পৰাই অসমৰ বুৰঞ্জী বা ইতিহাস লিখা আৰম্ভ হৈছে, পৃথিৱীৰ বিভিন্ন দেশত প্ৰাচীন ইতিহাসৰ বিভিন্ন সংকলনৰ ৰচনা কৰা হৈছে, আৰু আমিও অসমৰ প্ৰাচীন ইতিহাসৰ বিভিন্ন সংকলন মাজতে সৃষ্টি হৈছো। শিলা-লিপি, তাম্ৰলিপি, প্ৰাচীন বিভিন্ন গ্ৰন্থসমূহ আৰু ধৰ্মগ্ৰন্থসমূহ বিভিন্ন ভাষাত সম্পূৰ্ণ কৰা হৈছে। আমাৰ অসমৰ ইতিহাসো ৰচনা কৰা হৈছে, কোৱা হৈছে যে—আমাৰ ৰাজ্যখনত আদিমবাসীসকল হল কাৰবিসকল। এই কাৰবিসকলেই হল আমাৰ ৰাজ্যখনৰ আদিম অধিবাসী। আঢ়ৈলাখ বছৰমানৰ আগতে এই লোকসকল দাব্ৰাৰ পৰা আহিছে। দাব্ৰাইনৰ সূত্ৰমতে বান্দৰৰ পিছতেই মানুহৰ সৃষ্টি। দাব্ৰাইনৰ বৈজ্ঞানিক ব্যাখ্যা হৈছে যে—বান্দৰৰ ক্ৰমবিকাশৰ পিছতেই মানুহ বা নৰৰ জন্ম। সেয়ে দাব্ৰাইনৰ সূত্ৰটো কাৰবিসকলৰ অলিখিত ইতিহাসৰ লগত মিলাই চালে কথাটো সচা যেন লাগে। কাৰবিসকলে কয় যে, তেওঁলোক বালিৰ বংশধৰ। চেয়াৰমেন ডাঙৰীয়া, ৰামায়ণতো বালিৰ সম্পৰ্কে বিস্তৃত ব্যাখ্যা দিয়া আছে। ৰামায়ণত কোৱা হৈছে যে—বালি বান্দৰৰ ৰজা আছিল আৰু প্ৰাচীন কালত তেওঁলোক জাভাত আছিল। জাভা ইন্দোনেচিয়াত আৰু ইয়াৰ মানুহবিলাক হিন্দু আছিল আৰু ইয়াত মঠ-মন্দিৰ আছে আৰু ইয়াত পূজা সেৱাও চলে। যদিও এতিয়া ইন্দোনেচিয়া ইছলামিক ৰাষ্ট্ৰ হৈছে তাত এতিয়াও

বামলীলা চলে। বামায়াণত যথেষ্ট অবদান আছে। বজা বাগিয়ে বহুতো বান্দৰ লৈ বজা বামক সহায় কৰাৰ বৰ্ণনা আছে। যদি আমি দাবউনৰ স্মৃতিটো চাওঁ বান্দৰৰ পিচতেই মানুহৰ সৃষ্টি আৰু বাগি বান্দৰৰ বজা আছিল। সেয়ে দাবউনৰ স্মৃতিমতে বান্দৰৰ ক্ৰমবিকাশৰ ফলতেই মানুহৰ সৃষ্টি হয়। বামায়াণত বাগি বান্দৰৰ বজা। কাৰ্বিসকলে কয় যে, এই কথা মানি লৈয়েই তেওঁলোক বাগিৰ বংশধৰ।

চেয়াবমেন মহোদয়, এতিয়া কাৰ্বিসকলৰ মাজত অলিখিত বামায়াণ আছে। অলিখিত হলেও হাজাৰ বছৰ ধৰি নিৰন্ধৰ লিখা-পঢ়া নজনী কাৰ্বিসকলৰ আইতা দেউতাৰ মুখে মুখে এইবিলাক কথা চলি আছে। গতিকে এইবিলাক কথাৰ প্ৰাধান্য আছে। ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ লগত কল্পিনীক যিদৰে পোৱা যায় সেইদৰে উত্তৰ ভাৰতত বাধাৰ লগত শ্ৰীকৃষ্ণক পোৱা যায় বুলি বামায়াণত বৰ্ণনা দিছে। আজি আমাৰ ৰাজ্যত প্ৰথমতে প্ৰবেশ কৰা মানুহসকলৰ ভিতৰত প্ৰথম হৈছে কাৰ্বিসকল। এই কাৰ্বিসকলে আজি নিজকে অসমীয়া বুলি নকয়। এইটো প্ৰস্তৰ যুগৰ কথা। যেতিয়া আমাৰ ৰাজ্যখনত হাবিৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আছিল, মানুহে সিজাই নাখাইছিল, গছৰ পাত খাইছিল, সেই প্ৰস্তৰ যুগতেই আমাৰ ৰাজ্যলৈ এই কাৰ্বিসকল আহিছিল। এই কাৰ্বিসকলেই আমাৰ ৰাজ্যত প্ৰথমেই নগাশুৰ ৰাজ্য পাতিছিল আৰু তেওঁলোকৰ আদি বজা আছিল বাকগুপ্ত। তেওঁলোক অষ্ট্ৰিক গোষ্ঠীৰ মানুহ আছিল। তেওঁলোকৰ পিচত আছিল লুচাই, তাৰ পিচত আছিল কুকি আৰু তাৰ পিচত আছিল নগা। এইসকল অষ্ট্ৰিক গোষ্ঠীৰ লোক নগা, লুচাই, কুকি আদি প্ৰস্তৰ যুগৰ শেষৰ ফালে আৰু নৱ প্ৰস্তৰ যুগৰ আগভাগত আমাৰ অসমলৈ আহিছিল। নৱ-প্ৰস্তৰ যুগৰ আৰম্ভণীতে আৰু প্ৰস্তৰ যুগৰ শেষৰ ফালে লুচাই, কুকি, নগাসকল অহাৰ পিচত আহিছিল খাচিয়াসকল। তেওঁলোক আহি আমাৰ ৰাজ্যত জুম খেতি, পান-তামোলৰ খেতি আৰু ধানৰ খেতি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। কিন্তু এই চাৰিটা জাতি লুচাই, কুকি, নগা আৰু খাচিয়া এইসকলৰ আমাৰ ৰাজ্যলৈ প্ৰথমেই আগমনি হৈছিল কিন্তু আজি অসমৰ ভৌগোলিক মানচিত্ৰত তেওঁলোক নিচিহ্ন হৈ গৈছে। আজি লুচাই, কুকিসকলে বেলেগ ৰাজ্য লৈছে, নগাই বেলেগে ৰাজ্য লৈছে। কাৰ্বিসকলে বেলেগে আছে। তেওঁলোকক নিজস্ব কলা-কৃষ্টি, ভাষা আদি বন্ধ কৰিবৰ কাৰণে দিষ্টিক কাউন্সিল কৰি দিয়া হৈছে। যিসকল লোক আমাৰ ৰাজ্যখনত প্ৰথমে প্ৰবেশ কৰিছিল আৰু ইয়াত হাবি বন কাটি বনৰীয়া জন্তু

বধ কৰি ৰাজ্য বিস্তাৰ কৰিছিল সেইসকল আজি আমাৰ ৰাজ্যত অসহায় হৈ পৰিছে। নিজকে অসমীয়া বুলি কৈছে। মাননীয় সদস্য শ্ৰীবসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই বড়ো সকলৰ কথা কৈছে। তেওঁলোকৰ আগমনি সচাকৈয়ে আমাৰ ৰাজ্যত অতি প্ৰাচীন। আমাৰ লিখিত ইতিহাসেও ইয়াকেই কৈছে যে—মহিবঙ্গ দানৱৰ দিনৰে পৰা খৃ: পূ: ১৭০০ শতিকাত সৌমাৰৰ পূবে আদিম মঙ্গোলীয়সকল আহিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰথম ৰজা আছিল মহিবঙ্গ দানৱ। এই মহিবঙ্গ দানৱৰ কথা পুৰাণত উল্লেখ আছে। এই পুৰাণ আৰু যোগিনী তন্ত্ৰ ভাৰতবৰ্ষৰ আদিম শ্ৰেষ্ঠগ্ৰন্থ। এইবিলাকত মহিবঙ্গ দানৱৰ কথা উল্লেখ আছে। খৃ: পূ: ১৬ শতিকাত কিবাট আহিছিল আৰু খৃ: পূ: ১৫০০ শতিকাত নৰকাসুৰ পূৰ বিহাৰৰ বিদেহৰ পৰা আহি বৰ্তমান আমাৰ ৰাজ্যত প্ৰাগজ্যোতিষপুৰ ৰাজ্য পাতিছিল।

দিকৰাইৰ পৰা কবতেশ্বৰালৈকে নৰকাসুৰৰ ৰাজত্বৰ সৃষ্টি হৈছে, আৰু আমাৰ কথাবিলাক লিখিত ইতিহাস হিচাবে প্ৰকাশ হৈছে। নৰকাসুৰে মায়া নামৰ কন্যা এটি বিয়া কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলেই অসমত অসমীয়া বুলি কয়। ইয়াৰ পিচত অসমত জাতি গঠনত কুমাৰ ভাস্কৰ আৰু নৰকাসুৰৰ শাসন কালত আৰু দুটা জাতি ইয়াত প্ৰতিস্থিত হয়, তাৰ এটা মঙ্গোলীয়। খৃষ্টপূৰ্ব ১৬ শ শতিকাত ক্ৰিয়াত্বৰ শাসন কালত অন্য এটা মঙ্গোলীয় জাতি ইয়ালৈ আহিছিল। তেওঁলোকে নগৰত বসবাস কৰিবলৈ লয় আৰু আজি-কালি নিজকে চুতীয়া বুলি কয়। আনটোৱে তেজপুৰত ৰাজ্য বিস্তাৰ কৰিছিল। দেখা যায়, নৰকাসুৰ, ভীষ্মক আৰু বান ৰজা সমসাময়িক। এই কথা মহাভাৰতত উল্লেখ আছে। ভীষ্মকৰজাৰ জীয়াবী কন্ধিনীক হৰণ কৰিছিল আৰু নিজৰ নাতিয়েকলৈ উষাক নিছিল। খৃ: পূ: ১৫ শ শতিকাৰ মাজ ভাগত কামৰূপলৈ আহি ৰাজ্য বিস্তাৰ কৰিছিল আৰু এই শতিকাতেই ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণই নৰকাসুৰক বধ কৰিছিল। এই কথাখিনিও সমসাময়িক বুলি কোৱা হৈছে। মহাভাৰতত দ্ৰোণৰ কথা উল্লেখ আছে। কৌৰৱ-পাণ্ডৱৰ যুদ্ধত ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ ভূমিকা সকলোৱে জানে। তাৰ প্ৰভাব বৰ্তমান আমাৰ ৰাজ্যৰ কামৰূপত পৰিছিল। নৰকাসুৰ, ভীষ্মক আৰু বান ৰজাৰ শাসন কালত শিৱই আছিল ঘাই দেৱতা। সেই সময়ত কামাখ্যা গোসানীক কামাখ্যা বুলিছিল। তাৰ পিচত আন এজন ৰজা জিতায়ুৰে শাসন কৰিছিল। কুমাৰ ভাস্কৰৰ দিনত হিউয়েনচাং অসমলৈ আহিছিল আৰু তেওঁৰ দিনতে বিকৃত থাচত অসমীয়া লিখা হৈছিল। হৰ্ষবৰ্দ্ধনৰ লগত ভাল সম্পৰ্ক ৰাখিছিল আৰু যিখন চিঠি তেওঁ

লিখিছিল সেইখন প্ৰথম অসমীয়া স্ক্ৰীপ্ত লিখা চিঠি। ডাকৰ বচনো হৈছে অসমীয়া সাহিত্যৰ এটা দিশ। এই ডাকৰ বচন বৰ্তমান বৰপেটাৰ ভাষাৰ লগত সাদৃশ্য আছে। ইয়াৰ পিচত জীতায়ু কাশ্মীৰৰ পৰা আহি শাসন কৰিছিল। বৰ্তমান বিশ্বনাথ চাৰিআলিত আৰিমত্ৰ ৰজাক কাটিছিল। ইয়াৰ পিচৰ পৰ্যায় হৈছে খেন বংশৰ। ১২০১ খ্ৰীঃ কামৰূপত খেন বংশই কমতাপুৰ ৰাজ্য তৈয়াৰ কৰে। তেতিয়াৰ খেনসকল আজি কালি মেচ কচাৰী। ইয়াৰ পিচত নীলধ্বজে ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ইয়াৰ পিচত বক্তিয়াৰ খিলীজীয়ে থিতাপি লয় আৰু মচজিদ নিৰ্মাণ কৰে।

শ্ৰীডেকা ডাঙৰীয়াই কৈছে পূৰ্বৰ ইমান কম বামুণৰ পৰা এতিয়া কেনেকৈ ইমান বামুণ হল। দুৰ্লভ নাৰায়ণ ৰজা হোৱাৰ পিচত ৭ঘৰ কায়স্থ আৰু সাতঘৰ বামুণ আমাৰ ৰাজ্যলৈ আহে। মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ দিনত সাতঘৰ বামুণ আৰু সাতঘৰ কায়স্থ থকাটো সচা কথা। এই সময়চোৱাৰ ভিতৰত সৌমাৰৰ পৰা কামৰূপলৈ চাৰিটা খণ্ড আছিল। শিৱসাগৰ, লক্ষীমপুৰ আৰু ডিব্ৰুগড়ক লৈ সৌমাৰ খণ্ড হৈছিল। বৰাহী, চুতীয়া কচাৰী আৰু বড়োসকলৰ অবদানেই অসমীয়া ভাষাত প্ৰথম। বড়ো ভাষাৰ কিছুমান নাম যেনে—লামডিং, লাম মানে পানী। সেয়েহে বহুতো কথা চাৰঙ্গা হৈছে। ইয়াতকৈও কাৰ্বি সকল অসমলৈ অহা প্ৰথম লোক যেন লাগে। যি কি নহওঁক, বড়োসকলৰ ক্ষমতা আৰু প্ৰভাৱ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ আছিল আনকি এতিয়াৰ বঙ্গদেশৰ বংপুৰলৈকে প্ৰভাৱ আছিল।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এতিয়াও অসমৰ বহু নাম আনকি ডিব্ৰুগড় এই ডি মানে পানী, এইটো বড়ো শব্দ। আকৌ শিৱসাগৰৰ দিচাং—গোলাঘাটৰ ধনশিৰী, আৰু উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ সুৰাণশিৰি। এই ধনশিৰী আৰু সুৰাণশিৰি এই দুটা নাম আছিল দুগৰাকী বড়ো ৰাজকুমাৰীৰ—তেওঁলোকৰ নামৰ পৰাই এই নদীৰ নাম হয়। এইদৰেই বড়োসকলে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিছিল এইখন ৰাজ্যতে।

১৩১২ খৃষ্টাব্দত টাইসকল আহে আৰু বৰাহী আৰু চুতীয়াসকলে ডিব্ৰুগড়, আৰু লক্ষীমপুৰত নিজস্ব প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে, আৰু তেতিয়াৰ পৰাই এই ৰাজ্যখনৰ নাম অসম হয়। টাইসকলে নিজস্ব প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰি ৰাজ্য শাসন কৰিবলৈ লয় আৰু আগৰ ৰাজত্ব কৰি থকা বড়োসকলক ডিমাপুৰৰ ফাললৈ ঠেলি পঠিয়ালে। এটা ফাল হল লাংখাচাসকল। যাকী যিসকল কাছাৰলৈ গল সেইসকল বৰ্মন হল। এটা ফাল দক্ষিণ গোৱালপাৰাৰ ফালে গল। আকৌ

ত্ৰিপুৰাৰ ফালে যোৱাসকলক বৰ্মন বুলি কয়। আহোমৰ শাসন কালত যি সকলে স্থায়ীভাবে শাসন কৰিছিল তেওঁলোকৰ ওপৰতে ডাঙৰ আঘাট পৰিছে। বড়োসকলেই প্ৰথম অসমত দিখৌৰ পৰা সুৱনশিৰীলৈকে শাসন কৰিছিল। তেওঁলোকে হিড়িম্বাৰ বংশধৰ বুলি কয়। মহাভাৰতত ঘটোৎকচৰ নাম আছে, এই ঘটোৎকচ ভীম আৰু হিড়িম্বাৰ সন্তান। হিড়িম্বা কছাৰী ৰাজকুমাৰী আছিল। তেওঁলোকেই দিখৌৰ পৰা সুৱনশিৰীলৈকে শাসন কৰিছিল।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই সেই কাৰণেই কৈছো যে—অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়ন কৰিলে দেখা যায় যে—অসমীয়া জাতি গঠনত যিসকল মিলি পৰিছে তেওঁলোক বিভিন্ন শ্ৰাস্ত্ৰৰ পৰা অহা। মিচিং, দেউৰী, চুতীয়া, বড়ো, মটক, মৰাণ, সোনাৱাল, কছাৰী, মেছ, বাভা আৰু শেষত অহা কায়স্থসকল সেই সকলোকে লৈ অসমৰ ভাষা আৰু সাহিত্য আৰু জাতি গঠন হয়। সেয়ে আমি এই জাতিটো ৰক্ষা কৰিবই লাগিব। অসমীয়া ভাষা ৰক্ষা কৰিবই লাগিব। আমাৰ কন্দপান আৰু শোভান চাহাবেও কৈছে—আৰু মইও কওঁ আমি অসমীয়া ভাষা সাহিত্য আৰু অসমীয়াক ৰক্ষা কৰাটো আমাৰ ডাঙৰ কৰ্তব্য।

স্বাধীনতাৰ পিচত আমি বড়ো ভাষা সাহিত্য উন্নতি হোৱা বুলি শ্ৰীদাস ডাঙৰীয়াইও কৈছে। এইটো এটা বৰ ডাঙৰ অৱদান। অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি নিজেও বহু ঠাইলৈ গৈছে। অষ্ট্ৰেলিয়া, আমেৰিকা আদি ঠাইত আমি দেখিছো যিবিলাক পৃথিবীৰ আদিম মানুহ যেনে বেড্-ইণ্ডিয়ানবিলাক—সেইসকলক পৃথিবীৰ পৰা নিচিহ্ন কৰি দিছে, তেওঁলোকৰ কাৰণে কোনো ৰক্ষণাবেক্ষণ নাই। অষ্ট্ৰেলিয়া নিউজিলেণ্ড আদি ঠাইত তাৰ জনজাতিসকলক কোনো ৰক্ষণাবেক্ষণ দিয়া নাই। আমি কিন্তু সদায়ে এইবিলাকৰ ভাষা, কৃষ্টি আদি ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে সহায় কৰি আহিছো, এইটো ভাৰতীয় সংবিধানৰ এটা ডাঙৰ অৱদান। এই ফালৰ পৰা মই কব পাৰো যে—অসমৰ এই সৃষ্টিয়ে আজি আমাৰ বিভিন্ন জন-গোষ্ঠীক সহায় কৰিছে। অসমৰ ভাষা সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ ইমিগ্ৰেণ্ট মুছলমানসকলৰ অৱদান খুব বেছি। ১৯৫৪ চনত ভাষাৰ ভিত্তিত ৰাজ্য গঠনৰ কাৰণে দাবী আহিছিল আৰু গোৱালপাৰা জিলাখন পশ্চিমবঙ্গৰ লগত মিলাবৰ কাৰণে দাবী আহিছিল, আন্দোলনো হৈছিল। কিন্তু গোৱালপাৰাত থকা কোকৰাঝাৰ, ধুবুৰী আৰু গোৱালপাৰাত থকা ইমিগ্ৰেণ্ট মুছলিমসকলে নিজে যদি অসমীয়া বুলি নকহে তেনে তেতিয়াহলে অসমখন তেতিয়াই পশ্চিমবঙ্গৰ লগত গলহে তেনে। পূৰ্বণি ইমিগ্ৰেণ্ট মুছলিমসকল গোৱালপাৰাত আছিল তেওঁলোকে বঙলা ভাষাত পঢ়ি

থকা সত্ত্বেও বাতিতে সেইবিলাক স্কুল অসমীয়া মাধ্যমৰ কৰি অসমীয়া মাধ্যমত পঢ়ি-
থকা দেখুৱাল, তেওঁলোকৰ এই ত্যাগ মই কওঁ আন সকলোতকৈ বেছি। আজি
অসমৰ পৰা নগালেণ্ড, অৰুণাচল, মিজোৰাম আৰু মেঘালয় হল কিন্তু এই
মুছলিমখিনিয়ে একে বাতিৰ ভিতৰতে অসমীয়া বুলি নকলেহেতেন তেতিয়াহলে
অসমত অসমীয়া কোৱা মানুহৰ সংখ্যা খুব কমি গলহেতেন। জিন্মা চাহাবৰ
নেতৃত্বত পাণ্ডিত্যৰ সৃষ্টি হল। কিন্তু অসমত বসবাস কৰা মুছলিমসকলে নিজকে
অসমীয়া বুলি দাবী নকৰাহলে আজি ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ এটা ডাঙৰ খণ্ড
পশ্চিমবঙ্গত মিলি গলহেতেন। সেয়ে ইমিগ্ৰেণ্ট মুছলিমসকলৰ অৱদান অসমত
আটাইতকৈ বেছি। সেয়েহে এই গোটেই কথাবোৰ চালি-জাৰি চাইহে বড়ো
সকলক ষ্টেট ক্লেণ্ডয়েজ দিছো। অসমত বড়ো ভাষাৰ মানুহখিনিবো যথেষ্ট
অৱদান আছে। সেয়েহে অসমক আমি খণ্ড বিখণ্ড হবলৈ দিব নোৱাৰো।
কিন্তু অসমৰ ভাষা সাহিত্যলৈ যিসকল লোকৰ নিজস্ব ধৰ্মীয় ব্যৱস্থা আছে আৰু
কলা কৃষ্টি আছে সেইখিনি বক্ষা কৰিবলৈ দিব লাগিব। সেইকথা মই মনত
বাখিছো।

শ্ৰীহেমন দাস ডাঙৰীয়াই কৈছে যে— দেউৰী, বাভা, লাগুংসকলৰ বৰঙনিও
বক্ষা কৰক। মই এই সকলোকে মাতি আনি কৈছো যে— আপোনালোকেও
আবস্থা কৰক। আমাৰ সংবিধানত মাতৃভাষাক প্ৰাথমিক পৰ্যায়ত শিক্ষাদান
দিয়াৰ এটা নিৰ্দেশ আছে। গতিকে সংবিধানৰ যিটো দায়িত্ব— সেই দায়িত্ব বক্ষা
কৰিবৰ কাৰণে আজি অসমত যিমান জনজাতীয় ভাষা-ভাষী লোক আছে
সকলোকে প্ৰাথমিক পৰ্যায়ত নিজৰ মাতৃভাষাত শিক্ষাদান কৰিবলৈ মই কৈছো।
ইয়াৰ লগে লগে মিটিংসকলকো এই কথা কোৱা হৈছে। কিন্তু তেওঁলোকৰ
স্বপ্ন লৈহে কিছু কথা আছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, বড়োসকলৰ লিপিৰ ক্ষেত্ৰত বহুতবিলাক আলোচনা-
বিলোচনা হোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ হস্তক্ষেপত বোমান
লিপিৰ ঠাইত দেবনাগৰী লিপি লবলৈ আগ্ৰহ কৰে। লিপিৰ সম্পৰ্কত ইতিমধ্যে
কেবাটাও ডেপুটীচন দিছে। তেওঁলোকে কৈছে যে— অসমীয়া লিপিৰে বহুত
শব্দ লিখিব পৰা নাযায়। কিন্তু সকলোৱে এটা কথা মনত ৰাখিব লাগিব
যে— আমি জীয়াই থাকিবৰ কাৰণেই অসমীয়া ভাষা কবই লাগিব। অসমীয়া
ভাষাৰ সমৃদ্ধিৰ কাৰণে অসমীয়া ভাষা শিকিবলৈ মই কোৱা নাই। আমি
জীয়াই থাকিবলৈকে অসমীয়া ভাষা আমাক লাগিব। বেপাৰ-বাণিজ্যই হওক

বী অন্যান্য যিকোনো জীৱিকাৰ পথতেই হওক সকলোতে আগবাঢ়িবলৈ হলে
 অসমীয়া ভাষা আমি কবই লাগিব। অসম সাহিত্য সভাৰ জন্মৰ আগৰে
 পৰাই নগালেণ্ডত অসমীয়া ভাষা চলি আহিছে। টিৰাপত কেপ্তেন লোঠাৰৰ
 দিনলৈকে অসমীয়া ভাষা চলি আছিল। আগতে আমাৰ পাহাৰীয়া ৰাজ্য-
 বিলাকত কিছুমান সৰু সৰু ৰাজ্য আছিল। সেইবিলাকত কিছুমান সৰু সৰু
 ৰজা আছিল। সেইবিলাক আমাৰ গাওঁবুঢ়াৰ লেখিয়া আছিল। সেই সময়ত
 বাহিৰৰ আইন-কানুন সেইবিলাকত নচলিছিল। সেইবিলাকত ৰজাই যি কয়
 সেইবিলাককে মানিছিল। এদিন লোঠাৰ চাহাবে বহুতবিলাক গাওঁবুঢ়া মাতি
 আনি কৈছিল যে—তোমালোকে হিন্দী ভাষা ল'ব লাগে। তেতিয়া এজন
 গাওঁবুঢ়াই কলে যে—চাহাব এই নদীটো ক'লৈ গৈছে? তেতিয়া চাহাবে কলে
 যে—অসমলৈ বৈ গৈছে—তাৰ পিছত সাগৰত পৰিছে। তেতিয়া সেই গাওঁবুঢ়া-
 জনে কলে যে—তেতিয়াহলে আমি প্ৰথমে অসমীয়া ভাষা শিকিব লাগিব।
 তাৰ পিচতহি আন ভাষা। কাৰণ আমি এলায়েই একেই পাওঁ, যাৰ লগতে
 কথা পাতো তাৰ ভাষা আমি প্ৰথমেই জানিবই লাগিব। এইটো সচা যে—
 তেওঁলোক বেপাৰ-বাণিজ্য কৰি জীয়াই থাকিবৰ কাৰণে অসমীয়া মানুহৰ লগত
 মিলামিচা কৰিবই লাগিব আৰু তাকে কৰিবলৈ হলে অসমীয়া ভাষা জানিবই
 লাগিব। গতিকে জীয়াই থকাৰ সম্বল হিচাবেই অসমীয়া ভাষা কবই লাগিব।
 আগতে নগালেণ্ডত অসমীয়া ভাষা কৈছিল। মাজতে অবশ্যে কিছুদিনৰ কাৰণে
 নাছিল যদিও এতিয়া অসমীয়া ভাষা পুনৰ কবলৈ লৈছে। এতিয়া আমাৰ
 শ্ৰীবস্তুমতাৰী ডাঙৰীয়াই যেনেকৈ অসমীয়া নকয়—ইংৰাজীত কয়। মই আশা
 কৰো তেখেতেও অসমীয়াত কব। মোককৃচ্ছালৈ প্ৰধান মন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধী
 আহোতে নিৰ্বাচনী সভাত তাৰ প্ৰাৰ্থীজনে অসমীয়াতে ভাষণ দিছিল। অবশ্যে
 সেইটো অসমীয়া বুলি নকৈ নাগামিজ বুলি কয়। ভাষা একেটাই, মাত্ৰ আমাৰ
 দৰে উচ্চাৰণ কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে উচ্চাৰণ অলপ বেলেগ হয়। কিন্তু ভাষা
 একেটাই। এতিয়া নাগালেণ্ডৰ বিধান সভাত অসমীয়া চলে, ৰেডিওত অসমীয়া
 ভাষা চলি আছে। মই চেয়াৰমেন হিচাবে এইবিলাক ঠাইলৈ যোৱাৰ সুবিধা
 হোৱাৰ কাৰণে মই এইবিলাক দেখিবলৈ পাইছো আৰু জানিছো। এটা কথা
 চাওক, বড়ো সাহিত্য সভাৰ যি জনে জন্ম দিলে তেখেত ডিমাচা মানুহ।
 তেখেতৰ ভাষা ডিমাচা। আচৰিত কথা একে বড়ো আৰু ডিমাচা বুলি কয়
 যদিও ডিমাচা ভাষা বঙালী লিপিত লিখিব পাৰি কিন্তু বড়ো ভাষা লিখাৰ

কাৰণে বোমান লিপি লাগে আৰু তাৰ কাৰণে বহুত বড়োমানুহ মৰিবলগীয়া হ'ল। পিচত গৈ যেনিবা দেবনাগৰীত সন্তুষ্ট থাকিবলগীয়া হ'ল। এতিয়া মিচিঙে ইংৰাজী লিপি বিচাৰিছে। কিন্তু একে বাভা, লালাং, দেউৰীয়ে অসমীয়া লিপিত তেওঁ-লোকৰ নিজা নিজা ভাষা যদি লিখি প্ৰকাশ কৰিব পাৰে মিচিঙে কিয় অসমীয়াত লিখিব নোৱাৰে সেই কথা মই বুজি নাপাওঁ। বড়ো আৰু ডিমাচা ভাষা যদি একেই হয় তেনেহলে একে ডিমাচাই বঙালীত মানে অসমীয়াত, মাত্ৰ 'ব' টোৰ পেট নাকাটি ফুট দিয়ে, লিখিব পাৰে কিন্তু বড়োৰ কাৰণে বোমান লিপি বা দেবনাগৰী লিপিৰ প্ৰয়োজন কিয় হ'ল মই বুজি নাপাওঁ। যি কি নহওক এতিয়া দেবনাগৰী ললে যেতিয়া আৰু কবলগীয়া নাই। মই ভাবো মিচিঙেও অসমীয়া লিপিত লিখিব নোৱাৰাৰ কোনো কাৰণ নাই। যিটো লিপি ললে দু-যাটা কাম হয় এহাতে নিজৰ ভাষাৰ লিপিও হ'ল আৰু অসমীয়া ভাষাৰ লিপি হ'ল, গতিকে এনে লিপিকে গ্ৰহণ কৰা উচিত। এটাৰ কাৰণে বেলেগ এটা লিপি শিকোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই।

অসমীয়া ভাষাৰ লগতে যাতে বড়ো ভাষাৰো বিকাশ হয় তাৰ কাৰণে আমি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছোঁ। যি চাৰ্চিদিৰ কথা কৈছে—সেইটোও পৰ্য্যায়-ক্ৰমে কৰি যোৱা হ'ব। ১৯৬০ চনত অসমীয়া ভাষা ৰাজ্যিক ভাষা হ'ব লাগে বুলি আন্দোলন হ'ল। যাৰ কাৰণে বহুত বঙালী মানুহ মৰিল।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৬০ চনৰ ভাষা আন্দোলনৰ সময়ত সৰুপথাৰত থকা বঙালী সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ ওপৰত অবাঞ্ছনীয় অত্যাচাৰ চলিছিল। তেওঁলোকৰ ঘৰ-দুৱাৰ জ্বলাই দিয়া হৈছিল—এইটো দুখৰ কথা। অথচ তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰত অসমীয়া ভাষাৰ কিতাপ-পত্ৰ পোৱা গৈছিল। অৰ্থাত তেওঁলোক বঙালী হলেও পঢ়িছিল—অসমীয়া। হয়তো পিচৰ দহ বছৰত তেওঁলোক সম্পূৰ্ণ অসমীয়া হৈ পৰিলহেতেন। সেইদৰে শিৱসাগৰত যি মুষ্টিমেয় বঙালীভাষী মানুহ আছে আজি যদি পুনৰ ভাষাৰ কথা লৈ আন্দোলন চলে তেন্তে তেওঁলোকে অত্যাচাৰৰ বলি হ'ব লাগিব। সেই কাৰণে আমি এই আটাইবোৰ কথা চাবলগীয়া হৈছে যাতে অসমত পুনৰ তেনে জুই নজলে। আজি নগালেণ্ডৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে নাগামিঞ ভাষাত অভিধান লিখি উলিয়াবৰ কাৰণে অসম সাহিত্য সভাক টকা দিছে। নগালেণ্ড যদি আজি অসমত থাকিলহেতেন তেনেহলে নগালেণ্ডৰ ভাষা আজি ইংৰাজী হ'লহেতেন। সেই কাৰণেই মই ভাবো অসমীয়া জাতি গঠনত আমি অসমীয়া ভাষাক ঘাই ভাষা হিচাবে ধৰি লৈ বড়ো, বাভা,

ল.লুং, দেবী, বৰ্মন আদি সকলোৱে ইজনে সিজনে ভাষা আয়ত্ব কৰি অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশৰ চেষ্টাত লাগিব লাগে, তেনে কৰিলে আমাৰ সকলো ফালৰ পৰা উন্নতি হব।

আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীপূৰ্ণ বড়ো ডাঙৰীয়াই কৈছে যে—ভাষাই সমস্যা সমাধান নকৰে। এইটো সচা কথা—পৃথিৱীত কতো ভাষা আৰু ধৰ্মই সমস্যা সমাধান কৰিব পৰা নাই। মই এইখিনিতে এটা কথা কব খুজিছো যে— ১৯৪৭ চনৰ ১৪ আগষ্ট তাৰিখে জিন্মাই পাকিস্থানৰ জন্ম দিছিল—ধৰ্মৰ নামত। ধৰ্মৰ নামত অকল এখন পাকিস্থানৰে জন্ম হোৱা নাছিল হৈছিল দুখনৰ—পূব পাকিস্থান আৰু পশ্চিম পাকিস্থান। অথচ এই দুয়োখন পাকিস্থানৰ মাজত দূৰত্ব আছিল—প্ৰায় তিনি হেজাৰ মাইল। এই ঘটনাক লৈ আমৰিকাৰ লুই ফিচাবে জিন্মা চাহাবক প্ৰশ্ন কৰিছিল যে আপুনি এই দুখন পাকিস্থান কেনেকৈ শাসন কৰিব—তেতিয়া জিন্মা চাহাবে কৈছিল যে—ইচলামৰ দ্বাৰা আৰু ইয়াৰ ভাষা হব উৰ্দু। জিন্মা চাহাবে ভাবিছিল ইচলামিক মানেই উৰ্দু—কিন্তু তেওঁৰ সেই ধাৰণা শুদ্ধ নাছিল। কিয়নো পূব পাকিস্থানৰ মানুহখিনিয়ে বঙালী ভাষাহে গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু শেষত তেওঁলোকে বাংলাদেশ হিচাবে স্বাধীন ৰাষ্ট্ৰত পৰিণত হ'লগৈ। আমাৰ বড়ো ভাইসকলে ভাবে যে তেওঁলোকক কোনোবাই শোষণ কৰিব। কিন্তু এইটো সচা নহয়। আমাৰ মূল কথা হৈছে অৰ্থনৈতিক অৱস্থা। আমি যদি অৰ্থনৈতিকভাবে টনকিয়াল হব পাৰো তেনেহলে আমি সকলো দিশতে আগুৱাই যাব পাৰিব। আমি এতিয়া অৰ্থনৈতিক সংগ্ৰামহে আৰম্ভ কৰিব লাগে। ভাষা, ধৰ্ম এইবোৰ হ'ল আবেগিক বস্তু। অৱশ্যে লগতে আমি আমাৰ নিজৰ ভাষা-কৃষ্টি, কলাৰ বক্ষণ-বেক্ষণৰ দায়িত্বও পালন কৰিব লাগিব।

এইখিনিতে মই মাননীয় সদস্য শ্ৰীবিনয় কুমাৰ বসুমতাৰী ডাঙৰীয়াক এটা কথাৰ বাবে ধন্যবাদ জনাইছো। ইয়াৰ আগেয়ে তেখেতে কেবাবাৰো বড়ো ভাষাৰ ওপৰত আলোচনা কৰিবলৈ মোৰ ওচৰলৈ কেইবাটাও সজাতি দল লৈ আহিছিল। তেওঁলোকে আন্দোলনৰ পথ ল'ব বুলি ভাবুকিও দিছিল। কিন্তু মই তেতিয়া কৈছিলো আৰু আশ্বাস দিছিলো যে—আন্দোলনৰ পথ ল'ব নালাগে, আপোনালোকে অলপ ধৈৰ্য্য ধৰক, মই লাহে-ধীৰে এই ব্যৱস্থা ল'ম। আমাৰ প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰী বিমলা প্ৰসাদ চলিহা ডাঙৰীয়াইও বিধান সভাত কৈছিল যে যেতিয়া লৈকে অসমত বসবাস কৰি থকা অন্যান্য ভাষা-ভাষীৰ লোকসকলে, অসমীয়াক

নিজৰ ভাষা বুলি গ্ৰহণ নকৰে তেতিয়ালৈকে অসমীয়াক ৰাজ্যিক ভাষা হিচাবে লব নালাগে। কিন্তু ইয়াৰ বিপৰীতে আমি তেতিয়া আন্দোলন কৰিছিলো— যাৰ ফলত মেঘালয়ৰ জন্ম হোৱাত সহায় কৰিল। মোৰ কথা তেতিয়া শ্ৰীবসুমতাৰী ডাঙৰীয়াই মানি লৈছিল— আৰু ইয়াৰ ফলত এই আজি আমি কোকৰাঝাৰ আৰু ওডালগুৰিত বড়ো ভাষাক এচোচিয়েটেড্ লেংগুৱেজ হিচাবে স্বীকৃতি দিব পাৰিছো। এই ক্ষেত্ৰত এইয়া আমাৰ আবশ্যগীহে মাত্ৰ। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীহাছানুদ্দিন চাহাবে এটা কথা কৈছে যে— বড়োভাষী লোকসকলে যেন আমাক আতৰাই নপঠিয়ায়। এই ক্ষেত্ৰত মই তেখেতক আশ্বাস দিব পাৰো যে— তেনে অৱস্থা এতিয়া নহব।

মাননীয় অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, মই সদনক এটা কথা জনাবলৈ পায় সুখী হৈছো যে— অহা ১৫ এপ্ৰিলৰ পৰা ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাৰ সকলোকেইখন জিলাতেই কৰ্ট, কাছাৰী ব্লক আদিৰ সকলো কাম-কাজ অসমীয়া ভাষাতেই হব। এই ক্ষেত্ৰত মই সকলো উপায়ক্ৰ আৰু মহকুমাধিপতিলৈ নিৰ্দিষ্টভাবে নিৰ্দেশ দিছো— যাতে তেওঁলোকে বাইজৰ পৰা যিবোৰ দৰ্খাস্ত-পাতি লয় সকলো অসমীয়াতে লয় আৰু তাৰ উত্তৰো অসমীয়াতে দিব, আনকি তেওঁলোকে মোলৈ যি চিঠি লিখিব সিও অসমীয়াতে লিখিব আৰু ময়ো অসমীয়াতে উত্তৰ দিম। এই জিলা কেইখনৰ ভিতৰতে কোকৰাঝাৰ জিলা আৰু ওডালগুৰি মহকুমাত সেই একে ভাৱিখৰ পৰা অসমীয়া ভাষাৰ লগতে বড়ো ভাষাকো এচোচিয়েটেড্ লেংগুৱেজ হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। এই ঠাইৰ বিষয়সকলে যিবোৰ কাগজ বড়ো ভাষাত পায় তাৰ উত্তৰো বড়ো ভাষাত দিব লাগিব। ইতিমধ্যে এই ঠাইৰ বিষয়সকলক বড়ো ভাষা শিকিবলৈও নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। ইয়ৰ বাহিৰে কাৰ্বি আং আৰু উত্তৰ কাছাৰত ইংৰাজী ভাষাত অফিচৰ কাম-কাজ চলাব আৰু ইচ্ছা কৰিলে তেওঁলোকে অসমীয়াতো চলাব পাৰিব। সেইদৰে কৰিমগঞ্জ আৰু কাছাৰ জিলাত সম্পূৰ্ণ বঙালী ভাষাৰে কাম-কাজ চলিব। ইচ্ছা কৰিলে তেওঁলোকেও অসমীয়াত লিখিব পাৰিব। যিহেতু অসমীয়া ভাষা অসমৰ ৰাজ্যিক ভাষা। এইখিনিতে মই আমাৰ বিধান সভাৰ মাননীয় সদস্যসকলকো অনুৰোধ জনাও যাতে তেখেতসকলেও উপৰোক্ত ভাষা কেইটাতই লিখা-মেলা কৰে কিয়নো এইখন আইন আমি়েই কৰিছো। মই আৰু বেছি কবলৈ নেযাও। মোৰ বোধেৰে মই আমাৰ সকলো মাননীয় সদস্যকেই মোৰ এইখিনি কথাৰে সন্তুষ্ট কৰিব পাৰিছো। এইখিনিকে কৈ মই সামৰণি মাৰিলো।

Shri Binoy Kumar Basumatari : Sir, I want to raise a point for clarification— a very important point— which has by-passed us. Now that there will be three languages in the state, under Article 348 it is required that the languages are also to be used in the High Courts and other judicial services. Sir, you are well aware of the provisions of the Article 348. I would like to refer in particular to sub-clause (b) of clause (1) of this Article which says, “notwithstanding anything in sub-clause (1), of clause-1, where the Legislature of a State has Prescribed any language other than the English language for use in Bills introduced in, or Acts passed by, the Legislature of the State or in Ordinances promulgated by the Governor of the state or in any order, rule, regulation or bye-law referred to in paragraph (iii) of that sub-clause, a translation of the same in the English language published under the authority of the Governor of the state in the official Gazette of that State shall be deemed to be authoritative text there of in the English language under this article. “Now, Sir, even to impliment the Assamese language, it is necessary that a Authority be created under the Government and the duty of that authority will be to translate the Documents, Acts, Bills, Order, Rules, Regulations etc. from Assamese to English, from Bodo to English, from Bengalee to English and vice-versa. Now this person, I believe, has to be of the stature of a Judge under whose guidance translation has to be carried out and this authority has to certify that the contents of the translated documents are the closest rather are the correct translation of the original document. Sir, without this authority the Assamese language even if it was

declared as official language in 1960 could not be implemented fully. I say this, Sir, because now the Bodo language has come into its purview and it is our desire that this language is fully implemented. I am sure Assamese language has to be implemented along with it and it is the desire and demand of the Assamese people of the state, whereas for one reason or other, Government has failed to implement this authority and thereby, one of the most important sections of the Act even for Assamese language has not been carried out. Now it is very good that the Chief Minister has declared that from the 15th April, 1985 this will be, more or less, enforced. But Sir, even this enforcement cannot be carried out unless this authority is created. I would, therefore, request the Leader of the House to come with his position in this regard. If the Government is so sincere then this authority has to be created for the betterment of all sections of the people.

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister) : Sir, this is a very relevant point and I must thank Mr. Basumatary for pointing out this. We will certainly do it, Sir.

Mr. Speaker : Now I put the Motion before the House that the Assam Official Language (Amendment) Bill, 1985 be taken into consideration.

(After voices in the affirmative)

The Motion is passed. Item 6 (a) is passed;

Now item 6 (b). There are two amendments moved in Clause 2 of the Bill—one is initiated by Shri Binoy Kumar Basumatary and two other Members, and the second one, in the name of Shri Hiteswar Saikia, Chief Minister. Now we take up the amendment initiated by Shri Binoy Kumar Basumatary.

Shri Binoy Kumar Basumatary : Sir, since this has already been accepted I do not like to press further. Actually my moving the amendment further is redundant. So we do not wish to move it.

Mr Speaker : Shri Binoy Basumatary has rightly said that, So I put the amendment moved by Shri Hiteswar Saikia, Chief Minister that in Clause 2 in the proposed now Section 5 A for the words "administrative and other purposes" occurring in line fourth the words "all or any of the official purposes of the State of Assam" shall be substituted.

(after voices in the affirmative)

The motion is passed, The amendment is accepted.

Now I put before the House that the Clause 2 as amended does form part of the Bill.

(after voices in the affirmative)

The motion is passed. Clause 2 as amended does form part of the Bill.

There is no amendment to Clause 3 of the Bill. So I put Clause 3 of the Bill that Clause 3 does form part of the Bill.

(after voices in the affirmative)

The motion is passed. Clause 3 forms part of the Bill.

There are 4 amendments of Schedule of the Bill. The first two amendments are in the name of Shri Binoy Kumar Basumatary and two other Members, and other two amendments are in the name of Shri Hiteswar Saikia, Chief Minister.

As Shri Binoy Kumar Basumatary and two others pointed out that it will be redundant to press them, now

I put the amendment of the Schedule moved by the Chief Minister. I put that in item (3) of the Schedule after the words "publication of" the words "All Acts passed by the State Legislature" appearing in item (b) of the second proviso to Section 3 of the original Act shall be inserted as item (3) (i). And at the same time, I put the other amendment to the Schedule moved by the Chief Minister that the words "All orders, Regulations, Rules and Bye-laws issued by the State Government under the Constitution of India or any law made by Parliament, or the Legislature of the State" appearing in item (d) of the second proviso to Section 3 of the original Act shall be inserted as item (3) (ii). And in item 4 the word "important" occurring in between the words 'of' and 'Government' shall be deleted-

(after voices in the affirmative)

The motion is passed. The Schedule as amended forms part of the Bill.

There is no amendment to Clause—4 of the Bill. So I put Clause—4. Clause—4 does form part of the Bill; (The motion was adopted) Now, I put Clause—1, preamble, enacting formula and the short title of the Bill. Clause 1, preamble, enacting formula and the short title do form part of the Bill.

The Clause—1, preamble, enacting formula and the short title form part of the bill.

Now, Item No. 6 (c) :

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister) : Sir, I beg to move that the Assam Official Language (Amendment) Bill, 1985 be passed.

Mr. Speaker : The motion is moved and the bill is passed.

Now, Item No. 7 (a) :

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister) : Sir, I beg to move that the Assam Fire Service Bill, 1985 be taken into consideration.

Mr. Speaker : Motion moved. Now here is a message from the Governor: 'Raj Bhavan, dated 15th February, 1985.

Under the provision of the Article 207 of the Constitution of India, I Bhisma Narain Singh, Governor of Assam recommend the Assam Fire Service Bill, 1985 to be taken up for consideration by the Assam Legislative Assembly.

Sd/- Bhisma Narain Singh
Governor of Assam.

শ্রীহেমেন দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যিখন লি অনা হৈছে তাত আপত্তি কৰিবলগীয়া নাই। কিন্তু অলপ কবলগা আছে। আশাকৰো চবকাৰে সেইখিনি বিবেচনা কৰিব। ইয়াত লেভি সম্পৰ্কে যিখিনি কথা আছে সাধাৰণতে কিছুমান এবিয়াত ঘৰ আদিৰ ওপৰত টেক্স বহুৱায়। কিছুমান টেক্স বহুৱো লেও আছে। মাটিৰ ওপৰত টেক্স বাতে পাব নোৱাৰে। দেমত এবিয়াত বিভিন্ন ধৰণৰ মানুহ থাকে। সেইবিলাকক চাব লাগিব যাতে সাধাৰণতে ঘৰত থকা মানুহবিলাকে এই পইচা দিয়াৰ পৰা বেহাই দিব পাৰে। এই কথাখিনি মই দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি বিলখন সমৰ্থন কৰিছো।

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (মুখ্যমন্ত্রী) : অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, লেভি কৰাৰ কথা আছে। এইটো থাকিলেও আমি লেভিৰ কথা চিন্তা কৰা নাই। কিন্তু বিলখন পাছ কৰিলে সকলো তদন্ত কৰি পাছ কৰিব লাগে। পাচত যাতে সংশোধন আনিব লগা নহয়। আমি এতিয়া লেভি দিয়াৰ কথা ভবা নাই আৰু সেইটো হলে আমি বিধান সভাত আহিম। বিধান সভাৰ সদস্যৰ পৰামৰ্শ মতে আমি আগবাঢ়িম।

Mr. Speaker : I put the motion before the House that

the Assam Fire Service Bill, 1985 be taken into consideration.

The motion is adopted. There is no amendment to the bill, so I put Clauses 2 to 50. Clauses 2 to 50 do form part of the bill.

The Clauses 2 to 50 form part of the bill;

Now, I put Clause—1, preamble, enacting formula and the short title of the bill. Clause—1, preamble, enacting formula and the short title do form part of the bill.

Clause—1, preamble, enacting, formula and the short title form part of the bill.

Now Item No. 7 (c) :

Shri Hiteswar Saikia (Chief Minister) : Sir, I beg to move that the Assam Fire Service Bill, 1985 be passed.

Mr. Speaker : Now, I put before the August House that the Assam Fire Service Bill, 1985 be passed,

The Motion is passed, the bill is passed.

The House stands adjourned till 10-00 a.m. of 8th April, 1985.

ADJOURNMENT

The House then rose at 4-15 P. M. and stood adjourned till 10 A. M. on Monday, the 8th April, 1985:

Dated : Dispur
The 4th April, 1985

Dr. P. N. Hazarika
Secretary,
Assam Legislative Assembly.